

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๔๒

วันพุธที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๒๔ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้วผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : และคราวที่แล้วได้ถอนไปปรับปรุงใหม่
บัดนี้ทำเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการขออนุญาตให้
บุคคลภายนอก ๓ ท่าน ซึ่งเป็นล่ามภาษามือเพื่อแปลให้คุณสุรเชษฐ์ฟังนะครับ คือ นางสาว
จุฑามาศ สุชนวัฒนาเจริญ นางสาวกัญญา แซ่อึ้ง และนางสาวสุจิตพรรณ กุมุทสุทธิกุล
ผมได้อนุญาตแล้วนะครับ เชิญกรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ.

คราวที่แล้วได้เสนอต่อที่ประชุม และก็มีการแก้ไขในหลายมาตรา กระทั่ง
ที่ประชุมได้พิจารณาไปถึงมาตราที่ ๑๒ นะครับ ซึ่งในคราวนั้นกรรมการได้เสนอร่าง
เป็นแบบเดิม ก็คือให้ยกฐานะเป็นเสมือนองค์กรมหาชน ที่ประชุมก็มีมติเสียงข้างมากไม่ยอม
ให้คณะกรรมการดำเนินการเช่นนั้น ให้เรากลับไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งกรรมการก็ได้
ประชุมกันหลายครั้งติดต่อกันในเรื่องนี้ แล้วก็มิใช่แค่ท่านประธานฯ ไบแทรกซึ่งเป็น
การแก้ไขล่าสุดมอบกับท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายแล้วนะครับ ฉะนั้นก็ขออนุญาตว่าดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๒ ต่อไป ถ้ามาตรา ๑๒ ผ่าน แล้วก็คำนิยามที่ปรากฏตามมาตรา ๔ ก็จะตาม
ไปด้วยครับ ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คงต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่ต้นใหม่
เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒
มีการแก้ไข มีกรรมมาธิการสงวนความเห็น”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิสิทธิ์ สนามชวด (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตรับ กราบเรียน ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม นายวิสิทธิ์ สนามชวด กรรมาธิการวิสามัญภาครัฐ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ขออนุญาตเรียนต่อ ที่ประชุมสภา สำหรับมาตรา ๑๒ นี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ เห็นสมควรยืนยันในหลักการตามร่างที่คณะรัฐมนตรีเสนอ และผ่านสภานิติบัญญัติฯ เห็นชอบรับหลักการแล้วพิจารณาเห็นว่า ในการปรับโครงสร้างที่เกินกว่าระดับกอง หน่วยงานจำเป็นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านของงบประมาณ ด้านการคลัง ด้านกำลังคนประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งในส่วนนี้เอง ในภาครัฐก็มีทิศทางที่จะพยายามปรับปรุงในเรื่องของกระทรวง ทบวง กรม อยู่แล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ขออนุญาตเรียนในหลักการของรัฐบาลครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมาธิการ ครั้งที่ได้มีการอภิปรายในสภาแห่งนี้ว่า การที่จะให้หน่วยงานเป็นองค์กรมหาชนนั้นควรจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ คือหน่วยงานของรัฐจะเป็นกรมก็ไม่ใช่เป็นไร คณะกรรมาธิการก็นำไปศึกษาดูนะครับ ครั้นว่าจะยกระดับเป็นกรมนั้น ทางรัฐบาลก็ไม่เห็นชอบด้วย ทางกรรมาธิการก็ถอยลงมาอีกหนึ่งระดับ ไม่ใช่เป็นกรม ก็ไม่เป็นกรมครับ แต่ขอให้หัวหน้าหน่วยงานสำนักงานนี้ยกจากระดับ ๕ เป็นระดับ ๑๐ ก็คือขอเทียบเท่าอธิบดี แล้วก็หน่วยงานนี้ก็ไม่ได้ต้องเพิ่มบุคลากรอะไรมากจึ้นจากที่เป็นอยู่ เพราะเพียงแค่ยกระดับหัวหน้าสำนักงานจากระดับ ๕ เป็น ๑๐ ทีนี้แล้วมีความสำคัญอย่างไร แค่ยกระดับหัวหน้าสำนักงานจาก ๕ เป็น ๑๐ ความสำคัญก็คือว่า เมื่อหัวหน้าสำนักงานจากระดับ ๕ เป็น ๑๐ หน่วยงานนี้จะย้ายไปสังกัดสำนักปลัดฯ ก็จะมีการทำงานร่วมกันกับ พมจ. จังหวัดได้อย่างดี อันนี้เป็นประการหนึ่ง และในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ นั้นก็จะประสานงานได้ดีขึ้นครับ เพราะว่าหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นแค่ระดับ ๑๐ ผมคิดว่าคนพิการก็ไม่ได้เรียกร้องหรือขออะไรมากจนเกินไป ทีนี้ปัญหาที่มีหลายคนอาจจะตั้งข้อสังเกตว่า

อย่างนี้เป็นเรื่องของสภาไปก้าวทำงานของบริหารหรือเปล่า ผมจำได้ว่ารัฐบาลที่แล้ว
ในการเสนอปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในวุฒิสภาได้มีการเพิ่มกรมเข้าไป ๑ กรม
ในกระทรวงวัฒนธรรม ผมก็ไม่เห็นว่า รัฐบาลที่แล้วกล่าวหาว่าวุฒิสภาไปก้าวทำการจัดตั้ง
กระทรวง ทบวง กรม ในครั้งนี้ทางคณะกรรมการก็ไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ ก็ยังใช้
หน่วยงานเดิมที่จะมาเป็นสำนักงานเลขานุการ ก็อย่างที่ผมพูดนะครับ เพียงแต่เพิ่มระดับ ซี. ของ
หัวหน้าหน่วยงานจากระดับ ๕ เป็น ๑๐ เทียบเท่าอธิบดี การทำงานประสานงานต่าง ๆ ก็จะ
ดีขึ้น ผมก็ได้พยายามขอความกรุณาทั้งท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านก็บอกว่า
อย่างไรท่านก็ต้องขอให้เป็นไปตามของ กรม. -----

- ๓/๑

ในเมื่อคนพิการหลายคนก็มาปรึกษาหารือกับผม ก็ขอให้ผมพูดในสภาฯ ด้วยว่า ในเมื่อทาง
กรมการขอความกรุณาจากรัฐบาลไม่ได้ ก็ต้องมาขอความกรุณาจากสภาแห่งนี้
กรมการนี้ไม่ได้ก้าวทำงานบริหาร เราเพียงแต่อยากจะให้การออกกฎหมายนี้ให้มี
บุคลากรที่จะทำงานได้อย่างมีคุณภาพมากกว่าเดิม ก็อยู่ที่ความกรุณาของสภาแห่งนี้ว่าจะ
กรุณาให้ได้หรือไม่เท่านั้นเอง ขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลอากาศเอก วีรวิท ครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ขอเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของการปรับปรุงหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องของการ
ส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ โดยที่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตไว้คิดหนึ่งว่า ในตลอดระยะเวลา
ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลมาหลาย
ฉบับ แล้วก็มีการแก้ไข หลายท่าน รวมทั้งกรมการงบประมาณของ สนช. ได้ให้ข้อสังเกต
ว่า รัฐบาลได้มีการตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมาถึง ๒๐ หน่วยงาน ทั้งที่เป็นองค์กรมหาชนและ
องค์กรตามพระราชบัญญัติ ในเรื่องนี้ก็มีข้อที่เป็นข้อสังเกตผ่านคณะกรรมการประสานงาน
สภานิติบัญญัติฯ ที่รัฐบาลแต่งตั้ง ให้รัฐบาลทบทวนในเรื่องของการจัดการร่าง
พระราชบัญญัติที่มีการตั้งหน่วยงานของรัฐ เรื่องนี้ก็เลยทำให้ ครม. ได้มีมติในวันที่ ๓
สิงหาคม ที่ผ่านมา ที่ให้ระงับในการที่จะตั้งหน่วยงานใหม่เกินกว่าความจำเป็นในทุกกรณี
สำหรับในกรณีนี้ ในความเห็นส่วนตัวแล้วผมมีความเห็นด้วยและมีความเห็นใจสำหรับ
ผู้พิการในทุกด้าน แต่ถ้าเราพิจารณากันจริงๆ แล้วหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันนั้น
คือสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่อยู่ในตัวสำนักงานอย่างที่มี
ฐานะระดับกรม หน่วยงานที่มีหัวหน้าส่วนราชการระดับ ๕ นั้น ในระบบราชการถือว่าเป็น
ข้าราชการผู้ใหญ่ที่มีขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบและเป็นผู้อำนวยการกองมาแล้วใน
ระยะเวลาหนึ่ง มีความรับผิดชอบที่จะดำเนินการในด้านต่าง ๆ ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องของ
บุคลากรนั้นก็เป็นเรื่องที่กระทรวงพัฒนาสังคมฯ ควรจะไปพิจารณาปรับปรุงคุณภาพของ
บุคลากรที่เป็น ผอ. สำนักงานที่จะรับผิดชอบในงานนี้ ตลอดจนมีการปรับปรุงตำแหน่งและ
บุคลากรที่เหมาะสม ที่มีความรู้ในเรื่องของคนพิการอย่างแท้จริง สมดังเจตนารมณ์ที่คน

พิจารณาการ และที่กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน น่าจะเพียงพอในการที่ไม่ต้องยกระดับ
ขึ้นมาเป็นหน่วยงานระดับกรม ซึ่งจะทำให้เกิดภาระในเรื่องของงบประมาณและการ
ดำเนินการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ ในความเห็นของผม ผมมีความคิดที่น่าจะยืนยัน
ตามร่างเดิมในร่างที่รัฐบาลได้เสนอมาตามมาตรา ๑๒ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณปรีชา

นายปรีชา วัชรากัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพครับ ผม นายปรีชา วัชรากัย สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ นะครับ กระผมอยากจะขออนุญาต กราบเรียนอย่างนี้ว่าที่ได้ดูการแก้มาตรา ๑๒ นี้ นะครับ ให้เป็นการไปตั้งสำนักงานขึ้นมา แล้วก็ชี้แจงบอกว่า เดิมที่หัวหน้าสำนักงานที่ดูแลเรื่องนี้เป็นระดับ ๕ นะครับ ผมอยากจะ กราบเรียนว่าที่จริงแล้วขณะนี้ส่วนราชการที่ดูแลงานนี้คือสำนักส่งเสริมสวัสดิภาพพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ทั้งหมดนี้เป็นส่วนราชการที่เทียบเท่ากับกรม หัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่ากับอธิบดี นะครับ แล้วก็ภารกิจในการที่จะ จัดตั้งส่วนราชการขึ้นมาเป็นส่วนราชการระดับกรมหรือไม่ หรือจะจัดตั้งส่วนราชการ เป็นระดับใดนั้นผมคิดว่าอยู่ในกรรมวิธีที่จะต้องพิจารณาหลายประการด้วยกัน ก็คือเรื่องของ ลักษณะของงาน ชนิดของงาน ปริมาณงาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมาเป็นส่วนประกอบกัน ดังนั้นในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ขณะนี้ซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรมอยู่ในกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นั้น ก็เป็นส่วนราชการที่เราเรียกว่าส่วนราชการขนาดเล็ก คือมีคนที่ไม่ถึง ๕๐๐ คน ซึ่งก็จัดว่าเป็นส่วนราชการขนาดเล็ก เพราะฉะนั้นการที่จะแยกหน่วยงานนี้ออกมาเป็นอีก ส่วนราชการหนึ่ง ก็จะทำให้ส่วนราชการเดิมนั้นยังมีขนาดเล็กลงไป แล้วก็น่าจะต้อง พิจารณาถึงความคุ้มค่าของการดำเนินการ การมีประสิทธิภาพของการดำเนินการ แล้วก็ การที่ทางราชการจะต้องเสียเงินไปจัดตั้งส่วนราชการขึ้นมา นะครับ ต้องมีอาคาร ต้องมี บุคลากร ต้องมีหน่วยงานสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ไม่คุ้มค่ากับกฎหมายระเบียบ บริหารราชการแผ่นดินในเรื่องของมาตรา ๓/๑ ที่พูดถึงเรื่องของการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีที่จะต้องจัดส่วนราชการต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นภารกิจของรัฐบาลที่จะต้อง ดูแลการจัดตั้งส่วนราชการให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด นะครับ ดังนั้นกรณีที่ผมยกขึ้นมา นี้ เห็นว่าการที่มีส่วนราชการที่ดูแลอันนี้อยู่แล้วก็ได้ไม่ได้เป็นส่วนราชการเพียงกอง กองนั้น เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ข้างใน เพราะฉะนั้นผู้รับผิดชอบงานนี้คือผู้ที่เป็นผู้อำนวยการสำนักงาน ซึ่งเป็นข้าราชการระดับที่เทียบเท่าอธิบดี เพราะฉะนั้นจึงน่าจะเป็นส่วนราชการที่ไม่ได้ แตกต่างกับที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ นะครับ และก็ภารกิจนั้นของสำนักงานนี้ก็ได้ไม่ได้เป็นส่วนราชการ ที่มีขนาดใหญ่ มีคนหลายพันคนหรือเป็นหมื่นคนจนกระทั่งจะทำให้การประกอบภารกิจนั้น

ไม่สามารถที่จะเกิดประสิทธิภาพ ที่จริงยังจัดว่าเป็นส่วนราชการขนาดเล็กที่อาจจะขยาย
ได้ใหญ่มากขึ้นมากกว่านี้ในอนาคตนะครับ แล้วก็จำนวนกำลังคนก็ดีหรือภารกิจก็ดีนั้น
น่าจะครอบคลุม รวมทั้งเรื่องของกรรมาธิการไว้นี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
เป็นสิ่งที่น่าจะเหมาะสมที่ได้มีส่วนราชการอยู่แล้วและก็เป็นส่วนราชการที่ไม่ได้เป็น
ระดับที่ต่ำ เพราะมีหัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นอธิบดี แล้วก็ภารกิจนั้นก็น่าจะทำได้มี
ประสิทธิภาพ ผมคิดว่าการที่จะจัดตั้งสำนักงานนั้นน่าจะเกิดขึ้นเมื่อภารกิจนี้ได้กว้างขวาง
แล้วก็จะทำให้เห็นว่าการมีส่วนราชการคือสำนักงานนี้เพียงสำนักงานเดียวนั้นน่าจะ
ไม่เพียงพอถึงกับจะต้องแยกออกไปนะครับ แล้วก็ทำให้แต่ละสำนักงานที่เกิดขึ้นนั้น
มีทั้งกำลังคน มีภารกิจอะไรต่ออะไรมากมายถึงน่าจะแยกได้ ดังนั้นในชั้นนี้กระผมเห็นว่า
การที่ได้มีการเสนอไว้ให้ภารกิจนี้เป็นภารกิจของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ รวมกันไปอยู่ในนี้ด้วยน่าจะเป็สิ่งที่เหมาะสมแล้วก็ถูกต้อง
ตามหลักของการจัดองค์การ แล้วก็ถูกต้องตามหลักของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ก็คือว่าสามารถที่จะทำให้ส่วนราชการที่รัฐจัดตั้งขึ้นนั้นไม่มีมากจนเกินไป แล้วก็แต่ละส่วน
ราชการนั้นสามารถที่จะมีการดำเนินการทำให้เกิดประสิทธิภาพอยู่ได้จึงน่าจะคงตามร่างเดิม
เอาไว้ แล้วก็สอดคล้องกับความประสงค์ที่ทำให้ ได้มีผู้คนที่หลายคนพูดกันบอกว่า การที่ยังมี
ส่วนราชการมากขึ้นก็จะยิ่งทำให้การด้อยประสิทธิภาพเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะฉะนั้นน่าจะ
คงไว้นะครับ ก็อนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพไว้ ณ โอกาสนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกัญจนารับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ดิฉัน กัญญา ศิลปอาษา กรรมาธิการฯ ท่านประธานฯ คะ ที่ผ่านมานั้นการทำงานด้านคนพิการของหน่วยงานภาครัฐมักจะเป็นงานเชิงฝาก เชิงสงเคราะห์ บนพื้นฐานของความเวทนานิยม แล้วก็แล้วแต่โชคชะตา ที่ว่าแล้วแต่โชคชะตานั่นก็หมายความว่าคราใดบุญมาวาสนาส่งได้ผู้บริหารที่ให้ความสนใจใส่ใจกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการคนพิการทั้งหลายก็โชคดีไป แต่ถ้ายามใดผู้บริหารไม่ให้ความสนใจคนพิการก็ถูกละเลยการต่อสู้ของคนพิการว่าจะมาถึงวันนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะคะ ดิฉันมีบทบาทอยู่ทั้งในส่วนที่เคยเป็นผู้บริหารและมีบทบาททั้งในส่วนที่อยู่กับคนพิการเพราะว่ามีมูลนิธิอยู่ ทราบดีนะคะว่าการทำงานมาถึงวันนี้ต้องต่อสู้มากมายเพียงใด ในส่วนของฝ่ายบริหารนั้นยามใดที่เราเป็นผู้บริหารแล้วเราดูแลงานตรงนั้นอยู่ ข้าราชการเขาก็เป็นพวกเรา แต่วันใดที่เราออกมาจากหน่วยงานนั้นแล้วเขาก็แปรเปลี่ยนไป ณ วันนี้ก็เห็นได้ชัดเจน ดิฉันอยากจะเรียนนะคะว่าการจัดตั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขึ้นมานั้นก็หวังจะให้หน่วยงานนี้เป็นเจ้าภาพที่จะดูแลงานของคนพิการทั้งปวง เพราะที่ผ่านมามงานคนพิการก็กระจัดกระจายอยู่ในหลายกระทรวง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน และที่หลาย ๆ หน่วยงาน ไม่มีความเป็นเอกภาพ เพราะว่าแต่ละกระทรวงก็สั่งงานข้ามกระทรวงกันไม่ได้ ก็หวังให้กระทรวง พม. เป็นเจ้าภาพ แต่ผ่านมาชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ยังเห็นว่าก็ยังไม่เกิดประสิทธิภาพ หน่วยงานที่ดูแลเรื่องคนพิการอย่างเมื่อสักครู่บางท่านก็ชี้แจงแล้วนะคะว่า แน่นอนมากเป็นระดับกรมก็จริง ซื่อยาว ๆ นั้นแหละคะ ที่เรียกว่าชื่อสำนักส่งเสริมสวัสดิภาพพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสคนพิการและผู้สูงอายุ ชื่อก็บอกแล้วนะคะว่าดูแลกลุ่มคนตั้งมากมาย แล้วเฉพาะส่วนที่ดูแลคนพิการเป็นเพียงกองเล็ก ๆ อยู่ในหน่วยงานที่เป็นกรมนี้ สิ่งที่คนพิการขอก็ไม่ได้ขออะไรมากมายเลย ขอเพียงสถานะที่สูงขึ้นมากกว่าเดิม ครั้งที่แล้วนั้นขอให้หน่วยงานอิสระก็เข้าใจข้อจำกัดที่หลาย ๆ ท่านพูดดี ก็ถดถอยไปนะคะ ขอเป็นแค่สถานะที่เทียบเท่ากรมเท่านั้น เพื่อหวังจะให้งานของคนพิการได้รับการดูแลอย่างดี หลายท่านบอกวาก็ให้กระทรวงไปพิจารณาบุคลากรดูซิ ก็ที่ผ่านมาก็หวังอย่างนี้แหละคะแต่ก็ไม่เกิดผล การที่เราขอในวันนี้

ผู้ที่มาอยู่ตรงนี้เราอาจจะพิจารณาข้ามหน่วยงานได้ เพื่อหวังคนที่มีความตั้งใจและก็มีประสิทธิภาพที่อาจจะทำงานให้กับคนพิการให้ข้ามหน่วยงานมาอยู่ตรงนี้ได้ ถ้าคนเดิมไม่มีใจให้เสียแล้วก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ วันนี้อย่างที่ท่านอาจารย์วิริยะพูด เราคงไม่สามารถที่จะไปขอความเมตตาเห็นใจจากทางรัฐบาลได้อีกต่อไปแล้ว ฉะนั้นลุกขึ้นพูดในวันนี้ก็เพื่อขอความเมตตา ขอความกรุณาจากท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านในที่นี้ช่วยเห็นใจงานของคนพิการด้วยเถอะค่ะ เพราะที่ผ่านมามันไม่เกิดประสิทธิภาพ ไม่เกิดประสิทธิผล จะมีประโยชน์อะไรละคะที่เราจะผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้ให้ผลอย่างเต็มที่ ฉะนั้นก็ไม่ว่าจะพูดอย่างไรแล้วนะคะ แล้วก็ยุคอื่นถ้าพ้นสภาแห่งนี้ไปก็ไม่ว่าจะคนพิการจะได้รับโอกาสใหม่ วันนี้โอกาสอยู่ในมือของทุกท่านแล้วนะคะ ช่วยให้ความเมตตาให้กับหน่วยงานนี้ด้วยเถอะค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธานคณะกรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ปกติผมเป็นคนใจร้อนครับ และถ้าส่วนตัวก็จะทะเลาะค่อนข้างหนัก ในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการก็ต้องพยายามควบคุมอารมณ์ เพราะว่าสมาชิกฯ บางท่านต่อหน้าก็พูดแบบหนึ่ง ถ้างลับหลังก็พูดแบบหนึ่ง ซึ่งก็เป็นธรรมดาอันนี้เข้าใจได้ก็เป็นเรื่องธรรมดาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สะท้อนทัศนคติต่อแนวความคิดของคนในสังคมไทย เป็นกฎหมายที่เราพยายามออกแบบ คราวที่แล้วยอมรับว่าเราออกแบบไปสุดโต่งค่อนข้างมาก ก็คือยกฐานะออกไปเป็นองค์กรมหาชน วันนี้สภาได้ท้วงติงด้วยเหตุและผล ผมเข้าใจว่า คณะกรรมการก็เคารพในมติของสภาแห่งนี้คือเสียง ๘๐ กว่ากับ ๓๐ กว่า ด้วยความเข้าใจและก็น้อมรับ ที่สำคัญคือเราน้อมรับเอาการบ้านที่ท่านฝากเราไปครับ สมาชิกฯ บางท่านไม่อยู่ในห้องนี้ก็ได้ฝากการบ้านเราแล้วก็มาท้วงติงเรา ซึ่งก็ไม่ใช่ไรครับ การบ้านที่ฝากให้ก็ฝากให้เราไปพิจารณาแก้ไขว่าถ้ายกฐานะขึ้นเป็นกรม สภาไม่น่าจะมีปัญหา เราก็รับเอาภาระไปดำเนินการ -----

ที่นี้ในการดำเนินการเราก็รู้ว่า ความรู้ในเชิงกฎหมายเรามีน้อยครับ แต่ในจิตใจเรามี
พอสมควร เราก็ทำหรือตั้งแต่บุคคลที่เชี่ยวชาญเรื่องกฎหมายจนกระทั่งท่านประธานฯ
ยันไปถึงท่านอาจารย์บรรศักดิ์ข้ามไปถึงท่านทศพร และท่านสมาชิกฯ จำนวนมากในห้องนี้
ว่าช่วยคุณให้เราที่เถอะ สภาแห่งนี้เป็นที่พึ่งสุดท้ายแล้วที่เราเหลืออยู่ ผมเองมีฐานะเป็นวิป
รัฐบาลด้วยครับ ผมลาออกแล้วจากวิปรัฐบาล เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมาในการทำงาน
วิปรัฐบาลก็พยายามประคับประคองวิปรัฐบาลมาตลอด และผมก็ว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้สนใจ
เรื่องคนเลย คนก็เลยต้องพึ่งสภานี้ครับ นี่พูดอย่างถอดใจนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
สิ่งที่กรรมการต้องการก็คือว่าไหน ๆ เราจะทำงานเรื่องคนพิการ สภาแห่งนี้ มีใช้สภาชุดนี้
ได้เคยสร้างปรากฏการณ์อย่างน้อย ๓ ครั้งเกิดขึ้นเท่าที่ผมเคยมีส่วนร่วมอยู่ สภาแห่งนี้เคยทำ
เรื่องเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งรัฐบาลค้านอย่างหนัก สมาชิกฯ บางท่านอภิปรายค้านอยู่ด้วย
ซึ่งก็จำหน้ากันไว้ ไม่เป็นไร ท่านก็ค้านเราครับ แต่สภาที่เห็นด้วยว่าใครที่ดูแลผู้สูงอายุ
รัฐจะยกเว้นภาษีให้ รัฐบาลค้านครับ แต่สภาเห็นด้วยครับ ก็ไม่เห็นจะมีอะไร รัฐบาลอีก
๕ วันต่อมาประกาศเป็นนโยบายของรัฐบาล แล้วก็บอกว่า นี่คือผลงานของรัฐบาล ผมว่า
ก็ตกลงดี ซึ่งก็ไม่ใช่ไร นั่นคือปรากฏการณ์ครั้งที่ ๑ นะครับ แล้วข้าราชการจำนวนหนึ่ง
ก็เฮโลไปยกมือด้วยว่าก็เป็นผลงานของท่านด้วย แต่เราก็ไม่ว่าอะไร ปรากฏการณ์ครั้งที่ ๒
เป็นปรากฏการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่สภาแห่งนี้ทำ ๒ เรื่อง ซึ่งเรื่องนี้ด้วยความอ่อนรับต้อง
ขอคุณอาจารย์บรรศักดิ์ที่เป็นคนริเริ่มเรื่องนี้ขึ้น ผมต่อสู้เรื่องนี้มา ๑๐ ปีไม่สำเร็จ
อาจารย์บรรศักดิ์ยกเรื่องของกรณีผู้หญิงขึ้นมาสู่การพิจารณาของสภา และเป็นครั้งแรกที่สภา
ฝาคัดค้านความคิดนี้ได้สำเร็จในสภาแห่งนี้ และครั้งที่ ๓ ตามด้วยท่านอดีตรองการสูงสุดทำใน
สภาแห่งนี้ก็คือ แก้วใจจากร่างของรัฐบาล จากโทษประหารชีวิตของหญิงที่กระทำความผิด
เป็นโทษที่จำคุกตลอดชีวิต ซึ่งสภาที่ให้ความเมตตาครับ ก็ไม่เห็นรัฐบาลจะว่าอะไร
และนี่เป็นอีกครั้งหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องคนพิการที่เราขออนุญาตกล่าวกับ
ท่านสมาชิกฯทั้งหลายว่า เป็นหวังครั้งสุดท้ายที่เราได้อยู่ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลเอก สุรินทร์ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิภุลทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม พลเอก สุรินทร์ พิภุลทองครับ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยในหลักการว่า การตั้งหน่วยงาน
ใหม่ที่เกิดความจำเป็นนั้นไม่ควรตั้ง แต่ถ้าตั้งหน่วยงานใหม่ในฐานะที่มีความจำเป็นแล้ว
ก็ควรตั้ง ถ้ามองอีกมุมหนึ่งก็ควรตั้ง เพราะว่าหน่วยงานที่มีอยู่แล้วที่ควรจะยกเลิกไป
เยอะแยะมากมายครับ ที่ตั้งอยู่ในขณะนี้ แล้วก็เป็นที่ประจักษ์ชัดว่างานใดที่มีส่วนราชการ
ทำโดยเต็มที่ โดยส่วนราชการนั้นมีย่านาจทุกเรื่อง ทุกกระบวนการ จนสุดท้ายแล้วไม่มี
ส่วนร่วมของประชาชนหรือภาคที่เขารับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วมแล้วไม่สำเร็จ
โดยเฉพาะปัญหาที่ดินป่าไม้ชัดเจน และปัญหาคนพิการก็อีกเช่นเดียวกัน หน่วยงานที่มีอยู่
เดิมนั้นสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ
และผู้สูงอายุ ที่จริงมีอยู่แล้ว แต่ถามว่าผลงานเป็นอย่างไร คนพิการในบ้านเมืองเรามีจำนวน
เท่าไรที่คนกลุ่มนี้รับผิดชอบอยู่ มีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน จริงอยู่ทำให้ไปเร่งรัด
ไปกำกับ ไปเกี่ยวพันให้กับหน่วยงานเดิมเขาทำงานมีประสิทธิภาพขึ้นมา ถามว่า เอาอะไร
ไปเซ็นครับ -----

ที่ผ่านมาทุกกรม ทุกกระทรวงจะเอาอะไรไปเซ็นครับ ผมมองอีกมุมหนึ่งว่า ถ้าเรามีหน่วยงาน โดยเฉพาะเรื่องของคนพิการนี่จะเป็นการประกาศให้โลกรู้ว่าประเทศไทย ได้ให้ความสนใจเอาใจใส่กับคนพิการมากขึ้นแค่ไหน ไม่ใช่เพียงแต่ว่าดำเนินงานอย่างนั้น อย่างนี้ คุ่มค่า ไม่คุ่มค่า ผมว่าเรื่องนี้เรื่องเอาเงินหรือเอาของมาเทียบคงไม่ได้ คุณภาพชีวิตคน ไม่ได้ แล้วก็ชื่อเสียงของประเทศไทยก็เอาเงินซื้อไม่ได้ด้วย ถ้าท่านมีหน่วยงานเฉพาะอันนี้ ขึ้นมา ผมเชื่อว่างานน่าจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะมีเอกภาพทำเรื่องเดียว เรื่องคน พิการอย่างเดียวให้เต็มทีไปเลย แล้วจะทำให้เห็น วัตถุประสงค์ได้ง่ายด้วยนะครับ แล้วผมเชื่อว่า โลกก็ได้รับรู้ประเทศไทยได้มีจิตใจเอื้ออาทรต่อคนพิการขนาดไหน เพราะฉะนั้นการตั้ง หน่วยงานในกรณีนี้เห็นว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นมากกว่าสิ่งที่ไม่จำเป็นที่จะเอาผลปริมาณงานเอง เองประมาณเอา เอาอะไรจำนวนคนมาเทียบกันนะครับ และจำนวนคนก็คงไม่มาก อย่างที่กรรมการได้แถลงแล้ว ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยนะครับที่จะให้มีสำนักงานอะไร ก็แล้วแต่ที่มีทำเรื่องนี้โดยเฉพาะกับคนพิการ เพราะคนพิการนี้อยู่ทั่วทุกแห่งนะครับ บ้านนอกบ้านนาก็มีคนพิการหมด ที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนผมคิดว่ามีอีกเยอะ ถ้ามีหน่วยงานนี้ ก็สามารถจะรวบรวมคนพิการได้ทั้งหมดในประเทศไทยขึ้นมาให้เห็นชัดเจนและดูแลกัน อย่างใกล้ชิด ฟื้นฟูสมรรถภาพให้เขาเป็นภาระกับสังคมน้อยลง ผมว่าน่าจะคุ้มเกินคุ้มครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวรชัย

นายวรชัย ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ผม วรชัย

ชวพงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในกรณีที่มีการ จัดตั้งหน่วยงานขึ้นนั้นนะครับ ในส่วนของคณะกรรมการผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ ผมเองเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในกรรมการวิสามัญงบประมาณฯ เมื่อวานนี้ทาง ก.พ.ร. เขามา ชี้แจงว่า จะมีหลายหน่วยงานนี้เพิ่มขึ้น แต่หลายหน่วยงานที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งนี้เพิ่มมาจาก รัฐบาลที่แล้วนะครับ แล้วก็ไม่ได้ผ่านขั้นตอนตามมติคณะรัฐมนตรีที่เขาว่าไว้นะครับ แล้วก็ได้ออกแนะทาง ก.พ.ร. ว่า น่าจะออกเป็นกฎหมายว่าต่อไปการตั้งหน่วยงานอะไรขึ้น ก็ตามต้องมีขั้นตอน แต่สำหรับในกรณีของกรรมการชุดนี้นะครับ เป็นเรื่องของคนพิการ ที่เราจะต้องสนับสนุน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในสิ่งที่อำนวยความสะดวกคนพิการ

ในปัจจุบันนี้ในประเทศไทยนี้น้อยมากนะครับ ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศ ถึงแม้ว่า จะไม่เจริญเท่าไรนี้ ช่องทางหรือการสัญจร หรือการอำนวยความสะดวกของคนพิการ จะมียู่มาก แล้วก็เป็นสิ่งที่น่าที่จะต้องสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่มีหน่วยงาน ที่รับผิดชอบโดยตรงนี้ผมยืนยันได้เลยว่า ประเทศเราก่อนข้างที่จะสักแต่ว่าเจริญเฉพาะ ตึกรามบ้านช่องเท่านั้นครับ อย่างที่ท่าน พลเอก สุรินทร์ ได้กล่าวขึ้น ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน นะครับ ข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งในเรื่องของหน่วยงานที่คุณแลคนพิการนี้ นะครับ ผมคิดว่าไม่ใช่ เฉพาะคนพิการด้านใดด้านหนึ่ง แทบจะทุกด้านที่เราจะเห็น นะครับ ผมเองเป็นคนหนึ่งที่ เข้าใจในระบบ ก็คือที่ความพิการร่างกายในทุก ๆ ด้านของมนุษย์ ตรงนี้เป็นเรื่องที่เรา จะต้องเห็นใจ ถ้าจะมีสักหน่วยงานหนึ่งที่จะมาช่วยเหลือแล้วดูแลอย่างทั่วถึง แล้วก็ เป็น หน่วยงานที่ขอร้องอย่างหนึ่งว่าอย่างดูแลเฉพาะในกรุงเทพฯ นะครับ ต้องดูแลทั้งประเทศ ตรงนี้ นะครับผมเองมี โอกาสไปต่างจังหวัดบ่อย จะเห็น ได้ว่าคนพิการในต่างจังหวัดนี้ ก่อนข้างจะค่อยโอกาส แต่ถ้ามีหน่วยงานนี้เกิดขึ้นก็คงจะเป็นประโยชน์สำหรับคนที่พิการ ทั่วประเทศครับ ผมขอสนับสนุนให้มีการจัดตั้งครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมนี้กลัวประชาธิปไตยแบบถูกดูเมื่อไม่เห็นด้วย กับเสียงส่วนใหญ่ นะครับ คืออันนี้เป็นกระแสประชาธิปไตยแบบใหม่ นะครับ ท่านประธานคณะกรรมการจะต่อว่า คืออย่างไรผมก็ต้องยืนยันตามที่เคยพูดโดยหลักการ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องคนพิการนี้เท่านั้น คือว่า ถ้าตั้งหน่วยงานใหม่แล้วทำให้เกิดการใช้จ่าย มาก ขึ้น แล้วก็ทำให้หน่วยงานเดิมมีความรู้สึก ว่า ถูกตำหนิว่าไม่มีประสิทธิภาพหรืออาจจะ น้อยใจ การประสานงานก็อาจจะไม่ราบรื่นเช่นเดิม -----

ถ้าเป็นไปตามร่างเดิมนี้ โดยส่วนตัวของผมก็เหลือบ่ากว่าแรงแล้วนะครับ คือให้หน่วยงานเดิม คือสำนักงานเดิมที่ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ทำหน้าที่ต่อไป ถ้าวางเป็นอย่างนี้ ไหน ๆ ก็มีร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาแล้ว อย่างเดิมก็น่าจะเพียงพอกระตุ้น คงจะไม่ได้ประสิทธิภาพอย่างที่ท่านกรรมาธิการมองเห็น จุดบกพร่องแน่นอน อันนี้ผมก็เห็นด้วยนะครับ คือหลักเหตุผลในการคิดว่าหน่วยงานเดิม ไม่มีประสิทธิภาพ ก็ตั้งหน่วยงานใหม่ คือตั้งสำนักงานขึ้นมาใหม่ ถ้าใช้หลักคิดแบบนี้ ก็แปลว่าอย่างอื่นก็ไม่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกันนะครับ คือหมายความว่าถ้าท่านบอกว่า สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้สูงอายุ ไม่มีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องแยกมาช่วยคนพิการเป็นหน่วยงานต่างหาก แม้ว่าอาจจะไม่ได้ใช้เงินมากนัก ผมคิดว่าลอจิก (Logic) หรือตรรกศาสตร์เดิมยังคงทำหน้าที่อยู่ หมายความว่าท่านก็กลายเป็นสำนักงานอีกสำนักงานหนึ่ง ซี. ๘ เป็น ซี. ๑๐ ไม่มีความหมายอะไรเท่าไรหรอก เพราะว่ายังมีอธิบดี ยังมีปลัด ยังมีรองปลัด แล้วก็ยังมีรัฐมนตรีเช่นเดิม ก็แปลว่าวิธีแก้ปัญหาคู่ สุขและคุณภาพชีวิตของคนพิการด้วยการตั้งหน่วยงานใหม่ มันก็ไปลงที่ตรรกศาสตร์เดิม คือไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับหน่วยงานเดิมคล้าย ๆ กัน แต่ถ้าท่านคิดว่าแยกมาแล้วมีประสิทธิภาพ มันก็ต้องแยกเป็นสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์เด็กฯ เป็น ๑ เยาวชนแยกมาอีก ๑ ผู้ด้อยโอกาส สงสัยต้องนิยามให้หลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะด้อยโอกาสด้วยความพิการหรือว่าด้วยปัญหาเศรษฐกิจหรืออย่างอื่นนะครับ เพราะว่าถ้าเกิดแยกมาเฉพาะคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสยังคงอยู่ในหน่วยงานเดิมร่วมกับเด็ก เยาวชน คนสูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสก็ต้องวงเล็บว่าไม่พิการ ผมว่ามันสับสน ที่ค่านี้อันนี้ค่านี้อันนี้ด้วยสภาพจริง ๆ นะครับท่านประธานฯ และท่านกรรมาธิการ คือค่านี้อันนี้ด้วยตรรกศาสตร์ว่าถ้าคิดแบบนี้ ต้องตั้งหลายสำนักงานแยกไปเลยนะครับ ถ้าตั้งแล้วคิดว่าทำได้แล้วได้ประสิทธิภาพ โอ.เค. ใช้เงินมากอีกหน่อยเป็นซี. มากกว่า ซี. ๑๐ ซี. ๑๑ ก็ยังได้ ผมไม่รู้วาระบบราชการจะเป็นอย่างไร แต่ถ้าดูว่าการปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม ในช่วงรัฐบาลคุณทักษิณสมัย ๒ สมัยที่ผ่านมาไม่ได้ประสิทธิภาพเลย เพราะยึดหลักการที่ว่าต้องตั้งองค์กรใหม่ ผมยกตัวอย่างเรื่องการศึกษาเนอะครับ ก็ปลุกปล้ำกันมาแต่เรื่องตั้งเขตพื้นที่ ปรับปรุงหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ โรงเรียนครู อาจารย์และผู้บริหาร จนกระทั่งล้มไปว่าต้องปรับปรุงวิธีคิดของเด็กเท่านั้นเอง

ด้วยไม่ต้องตั้งอะไรใหม่ก็ปฏิรูปการศึกษาได้ คือคิดกันใหม่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างที่ว่ายอมมากที่สุดก็คือ โครงร่างเดิม แต่ผมก็ไม่เชื่อว่าจะทำให้คนพิการและส่วนย่อยอื่นของสำนักงานส่งเสริมทั้งหลายจะช่วยให้ ถ้าท่านคิดว่ามันมีความสำคัญจริง ๆ ซึ่งคงทำไม่ได้ ในรัฐบาลชุดนี้ ก็คือว่าเอามาตรา ๑๒ เดิม ให้เป็นกระทรวงไปเลย อันนี้ไม่ใช่แก้งปวด นะครับ ให้มันเป็นกระทรวงไปเลย กระทรวงผู้ด้อยโอกาส เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและคนพิการ ถ้าอย่างนั้นจะได้ต่อกันได้ว่าให้แล้ว แล้วก็ยังไม่ช่วยคนพิการครับ เพราะฉะนั้น ตอนนี้ผมขอมาตรการที่กลาง ๆ ที่สุดคือร่างเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมบวรศักดิ์ อุวรรณโณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ที่เคารพคงจำได้นะครับว่า เมื่อคราวที่แล้วร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามาในสภา แล้วก็เนื่องจาก คณะกรรมาธิการเห็นความสำคัญของปัญหาคนพิการ จึงไปปรับแก้ให้องค์การมหาชน ทำหน้าที่เป็นสำนักงานดูแลในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และสภาแห่งนี้ก็มีมติว่าจะให้กลับไปทบทวนเรื่ององค์การมหาชนให้คงความเป็นส่วนราชการเอาไว้ แต่ในสภาแห่งนี้ ไม่ได้พูดถึงความไม่สำคัญของเรื่องคนพิการเลยนะครับ ประเด็นจึงอยู่ที่ว่า ถ้าปัญหาคนพิการเป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่ต้องการเจ้าภาพที่จะดูแลเป็นพิเศษ เพราะเขาถูกละเลยมาแล้วเป็นเวลาหลายสิบปี สังคมมองคนเหล่านี้ว่าเป็นคนซึ่งควรจะอยู่กับบ้าน ไม่ควรจะออกมาทำอะไร -----

กระบวนการแบบนี้ในสังคมไทยมีมาช้านานครับท่านประธานฯ ครับ มองคนเหล่านี้ด้วยความสมเพชเวทนาสงสาร แต่ว่ากระบวนการเหล่านี้ถูกเปลี่ยนเมื่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ออกมาใช้บังคับเป็นครั้งแรก แล้วบอกว่า จะนำเอาความพิการของคนมาเป็นเหตุในการเลือกปฏิบัติไม่ได้ แล้วรัฐมีหน้าที่ที่จะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะให้คนพิการสามารถใช้สิทธิได้เหมือนคนอื่นธรรมดาทั่วไปในสังคม คำถามก็คือว่า สิ่งที่รัฐธรรมนูญเขียนนั้นมาบัดนี้ ๘ ปีมาแล้วเกิดขึ้นจริงหรือยัง คำตอบก็คือ ยังครับ หลายส่วนราชการยังไม่มีบันใดที่จะให้เงินรถเข็นคนซึ่งเป็นคนพิการ ซึ่งวันหนึ่งญาติพี่น้องของท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายในที่นี้อาจจะเป็นคนพิการขึ้นมาด้วยก็ได้ แต่จะไม่มีใครไปรื้ออนาคตได้ ยังไม่เกิดขึ้นครับ ๑๐ ปีแล้วตั้งแต่มีรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ยังเป็นบันใดที่คนธรรมดาต้องเดินขึ้น ถ้าเป็นคนพิการก็ต้องแบก ต้องหาม ต้องใส่คานกัน สิ่งเหล่านี้คือ ประจักษ์พยานที่บอกว่า ๑๐ ปีที่มีรัฐธรรมนูญมานั้น ความก้าวหน้าของการดูแลเรื่องนี้ไปแค่ไหน ผมไม่ต้องพูดอะไรมาก นอกจากไปดูตามส่วนราชการทั้งหลายเท่านั้นละครับ ท่านประธานฯ ครับว่า มีสิ่งที่มีรัฐธรรมนูญต้องการให้เกิดขึ้นหรือยัง คำตอบก็คือว่ายังครับ เผลวไปดูรัฐธรรมนูญที่เรากำลังจะลงประชามติกันในวันที่ ๑๕ สิงหาคม กลับมีบทบัญญัติที่เพิ่มการดูแลคนพิการ คนด้อยโอกาสเหล่านี้ขึ้นเป็นอันมากอีกหลายมาตราทีเดียว บังเอิญผมไม่มีร่างรัฐธรรมนูญนั้นอยู่ในมือ ถ้าท่านประธานฯ เมตตาเปิดไปดูบทที่ว่าด้วยสิทธิของบุคคลในเรื่องกระบวนการยุติธรรมก็จะพบว่า เขาเขียนไว้ชัดเจน คนเหล่านี้จะต้องมีสิทธิพิเศษกว่าคนธรรมดาที่จะต้องดูแลเป็นพิเศษ เขาก็ไปใส่ในบทมาตราต่าง ๆ เพิ่มสิทธิที่จะต้องให้โอกาสคนเหล่านี้มีการศึกษาให้เท่าเทียมกับคนธรรมดาที่ไม่พิการ คำถามก็คือว่าสิ่งที่เขียนในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยังไม่เกิดผลขึ้น แล้วเพิ่มเข้าไปใหม่ในปี ๒๕๕๐ ใครจะเป็นคนดูแลครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าดูร่างของรัฐบาลนั้นคนที่ดูแลคือสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุมีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ต้องดูแลเรื่อง ๔ เรื่องอยู่ด้วยกันเวลาเดียวกันครับ คือสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ๑ ต้องดูแลผู้ด้อยโอกาส ๒ ต้องดูแลคนพิการ ๓ ต้องดูแลผู้สูงอายุ ๔ เรื่อง เป็นอันว่า กรมนี้ท่านอธิบดีหรือท่านผู้อำนวยการสำนักงานมีหน้าที่ที่จะต้องทำเรื่อง ๔ เรื่องไปในเวลา

เดียวกัน วันนี้มีปัญหาคณพิการมาก็เรียกประชุมคณะกรรมการ เอาปัญหาคณพิการมาพูดกัน
พรุ่งนี้เรื่องปัญหาผู้สูงอายุเข้ามา ท่านก็เอาปัญหาผู้สูงอายุมาพูด ก็เป็นอันว่าหน่วยงานเดียว
เป็นระดับกรม ๔ เรื่อง ท่านประธานฯ ครับ การจะให้ฐานะหน่วยงานใดเป็นกรมหรือเป็น
กอง ต้องดูที่ปริมาณงานและความสำคัญกับเรื่องนั้นครับ อย่างเรื่องเด็กและเยาวชนนี้คงจะ
ไม่ใช่มีเฉพาะสำนักงานนี้แห่งเดียวจะครับ คงมีหน่วยงานอื่นคู่อีก ถ้าเราดูอย่างนี้สภาแห่งนี้
ในคราวที่แล้วไม่ได้เทียบกันเลขเรื่องสำคัญของคณพิการที่จะให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้
สภานี้เทียบกันแต่เพียงว่า เราไม่ต้องการจะให้เป็องค์การมหาชน เพราะองค์การมหาชนนั้น
จะไปใช้อำนาจรัฐอะไรไม่ได้ เราต้องการให้เป็นส่วนราชการ ให้กลับไปทบพวนเป็น
ส่วนราชการ ผมเองยังพูดบอกเขาด้วยว่า ถ้าเห็นความสำคัญมากก็เพิ่มเป็นกรมเลยก็ได้
แต่คณะกรรมการท่านก็ไปพิจารณาแล้วก็คิดว่า ยังไม่ต้องถึงกรม แต่ต้องสำคัญกว่ากอง
แล้วทำเรื่องเดียว ก็เป็นเจ้าภาพเรื่องเดียวไม่ต้องไปดูเรื่องผู้สูงอายุ ไม่ต้องไปดูเรื่องเด็ก
เยาวชน ไม่ต้องไปดูเรื่องผู้ด้อยโอกาส อย่าลืมนะครับสำนักงานกิจการสตรียังมีได้เป็นกรม
นะครับ ถามว่ากิจการสตรีใหญ่ขนาดไหนถึงต้องเป็นกรม คำตอบก็คือว่า ใหญ่เพราะผู้หญิง
เป็นคนจำนวนมาก แล้วก็มีการจะต้องดูมาก -----

ท่านประธานฯ ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้สภาแห่งนี้จะต้องเลือกครบวันนี้ ว่าสภาแห่งนี้จะกรุณาเลือกแบบที่คณะกรรมการไปทำตามข้อสังเกต คือเป็นหน่วยงานตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๑๘ วรรคสี่ คือไม่มีฐานะเป็นกรม ไม่เป็นนิติบุคคล แต่มีอธิบดีรับผิดชอบ ไม่ใช่ผู้อำนวยการกองรับผิดชอบ ถามว่าการมีอธิบดีรับผิดชอบนั้นต่างจากผู้ผู้อำนวยการกองรับผิดชอบอย่างไร ต่างกันตรงนี้ครับ ไม่ใช่ต่างกันตรงที่ ซี ๕ หรือครับ ถ้าเป็นผู้ผู้อำนวยการกองรับผิดชอบนั้นเวลาจะทำเรื่องอะไร ท่านผู้ผู้อำนวยการกองก็ต้องทำเสนอผ่านท่านรองอธิบดี แล้วก็ผ่านท่านอธิบดีขึ้นไป แล้วท่านอธิบดีท่านรองอธิบดีก็มีเรื่องผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ เรื่องเด็ก เยาวชน จะต้องคุยอยู่ เรื่องจะช้าจะเร็วท่านก็คงนึกภาพออก แต่ถ้ายกหน่วยงานนี้ไม่ได้เป็นกรมแต่เป็นส่วนราชการ ซึ่งมีอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นอธิบดีรับผิดชอบ ก็คือว่าเมื่อพิจารณาเรื่องนั้นแล้วมีมติแล้ว เลขานุการของสำนักงานนี้ดำเนินการไปได้เลยไม่ต้องเสนอผ่านอธิบดีสำนักงานขอประธานอภัยครับ ที่ชื่อยาว ๆ ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า สท. ก็ได้นะครับ อีกต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงขอกราบเรียนว่า สภาแห่งนี้ต้องตัดสินใจว่าท่านจะให้ความสำคัญกับเรื่องคนพิการเอาละไม่ถึงขนาดเป็นสตรี เพราะสตรีมีจำนวนมากว่า แต่ก็ไม่ถึงขนาดที่จะให้กองอย่างในเวลานี้ เพราะวาระรัฐมนตรีปี ๒๕๔๐ บอกให้ทำอะไรก็ยังไม่ครบ นี่ร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เพิ่มงานขึ้นมาอีกแล้ว ท่านจะให้คงเป็นกองอย่างนี้ หรือจะเป็นหน่วยซึ่งไม่ได้เป็นกรม แต่ว่ามีอธิบดีรับผิดชอบ สภาแห่งนี้ต้องตัดสินใจครับ ท่านประธานฯ ครับ ถามว่าเพิ่มคนใหม่ ผมขออนุญาตพลิกไปดูมาตรา ๓๘ วรรคท้ายครับ มาตรา ๓๘ บอกว่า ให้โอนงบประมาณและบุคลากรของสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นอันว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะเป็นคนบอกครับ ว่าข้าราชการคนไหนบ้างจะโอนไปในสำนักงานนี้ อย่างไรก็ตามแต่จะเพิ่มเลยท่านประธานฯ ครับ ตามมาตรา ๓๘ วรรคสุดท้ายนี้ลดจำนวนข้าราชการลงก็ยังได้ ผมเข้าใจว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์คงจะมีกฎหมายเสนอ

มาอีกหลายฉบับ และในกฎหมายหลายฉบับนั้นก็คงจะมีอีกหลายหน่วยงาน เผอิญกระผม
ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ นะครับ แต่ว่าถ้ากระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้
กระผมจะกลับไปทบทวนการเสนอตั้งหน่วยงานในกระทรวงนี้ ซึ่งจะมีทั้งระดับกรม
และเป็นองค์การมหาชนในภาพรวม แต่กฎหมายฉบับนี้เมื่อเข้ามาอยู่ที่สภาแห่งนี้แล้ว
เราได้รับทราบแล้วครับว่า คณะรัฐมนตรีอยากให้คงไว้เป็นสำนักในสำนักงานซึ่งมีฐานะเป็น
กรม แต่ว่าคณะกรรมการมีความประสงค์ที่จะให้เป็นส่วนราชการที่มีอิสระแต่ไม่ถึงขนาด
เป็นกรม บัดนี้ก็ต้องตัดสินใจ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าผมต้องเลือกตั้งสินเองวันนี้ ผมจะตัดสินใจ
จากการดูผลงานของสำนักงานนี้ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ และร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐
ซึ่งกำลังจะตามมา และถ้าตัดสินใจตามผลงานนี้แล้วก็เห็นจะต้องกราบเรียนว่า คงจะต้องมี
เจ้าภาพตามร่างที่คณะกรรมการฝ่ายข้างมากแก้ไขครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์อัมมาร

นายอัมมาร สยามวาลา : ขอบพระคุณมากครับท่านประธานฯ

ผม อัมมาร สยามวาลา สมาชิก สนช. ผมเป็นคนที่ไม่ได้ตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดเท่าที่ควร แต่ผมฟังดูการอภิปรายในสภานี้ในเรื่องนี้ก็รู้สึกประทับใจว่า คือเรากำลังพูดกันถึงเรื่องเกี่ยวกับการจัดแบ่งส่วนราชการ ซึ่งปกติแล้วเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่ายที่สุด แต่ว่าวันนี้เราพูดถึงเรื่องการลำดับความสำคัญของปัญหาที่สังคมไทยเผชิญอยู่ ใครเป็นคนที่มีความสำคัญมากน้อยกว่ากัน และทุกคนเวลานี้ก็ตามระเบียบเราก็พูดกันถึงว่าจะพยายามผลักดันให้กลุ่มนั้นกลุ่มนี้มีความสำคัญเพิ่มขึ้น แต่ก็มีอีกกระแสหนึ่งซึ่งผู้ที่เราต้องเคารพเหมือนกันว่า เราอย่าขยายหน่วยงานอะไรต่าง ๆ ให้มากขึ้น ก็หมายความว่าถ้าเพิ่มบางอย่างก็จะต้องมีการคำนึงถึงการลดบางอย่าง ผมเองมีความเห็นค่อนข้างชัดเจนว่า ในบรรดา ๔ – ๕ กลุ่มที่สำนักงานใหญ่ที่ว่านี้ สำนักงานชื่อยาว ๆ นี้ต้องดูแลคือ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการเป็นเรื่องที่รัฐต้องมีความรับผิดชอบเหนือเรื่องอื่น ๆ ผมเน้นคำว่า เหนือเรื่องอื่น ๆ เด็ก เยาวชน กับผู้สูงอายุ ไม่สำคัญหรือครับ สำคัญครับ สำคัญมาก จำนวนก็มากกว่า แต่ถ้าว่าเด็กและเยาวชนและผู้สูงอายุนั้นเป็นส่วนหนึ่งของประชากรที่มีส่วนอื่น ๆ ของสังคมดูแลปกป้อง พิทักษ์ผลประโยชน์อยู่แล้วองค์กรที่ว่านั้นเป็นองค์กรที่เรามักจะหลงลืมก็คือครอบครัว หน้าที่หลักของการดูแลเด็กและเยาวชนนั้นเป็นของครอบครัว รัฐเป็นแต่องค์กรเสริม แล้วผมก็ไม่แน่ใจว่าสำนักงานนี้ทำอะไรที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนนอกเหนือไปจากอย่างเช่นองค์กรอื่น ๆ อย่างเช่น กระทรวงศึกษาฯ กระทรวงสาธารณสุข อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ผมจึงมานั่งคิดว่าเราควรจะมีองค์กรพิเศษที่ดูแลผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ เพราะ ๒ กลุ่มนี้เป็นคนที่รัฐมีหน้าที่เป็นพิเศษที่จะต้องดูแล เพราะว่าขาดความสามารถในการดูแลตนเอง และอาจจะมีปัญหาว่าครอบครัวไม่สามารถดูแลให้ได้ โดยเฉพาะถ้าเข้าวัยทำงานแล้วมีอายุแล้ว พ่อแม่อาจจะสูญเสียชีวิตไปแล้ว เมื่อเป็นอย่างนั้นผมก็ขอเสนอความเห็นซึ่งผมต้องเรียนตรง ๆ ว่า เวลานี้ผมยังไม่ทราบว่าภายใต้โจทย์ที่ สนช. กำลังตั้งอยู่ในวันนี้เดี๋ยวนี้จะแก้ไขได้อย่างไร ก็คือว่าให้มีสำนักงานพิเศษสำหรับคนพิการและผู้ด้อยโอกาส แต่ให้เรื่องเด็กเยาวชน เรื่องผู้สูงอายุ ผมกำลัง

เพราะว่าเป็นครึ่ง ๆ กลาง ๆ ระหว่าง ๒ กลุ่มที่ผมกล่าวมาแล้ว แต่สำหรับเด็กและเยาวชน ให้เป็นองค์กรระดับต่างลงมาจะเป็นของสำนักงานปลัดฯ หรืออะไร ผมยังไม่คิดใจ แต่ผมคิดว่าถ้าเราเสนออย่างนี้ไปให้กับรัฐบาล ผมรู้สึกว่าจะอาจจะเป็นแนวทางอันหนึ่ง ที่เราจะสามารถทะลวงปัญหานี้ได้ ผมยอมรับว่าข้อเสนอของผมก็อาจจะถูกกล่าวหา โดยอย่างเช่นที่ท่านสมาชิก สนช. ขออนุญาตเอ่ยนาม คือคุณสมเกียรติ อ่อนวิมล เสนอไว้และเคยพูดไว้ว่า-----

- ๑๒/๑

เวลาเสนออะไรแบบนี้มันอาจจะสวนกระแส เพราะว่าผมก็เชื่อแน่ว่าเด็กและเยาวชนก็มีเสียงสนับสนุนในสถานี่เหมือนกัน แต่ผมคิดว่าสถานี่ต้องมาคิดดูนะครับว่า เราจะลำดับความสำคัญอย่างไร ถ้าเราจะดัน แล้วผมเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์กับการที่จะให้ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการนั้นได้รับความสำคัญสูงที่สุดใน ๕ กลุ่มนี้ะครับ และให้เด็กและเยาวชนนั้นเป็นองค์กรระดับล่างลงมานะครับ หรืออาจจะเป็นแม่กระทั่งกองหนึ่งในสำนักงานนี้ก็ได้ ตัดชื่อเด็กและเยาวชนออกเพื่อให้มันชัดเจน แล้วก็ฝากเอาไว้กับองค์กรนี้ ให้มีคณะกรรมการระหว่างกระทรวงต่าง ๆ ที่จะมองปัญหาของเด็กและเยาวชนให้รอบด้านไม่ให้จะเป็นเรื่องให้ใครคนหนึ่งเป็นเจ้าของ ถ้าต้องการเจ้าภาพสำหรับเด็กและเยาวชน ผมคิดว่ากระทรวงศึกษาฯ น่าจะทำหน้าที่ได้ดีกว่า ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อาริยา กระผมขออภิปรายสนับสนุนการที่จะมีส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ ซึ่งมีฐานะอยู่กลาง ๆ ระหว่างกองกับกรม แต่มีหน้าที่ที่ชัดเจนก็คือ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ท่านประธานฯ ครับ ประเทศไทยก็มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจพอสมควร แต่ที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่อย่างมากในความเห็นของกระผม คือการดูแลคนพิการ และในเรื่องนี้กระผมคิดว่าจำนวนคนพิการก็เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ เนื่องจากการประสบอุบัติเหตุ หรือมีเหตุที่ยังไม่เข้าใจกันพอสมควรว่า ทำไมปัจจุบันเด็กเกิดมาพิการทางสมอง หรือเป็นลักษณะออริสติกหรือพิการทางสมองด้านอื่น ๆ การที่มีคนพิการเพิ่มขึ้นทำให้เห็นว่าเราจำเป็นจะต้องดูแลให้ทันทั่วทั้งที่ การดูแลเด็กที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นเด็กพิการ ถ้าได้ดูแลอย่างทันทั่วทั้งที่ก็สามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของเขาได้ในระดับหนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ ยังมีคนพิการที่อยู่ตามชนบท ตามหมู่บ้าน ตามชุมชนต่าง ๆ ที่ขณะนี้คนที่เข้าไปดูแลนั้นมีน้อยมาก รัฐอาจจะไม่สามารถเข้าไปดูแลได้ทั่วถึง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องสนับสนุนให้ชุมชนและหมู่บ้านมีโอกาสดูแลคนพิการ ซึ่งเป็นสมาชิกของชุมชนนั้น ๆ อันที่จริงผมยังมีความเห็นว่ารัฐไม่ควรจะจัดบริการมากเกินไป แต่จัดบริการอย่างน้อยใน ๒ ลักษณะ ก็คือลักษณะ ๑. ก็คือให้คนพิการช่วยตนเองได้มากขึ้นให้เต็ม

ตามศักยภาพที่มีอยู่ขณะนี้ และสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ เพื่อที่จะไม่เป็นภาระมากนัก
ต่อผู้อื่นและสามารถที่จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ ๒. รัฐอาจจะต้องพยายามปรับเปลี่ยน
ทัศนคติของคนจำนวนมาก ซึ่งมีความเห็นอกเห็นใจ มีความเมตตากรุณาต่อคนพิการ
แต่ยังขาดในลักษณะที่ว่าเห็นด้วยการเพิ่ม โอกาสหรือให้โอกาสและการอำนวยความสะดวก
ความสะดวกให้แก่คนพิการ ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของส่วนรวมที่จะต้องทำให้แก่เพื่อนมนุษย์
ด้วยกัน ทั้งนี้ประเด็นข้อขัดแย้งที่ว่าไม่ควรจะให้ มีหน่วยงานที่เป็นส่วนราชการตาม
มาตรา ๑๘ วรรคสี่ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น

ประการที่ ๑ ผมเข้าใจว่ามีความห่วงกังวลว่าปัญหานี้จะทำให้เกิดความติดขัด
ในการบริหารราชการแผ่นดินในกระทรวงกระทรงมะงะครับ เพราะทางกระทรวงก็อาจจะ
ยังไม่พร้อม แต่ผมก็ได้ทราบข่าวมานะครับว่า ทางกระทรวงเขาก็ตั้งใจที่จะปรับปรุงเรื่องนี้
อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าอันนี้อาจจะเข้ามาในจังหวะใดจังหวะหนึ่งนะครับ แต่เขาคงจะเห็น
ความสำคัญของงานที่จะดูแลและพัฒนาศักยภาพของคนพิการอยู่แล้ว

ประการที่ ๒ กระผมได้กล่าวมาแล้วนะครับว่า ปริมาณงานที่จะต้องทำนั้น มีมากมายแน่นอนนะครับ การแบ่งเป็นส่วนราชการดังกล่าวก็น่าจะทำให้งานที่มีมากมายนั้น สามารถดำเนินการลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่ ๓ ก็คือมีความห่วงกังวลว่าตอนนี้จะมีหน่วยงานเพิ่มจำนวนมาก หรือเปล่าครับ ผมเห็นว่าการที่เพิ่มขึ้น โดยอาศัยอิงตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ นั้น มีความอ่อนตัวอยู่พอสมควร คือยังไม่ได้ตั้งเป็นกรมอย่างที่เรารู้จักกันนะครับ ซึ่งอันนั้นก็อาจจะปรับเปลี่ยนได้ยากพอสมควร ในเมื่อยังไม่มีสถานะเป็นกรมจำนวนบุคลากรก็จะค่อย ๆ สามารถปรับเปลี่ยน จำนวนงบประมาณก็ค่อย ๆ สามารถปรับเปลี่ยนได้ เพราะฉะนั้นวันนี้ อยากจะกราบเรียนเสนอต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ นะครับว่า เราน่าจะต้อง ส่งสัญญาณชัดเจนในเชิงนโยบายนะครับว่า กฎหมายนั้นเป็นมาตรการอันหนึ่งที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ สถานะแห่งนี้อาจจะสังเกตเห็นความสำคัญว่างานข้างหน้าที่จะต้องทำ สำหรับเรื่องของความพิการและคนพิการนั้น มีจำนวนมากจริง ๆ และควรที่จะสนับสนุน ให้งานนี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสรุปก็คือ กระผมสนับสนุนคณะกรรมการ ที่ได้เสนอตามร่างที่มีอยู่นี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบัญญัติครับ

นางบัญญัติ ทศนียะเวช : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน บัญญัติ

ทศนียะเวช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติค่ะ ดิฉันมีความเห็นว่าคนพิการเป็นผู้ด้อยโอกาส โดยสรีระร่างกาย เพราะฉะนั้นต้องการความเอื้อเพื่อ ความมีน้ำใจอย่างแรงจากสังคม งานของผู้พิการจึงไม่ควรที่จะฝากอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ อย่างกระจัดกระจาย สมควรที่จะมีหน่วยงานพิเศษขึ้นมารับผิดชอบ เพื่อให้คนพิการสามารถที่จะระดมสติปัญญา ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล เพื่อที่จะส่งเสริมคุณภาพของคนพิการให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ดิฉันจึงเห็นด้วยกับการให้มีสำนักงานพิเศษขึ้นมาดูแล โดยเฉพาะ การประหยัดงบประมาณในการตั้งหน่วยงานใหม่ไม่น่าจะมาบังคับใช้สำหรับกรณีนี้ ขอขอบคุณค่ะ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบดินทร์ครับ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 กระผม นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอสนับสนุนข้อเสนอ
 ของกรรมการเสียงข้างมากที่เสนอจัดตั้งสำนักงานในลักษณะพิเศษขึ้นมา สิ่งที่เรากำลัง
 อภิปรายกันอยู่นี้ เรากำลังพูดถึงบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งผิดแผกแตกต่างไปจากกลุ่มคนส่วนใหญ่
 กลุ่มคนเหล่านี้เขามีสภาพ มีสถานะที่อาจจะแตกต่างผิดแผกไปจากคนปกติธรรมดา
 โดยทั่วไป โดยเขามีได้มีความประสงค์หรือเจตนาจะให้เป็นอย่างนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา
 ไม่ได้หมายความว่า จะเกิดขึ้นเฉพาะตั้งแต่เกิด สิ่งเหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นกับพวกเราได้ทุกคน
 ไม่ว่าเวลาใดเวลาหนึ่งหรือญาติโกโหติกาหรือสมาชิกในครอบครัว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้
 ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เราน่าจะต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ แล้วก็ต้องพยายามเข้าใจในสถานะด้วย
 ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่อภิปรายมาแต่ละท่านได้อภิปรายด้วยเจตนาดี
 หลาย ๆ ท่านเชื่อว่าท่านเข้าใจถึงสถานะหรือความรู้สึก ความนึกคิดของผู้พิการ แต่ผมเรียน
 ยืนยันท่านได้เลยนะครับว่า ถ้าท่านไม่ได้อยู่ตรงนั้น ท่านไม่รู้จริงหรอกครับ ท่านลอง
 กลับตาสัก ๒๔ ชั่วโมง สัก ๑ วัน อย่าลืมตาเลยนะครับ กลับตาใช้ชีวิตกลับตาสัก
 ๒๔ ชั่วโมง คุณสิว่าเป็นอย่างไร ท่านลองเอาเทียนไขอุดหูสัก ๒๔ ชั่วโมงนะครับ คุณสิว่าเป็น
 อย่างไร -----

ท่านลองเอาเชือกมัดมือมัดเท้า นั่งนอนอยู่เฉย ๆ สัก ๒๔ ชั่วโมง แล้วลองประเมินชีวิตว่า ท่านมีความรู้สึกอย่างไร ถ้าท่านรู้สึกอย่างไรนี่นะครับ ผมก็ยังเชื่อว่าท่านก็ยังไม่เข้าใจ ซึ่งดีพอ เพราะสิ่งที่ท่านเผชิญอยู่นั้นแค่ ๒๔ ชั่วโมงนะครับ แต่ผู้พิการเขาต้องเผชิญไปตลอด ชีวิตของเขา นะครับ ไม่รู้อีกกี่วันกี่ปีจนกว่าเขาจะตายไปจากโลกนี้ เพราะฉะนั้นผมเอง ผมคิดว่าบุคคลปกติธรรมดา อย่างไร ๆ ก็ไม่เข้าใจซึ่งจริง ๆ ว่าผู้พิการเขา รู้สึกอย่างไร แต่อันหนึ่งที่แน่ ๆ ผมเชื่อผู้พิการทุกคนไม่ได้ต้องการความสงสารความสมเพช สิ่งที่ผู้พิการเรียกร้องและอยากได้ก็คือ ความเห็นใจ ความเข้าใจนะครับว่า สังคมจะส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลพิการเหล่านี้สามารถจะช่วยตัวเองได้อย่างไร เป็นภาระกับสังคมนี้ น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราอภิปรายเราจะไปหวังคาดการณ์อะไร ข้างหน้านั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่คนพิการ ได้รอมานานแล้ว แต่ก็ยังไม่เกิดผลเท่าที่ควร จะเป็น แต่สิ่งที่กรรมการเสียงข้างมากเสนอ เป็นสิ่งที่เราคิดว่าน่าจะทำให้เกิดโอกาสที่ดีที่จะช่วยเหลือสนับสนุนผู้พิการได้ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เราควรจะทำครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อภิปรายกันมาพอสมควรนะครับ ทั้งฝ่ายเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ปัญหาเป็นอย่างนี้นะครับ คราวที่แล้วมีประเด็นปัญหาว่าจะให้เป็นองค์การมหาชนหรือเป็นส่วนราชการ ที่ประชุมก็มีมติให้เป็นส่วนราชการ เราก็ให้ คณะกรรมการเอากลับไปแก้ไข คณะกรรมการก็ไปแก้ไขกลับให้เป็นส่วนราชการ แต่สิ่งที่คณะกรรมการแก้ไขนั้นแตกต่างไปจากร่างรัฐบาลตรงที่ว่า ในร่างของรัฐบาลนั้น ให้งานของคนพิการไปสังกัดอยู่ในสำนักงานหนึ่ง ซึ่งชื่อยาว ๆ เรียกยาก ๆ แต่ คณะกรรมการไปแยกส่วนของคนพิการออกมาตั้งเป็นสำนักงาน แล้วให้มีหัวหน้าเป็นอธิบดี เพราะฉะนั้นประเด็นที่เราจะวินิจฉัยกันในวันนี้ก็คือว่า จะให้กลับไปเป็นร่างของรัฐบาล คือฝักงานไว้กับหน่วยงานที่ชื่อยาว ๆ นั้น หรือจะให้แยกออกมาเป็นหน่วยงาน เอกเทศต่างหาก โดยมีหัวหน้ามีฐานะเป็นอธิบดี ที่กรรมการเสียงข้างน้อยสงวนไว้นั้น ที่ว่าจะสงวนให้กลับไปเป็นร่างเดิม คงไม่ได้หมายความว่า จะให้กลับไปตามมาตรา ๑๒ ทั้งมาตราอย่างนั้นหรือเปล่า หรือจะให้กลับไปทั้งมาตรา หรือเอาแต่เฉพาะฐานะของหน่วยงาน

นายวิสิทธิ์ สนามชวด (กรรมธิการ) : แล้วแต่ท่านครับ ทั้งมาตราครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทั้งมาตรารวมทั้งอำนาจหน้าที่ด้วย

นายวิสิทธิ์ สนามชวด (กรรมธิการ) : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ซึ่งก็แปลว่า ถ้ากรรมธิการเสียงข้างน้อยชนะมาตรา ๑๒/๑ ก็จะต้องถูกตัดไปด้วย จะย้อนกลับมาอยู่ที่ ๑๒ อย่างนั้นใช่ไหมครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับกรรมธิการเสียงข้างน้อยคือ ให้กลับไปร่างเดิมของรัฐบาลหรือจะให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมธิการเสียงข้างมากแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมธิการเสียงข้างน้อยให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามกรรมธิการเสียงข้างมากให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๕ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ๗๗ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๘๕ ก็เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการตามที่มีใบแทรกแก้ไขจนครบ เชิญเลขานุการต่อไป

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๓ ถึง มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๙/๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ กราบเรียนถามท่านประธานฯ คณะกรรมาธิการนะครับว่า ตกลงตามมาตรา ๒๒ นี้จะเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุนหรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุน เพราะว่าถ้าเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุนล่ะก็ เป็นร่างเดิม แต่ถ้าเป็นคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนนี้ก็แปลว่าเป็นอนุกรรมการของคณะกรรมการชุดใหญ่ ความประสงค์ของคณะกรรมาธิการจะให้แบบไหนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (รองประธานคณะกรรมาธิการคนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมาธิการนะครับ ความประสงค์ของคณะกรรมาธิการนั้นต้องการให้เป็นคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนนะครับ เหตุผลที่คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่าควรเป็นอนุกรรมการบริหารกองทุนนั้นก็คือเพื่อให้มีการจำกัดวงเงินที่จะให้อนุบริหารกองทุนอนุมัติในเรื่องแผนหรืองบประมาณ ถ้าในกรณีวงเงินที่ใหญ่มากนั้นต้องมาขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการชุดใหญ่อีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ยังเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์ในกรณีที่ต้องคัดค้านของนักพิการขอการสนับสนุนตามโครงการหรือแผนงานมาที่อนุกรรมการบริหารกองทุนแล้วไม่ได้รับความเห็นชอบ ก็ยังสามารถอุทธรณ์ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหาร

ชุดใหญ่ได้ ซึ่งอันนี้ก็เป็นประเพณีที่กองทุนนี้ปฏิบัติมาโดยตลอด แล้วเราก็เห็นว่า
ในประเพณีที่ปฏิบัติกันมานั้นสามารถที่จะดูแลให้องค์กรต่าง ๆ ที่มาขอการสนับสนุน
จากกองทุนนี้สามารถดำเนินงานกันไปได้ด้วยดี เราก็ยังอยากจะรักษาสິงเหล่านี้เอาไว้
จึงออกแบบให้เหมือนกับประเพณีที่ปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้ครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : น่าจะปรึกษาเจ้าหน้าที่กฎหมาย
เขาสักนิดหนึ่ง เพราะว่าเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุนก็ทำอย่างที่ต้องการนั้นได้
คือสุดแต่เราจะเขียนให้เขาอำนาจมากน้อยแค่ไหน ตกลงไปตั้งคณะกรรมการ
ปัญหาจะเกิดขึ้นว่า ต้องทำงานอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลของคณะกรรมการใหญ่
ปัญหาก็คือว่าแล้วเวลาอนุมัติไปนั้นเด็ดขาดหรือไม่ ต้องไปหาคณะกรรมการใหญ่หรือไม่
เพราะคณะกรรมการมันเล็ก มันทำอะไรไม่ได้ แต่ว่าคงแยกแล้วละ เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๓
มีการแก้ไข มาตรา ๒๓/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อาริยา ครับ ผมอยากจะขอเรียนถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังคณะกรรมการว่าในกรณีที่เป็น การบริหารกองทุนท่านอยากจะให้เป็นคณะกรรมการ แต่ในส่วนของการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนซึ่งองค์ประกอบก็มาจากการแต่งตั้งของ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๖ และตามมาตรา ๒๗ ก็มีหน้าที่ที่จะต้องรายงานผลการ ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ก็อยากจะเรียนถามว่า ถ้าในลักษณะ ความเห็นทำนองเดียวกันนี้ทำไมท่านให้คณะหนึ่งเป็นอนุฯ อีกคณะหนึ่งเป็นกรรมการเลย ๑ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมการ ในกรณีติดตามประเมินผลตามที่ร่างออกแบบไว้เป็นคณะกรรมการนั้น เราก็เห็นว่า เป็นเรื่องที่อยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาปรับให้เป็นในกรณีที่เป็นอนุกรรมการอีกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไป

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ขอกราบเรียนหาหรือ ท่านประธานฯ ในฐานะที่เป็นปรมาจารย์ร่างกฎหมาย เพื่อความสมบูรณ์ของร่างกฎหมาย ฉบับนี้ในมาตรา ๔๑ ท่านประธานฯ ครับ บอกว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาไทย์ แรงงาน สาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วก็บอกว่า ให้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น ผมมีข้อที่จะกราบเรียนหรือท่านประธานฯ ก็คือว่าเป็นที่เข้าใจได้ว่ารัฐมนตรีคมนาคมจะไปออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวก มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับยานพาหนะที่จะใช้ในการคมนาคม แต่ว่าอาจจะต้องออกกฎกระทรวงหรือระเบียบที่ใช้เป็นการทั่วไป ไม่ได้เป็นในราชการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งครับ ถ้าบัญญัติอย่างนี้เขียนอย่างนี้ครอบคลุมไหมครับท่านประธานฯ ครับ หรือจะต้องปรับปรุงให้เหมาะสมอย่างอื่นอย่างไร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ถ้าเวลาไปออกแล้วไกลไปกว่าอำนาจหน้าที่ของคมนาคม ก็ไปดูว่าอยู่ในขอบเขตของกระทรวงที่ระบุไว้เหล่านั้นหรือไม่ ถ้าอยู่ในขอบเขตของกระทรวงเหล่านั้น เวลาออกกฎกระทรวงทุกคนก็ลงชื่อในกฎกระทรวงด้วยกันพร้อมกัน ก็กลายเป็นกฎกระทรวงที่ออกโดยหลายรัฐมนตรี ซึ่งก็ทำได้ครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดจะแก้ไขถ้อยคำใด ที่ขัดแย้งกันไหมครับเชิญประธานครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ในมาตรา ๒๐ ตกไปคำหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ครับ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ตกคำว่า ในสำนักงาน ครับ ในสำนักงาน ซึ่งสำนักงาน ก็มีคำนิยามไว้เรียบร้อยแล้วครับหมายถึง สำนักงานใหม่ที่เราก่อตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๒ ครับ จึงขอเดิมคำว่า ในสำนักงานเข้าไปครับ เราตัดออกกันไปครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ให้เป็นไปตามนั้นนะครับ ที่อื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ขอมติว่าจะเห็นชอบให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สมาชิกฯ เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ๑๓๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ๒ เสียง ที่ประชุมมีมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกต ซึ่งมีหนังสือแก้ไขแล้ว เหลือแต่เพียงข้อ ๖.๔ ข้อเดียวครับ แต่เนื่องจากเราได้ตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่ ควรจะมีข้อสังเกตอีกข้อหนึ่ง ซึ่งมีข้อความดังนี้ นะครับว่า คณะรัฐมนตรีควรปรับปรุงสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ โดยเปลี่ยนแปลงชื่อและอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ คือเขาจะได้ไปปรับปรุง ตัวนั้นตัดออกไป ไม่เช่นนั้นจะซ้อนกันอยู่ มีท่านผู้ใดประสงค์ จะเพิ่มเติมอะไรอีกไหมครับ เชิญคุณบรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ที่ท่านประธานฯ กรณาดังเป็นข้อสังเกตให้ นับว่าเป็นสิ่งที่ดีครับ เพราะว่าจะต้อง

ไปแก้กฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กันอีก กระทบจะกราบเรียนหาหรือ
ท่านประธานฯ ว่าถ้าจะเพิ่มเติมข้อความในลักษณะที่ว่า เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงาน
เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควรจะต้องมีการดำเนินการมอบอำนาจ
ในลักษณะเดียวกันกับที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบอำนาจให้เลขาธิการ ก.พ.ร.
สมควรที่จะใส่เพิ่มไปด้วยตรงนี้จะดีหรือเปล่าครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการไม่ขัดข้องใช่ไหมครับ เชิญ
คุณอัมมารครับ

นายอัมมาร สยามวาลา : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ที่กรุณาเสนอ
ข้อสังเกตที่ทำให้มีการปรับปรุงนะครับ แต่อยากจะข้อย่างไป ซึ่งอันนี้ผมไม่แน่ใจว่าจะได้
ฉันทามติจาก สนช. ด้วยหรือเปล่านะครับ ก็คือ อยากจะเน้นลงไปว่าส่วนที่เหลือ
ของสำนักงานนั้นอาจจะยุบไปเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานปลัดนะครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเราไปตั้งข้อสังเกตอย่างนั้น
จะเท่ากับเราไปทาบหม้อข้าวหน่วยงานที่มีอยู่โดยเรายังไม่ได้ศึกษานะครับ เพราะว่า
ข้อสังเกตของเราก็ต้องศักดิ์สิทธิ์พอสมควร เชิญอาจารย์อัมมาร

นายอัมมาร สยามวาลา : อาศัยข้อสังเกตที่ได้จาก สนช. หลายท่านว่า เรามีหน่วยงานมากเกินไป แล้วผมกำลังอยากจะสงวนจำนวนหน่วยงานให้คงจำนวนเท่าเดิม ไม่เพิ่มขึ้น คือผมไม่อยากจะให้มี ๒ กรม แทนที่จะ ๑ กรม เพราะด้วยเหตุผลจึงได้เสนอ ข้อสังเกตนั้น ผมก็มีประตู่หนีอยู่แล้วโดยการใส่คำว่า อาจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเอาข้อสังเกตของอาจารย์อัมมาร ข้อสังเกตอันแรกที่เขาไปปรับปรุงสำนักงานส่งเสริมก็จะขัดกัน อันแรกบอกให้คงอยู่ แล้วไปปรับปรุงตัดภารกิจในส่วนที่เกี่ยวกับคนพิการออก ส่วนอันหลังนี้บอกให้ยุบเสีย เอาอย่างไรดี กรรมการว่าอย่างไร

นายอัมมาร สยามวาลา : ผมขอถอนก็แล้วกัน เพราะรู้สึกจะยุ่งยาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงก็เพิ่มข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งนะครับ เป็นว่าเพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ปลัดกระทรวงควรดำเนินการมอบอำนาจให้เลขาธิการทำนองเดียวกับที่ปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรีมอบอำนาจให้เลขาธิการ ก.พ.ร. อย่างนั้นใช่ไหมครับ มีอีกไหมครับ มีท่านผู้ใดมีข้อขัดข้องในเรื่องข้อสังเกตเหล่านี้ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็จะถือว่าที่ประชุมมีมติ เห็นชอบและจะได้ส่งให้รัฐบาลดำเนินการต่อไปนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้ากรรมการพร้อม มีอะไรจะแถลง
ก็เชิญนะครับ

นายเกริกไกร จีระแพทย์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายเกริกไกร จีระแพทย์ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว ขอเสนอรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ดังนี้

ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๕ เมษายน
๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
โดยมีการเชิญบุคคลภายนอกมาเป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการวิสามัญ
มีการตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาพันธกรณีของประเทศไทยในองค์การการค้าโลกเพื่อให้
ชัดเจนว่า การแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ไม่ขัดกับพันธกรณี รวมทั้งได้เชิญผู้แทน
หอการค้าต่างประเทศมาให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของ
คณะกรรมการวิสามัญด้วย คณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ได้ประชุมพิจารณารวม
ทั้งสิ้น ๑๑ ครั้ง บัดนี้ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ประกอบด้วย ๑๑ มาตรา
สรุปได้ดังนี้ มีการแก้ไขจำนวน ๒ มาตรา มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ
คำแปรญัตติจำนวน ๓ ท่าน มีกรรมการวิสามัญขอสงวนความเห็น จำนวน ๔ ท่าน
ดังรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญที่ได้นำเสนอให้
ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านก่อนหน้าแล้ว กระผมในฐานะประธาน
คณะกรรมการวิสามัญจึงขอเสนอร่างรายงานนี้เพื่อสภาแห่งนี้ได้กรุณาพิจารณา
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

LIRT

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายสมชาย สกกุลสุวรรณ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายสมชาย สกกุลสุวรรณ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในฐานะกรรมการผู้สงวนความเห็น ก่อนจะอภิปราย
เหตุผลในการสงวนความเห็น ผมใคร่ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ เกี่ยวกับโครงสร้างของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อความเข้าใจในการพิจารณา เหตุผลและหลักการที่ได้สงวน
ความเห็นเอาไว้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยหลักการแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ คือ
การกำหนดค่านิยามว่า นิติบุคคลมีคุณสมบัติเช่นใดถึงจะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว ส่วนที่ ๒
คือส่วนที่กำหนดโทษของคนไทยที่เข้าไปถือหุ้นแทนคนต่างด้าว ส่วนที่ ๓ คือส่วนที่
กำหนดประเภทของธุรกิจที่สงวนไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งจะประกอบด้วย
๓ ประเภทด้วยกัน ประเภทที่ ๑ คือธุรกิจที่ห้ามทำ ประเภทที่ ๒ คือธุรกิจที่ถ้าจะประกอบ
ธุรกิจจะต้องขออนุญาตจากคณะรัฐมนตรีเสียก่อน ส่วนที่ ๓ คือธุรกิจที่จะต้องขออนุญาต
จากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจเพื่อดำเนินการต่อไป-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้ามองตามโครงสร้างของพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นว่า พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นกฎหมายฉบับเดียวที่กำหนดคุณสมบัติของการเป็นคนต่างด้าวของนิติบุคคลที่คนต่างด้าวเข้ามาลงทุนไว้ในค่านิยม เปรียบเสมือนเป็นกฎหมายกำหนดสัญชาติของนิติบุคคล สารบัญนี้เป็นสาระที่สำคัญมาก เพราะหากค่านิยมคนต่างด้าวไม่รัดกุมจะทำให้คนต่างด้าวหลีกเลี่ยงกฎหมายเข้ามาประกอบธุรกิจในฐานะนิติบุคคลไทย ผมอยากจะขอทราบเรียนว่าค่านิยม บุคคลต่างด้าว ในกฎหมายฉบับนี้ โดยสรุปเขียนไว้ว่า หากนิติบุคคลใดมีคนต่างด้าวถือหุ้นอยู่เกินกว่ากึ่งหนึ่งให้ถือเป็นนิติบุคคลต่างด้าว ในมุมมองกลับกันถ้าเราแปลอีกอย่างหนึ่งก็คือ ถ้านิติบุคคลใดก็ตามที่มีคนต่างด้าวถือหุ้นอยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งคือประมาณ ๔๙ เปอร์เซ็นต์ก็เป็นนิติบุคคลไทย สามารถจะเข้าไปประกอบธุรกิจได้ทุกชนิดทุกประเภทโดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาต รวมทั้งธุรกิจที่สงวนไว้ไม่ให้คนต่างด้าวทำในพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ด้วยสาเหตุดังกล่าว กระทบจึงได้ขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับค่านิยม “คนต่างด้าว” ไว้ เนื่องจากไม่เข้าใจว่าเหตุใดกระทรวงพาณิชย์จึงไม่ยอมรับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เสนอแนะให้ปรับปรุงค่านิยม “คนต่างด้าว” ให้หมายรวมถึงอำนาจควบคุมการดำเนินกิจการของนิติบุคคลร่วมทุนของคนต่างด้าว โดยให้เพิ่มเติมความตอนท้ายในมาตรา ๔ (๓) และ (ก) และมาตรา ๔ (๔) ของมาตรา ๓ ตามที่กระผมและคณะกรรมการบางท่านได้สงวนความเห็น และเพื่อนสมาชิกบางท่านได้ขอแปรญัตติไว้ตามร่างของคณะกรรมการกฤษฎีกา ถ้าท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ยังจำได้หลังจากเกิดกรณีการซื้อขายหุ้นของบริษัทที่ประกอบธุรกิจโทรคมนาคมของไทยในสมัยรัฐบาลที่แล้วผ่านนิติบุคคลที่ตามกฎหมายถือว่าเป็นไทย เพราะมีคนไทยถือหุ้นอยู่เกินกว่ากึ่งหนึ่ง แต่พฤติกรรมต่อให้เห็นว่า ผู้ถือหุ้นฝ่ายไทยถือหุ้นแทนคนต่างด้าวหรือเป็นนอมินี (Nominee) ของคนต่างด้าว ก็มีแรงกดดันให้แก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้รัดกุมและเข้มงวดขึ้น จนท้ายที่สุดรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาโดยอ้างเหตุผลว่า ในปัจจุบันมีคนต่างด้าวหลีกเลี่ยงกฎหมายเข้ามาประกอบธุรกิจที่สงวนไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วได้เสนอปรับบทลงโทษให้รุนแรงขึ้นเพื่อให้เกรงกลัว ผมมีเอกสารจากสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักนิติธรรมที่ นร ๐๕๐๓/๕๐/พ ลงวันที่ ๕ มกราคม

๒๕๕๐ รายงานเสนอความเห็นไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีขณะนั้น คือ หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาทร เทวกุล ว่า มีความจำเป็นที่จะเสนอปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เนื่องจากข้อเท็จจริง ๒.๑ กระทรวงพาณิชย์เสนอว่า ๒.๑.๑ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานพอสมควร จึงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาวะทางการค้าและการลงทุนในปัจจุบัน และมีปัญหาในการปฏิบัติ โดยเฉพาะค่านิยมของคนต่างด้าวซึ่งยังไม่ครอบคลุมและรัดกุมเพียงพอ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเปลี่ยนไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงสมควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งผมเห็นด้วยกับข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์ตามที่สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ ก็ในเมื่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการผลักดันกฎหมายฉบับนี้ออกมาก็เพื่อปิดช่องว่างที่มีอยู่ในกฎหมายเดิมเพื่อป้องกันไม่ให้นักต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจสงวน จริง ๆ เป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจว่าเหตุใดกลับไม่ยอมแก้ไข ค่านิยมคนต่างด้าวให้รัดกุมขึ้นตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ คณะกรรมการกฤษฎีกาเขียนไว้ว่าอย่างนี้ นะครับว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษมีข้อสังเกตว่า การปรับปรุงค่านิยม “คนต่างด้าว” โดยให้หมายรวมถึงนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลซึ่งไม่จดทะเบียนในประเทศไทยเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการออกเสียงลงคะแนนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งของบุคคลนั้น ตรงนี้สำคัญนะครับ อาจไม่สามารถบรรลุเจตนารมณ์ในการป้องกันมิให้นักต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจสงวนได้อย่างแท้จริง-----

เนื่องจากคนต่างด้าวสามารถใช้วิธีการอื่นนอกจากการออกเสียงลงคะแนนในการ “ควบคุม (Control) นิติบุคคล ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยได้” เช่น กำหนดใน ข้อบังคับของนิติบุคคลว่า การลงมติที่มีเรื่องสำคัญต้องได้รับความเห็นชอบจาก คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเสียงข้างน้อย อย่างน้อย ๑ เสียง หรือกำหนดให้ผู้ถือหุ้นนั้น มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการเสียงข้างมากของนิติบุคคลนั้น นั่นก็หมายความว่า กรรมการเสียงข้างน้อยซึ่งแต่งตั้งโดยผู้ถือหุ้นที่ถือเสียงข้างน้อยเป็นคนต่างด้าวมีอำนาจ ถอดถอนกรรมการเสียงข้างมาก ซึ่งผู้ถือหุ้นที่มีเสียงข้างมากฝ่ายไทยแต่งตั้งได้ ท่านประธานฯ ครับ การไม่ยอมรับคำแนะนำของคณะกรรมการกฤษฎีกานี้มีเหตุผล เพียงว่า หากปรับค่านิยมตามความเห็นของกฤษฎีกาแล้ว จะทำให้นักลงทุนต่างชาติ ไม่ยอมรับ เสียบบรรยากาศการลงทุน ต่างชาติจะไม่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยและ ยากต่อการตรวจสอบ ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ผมไม่เห็นด้วยกับเหตุผลที่อ้าง เพราะนี่ไม่ออกกว่าการปรับปรุงค่านิยมตามแนวทางที่กฤษฎีกาเสนอจะทำลายความเชื่อมั่น ของนักลงทุนได้อย่างไร โดยเฉพาะเมื่อเรากำลังจะช่วยกันแก้ไขปัญหาของชาติไม่ให้ซ้ารอย ประวัติศาสตร์กรณีหลายแก้วที่เหมือนคนไทยทั้งชาติถูกคนต่างชาติหลอก ความจริง การปรับปรุงค่านิยมคนต่างด้าวไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ ที่ต้องการเข้ามาลงทุนทำมาหากินในประเทศไทยโดยสุจริตในฐานะที่เป็นคนต่างด้าว ซึ่งจะต้องรับเงื่อนไขการลงทุนตามที่ประเทศไทยกำหนด การตัดสินใจที่จะลงทุนหรือไม่ ลงทุนนั้น ผมอยู่ในวงการเงินการธนาคารมาตลอดชั่วชีวิตการทำงาน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสัญชาติ ขึ้นอยู่กับความชัดเจนในนโยบายการลงทุน ในนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของแต่ละ ประเทศและโอกาสในการทำกำไร ไม่มีประเทศใดในโลกส่งเสริมคนต่างด้าวให้เข้ามา ลงทุน โดยเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวแอบแฝงเข้ามาถือสัญชาติของประเทศของตนเข้าไป ประกอบธุรกิจอะไรก็ได้ เหตุผลที่นำมาอ้างว่าหากปรับปรุงค่านิยมคนต่างด้าวให้ชัดเจน และรัดกุมขึ้นแล้วตามที่กฤษฎีกาเสนอ จะทำให้นักต่างด้าวไม่ยอมรับและไม่เข้ามาลงทุน จึงเป็นเหตุผลที่อ่อนเกินไป ผมขอยกตัวอย่างซึ่งเพิ่งจะปรากฏเมื่อสัก ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้านประเทศหนึ่งของเราคือ ประเทศเวียดนาม ซึ่งประสบความสำเร็จ สามารถช่วงชิงเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้าไป

ในประเทศของตนได้ จนเป็นประเทศคู่แข่งที่น่ากลัวของไทย เวียดนามประกาศนะครับ เขาประกาศอย่างนี้ว่า เขาพร้อมที่จะต้อนรับนักลงทุนต่างด้าวให้เข้าไปลงทุนในธุรกิจ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศของตน โดยเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวหรือนักลงทุน ต่างประเทศทำสัญญาเช่าที่ดินระยะยาวได้นานถึง ๕๐ ปี ผมอยากขอให้เพื่อนสมาชิกฯ สังเกตกลยุทธ์ในการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติของเวียดนาม เขาผ่อนคลายเงื่อนไขในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับนักลงทุนต่างชาติเพื่อจูงใจนักลงทุนต่างประเทศให้เข้ามาลงทุน เขาไม่ได้ผ่อนคลายเงื่อนไขให้คนต่างชาติอย่างคนไทยสามารถหลีกเลี่ยงกฎหมายเข้าไปจัดตั้งนิติบุคคลสัญชาติเวียดนามขึ้น เพื่อให้มีสิทธิเข้าไปซื้อที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ตลอดไปได้เหมือนคนเวียดนาม ตรงนี้คือความแตกต่างนะครับ คือความแตกต่างเกี่ยวกับวิธีการดึงดูดนักลงทุน การลงทุนจากต่างประเทศของเวียดนามกับไทย ในขณะที่เราห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจการซื้อขายที่ดิน โดยเด็ดขาดร้อยเปอร์เซ็นต์ เรากลับเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวซื้อขายที่ดินได้โดยเปิดเผยในฐานะนิติบุคคลสัญชาติไทย トラบเท่าที่เขาถือหุ้นนิติบุคคลนั้นไม่เกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียน ถ้าท่านพิจารณาให้ลึกซึ่งควรจะต้องถามตัวเองว่า เงื่อนไขของเวียดนามหรือไทยอันไหนเข้มงวดกว่ากัน ถ้าอยู่อย่างผิวเผินดูเหมือนของเราจะเข้มงวดกว่า คือห้ามทำ ของเขาให้สิทธิต่างชาติถือหุ้นในที่ดินได้ถึง ๕๐ ปี แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่า เขาให้เข้ามาทำอย่างเปิดเผยในฐานะนิติบุคคลต่างด้าว แล้วก็ให้ถือเพียง ๕๐ ปี ของไทยห้ามทำ ถ้าคุณจะทำอะไรทำตัวให้เป็นคนต่างด้าว คือถือหุ้น ๔๐ อย่าให้เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วจะไปซื้อที่ดินที่ไหนก็ไปซื้อแล้วถือกรรมสิทธิ์ได้ตลอดชั่วกัลปาวสาน ท่านประธานฯ ที่เคารพและเพื่อนสมาชิกฯ ครับ นี่คือเหตุผลที่แท้จริงว่าทำไมเราต้องเสียโอกาสการลงทุนระยะยาวกับต่างประเทศ ไม่ใช่เงินทุนระยะสั้นที่เข้าออกเพื่อมาซื้อหุ้นแล้วเอาออกไป แล้วปั่นให้เกิดปัญหาค่าของเงินบาทที่เรากำลังมีปัญหาค้นอยู่ เงินทุนที่ต้องแทนคือเงินทุนระยะยาวเข้ามาทำธุรกิจ เข้ามาทำอุตสาหกรรม ทำไมเราสูญเสียเงินทุนเหล่านี้ไปให้กับประเทศอย่างจีนหรือเวียดนาม เพราะการเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยต้องเข้ามาด้วยวิธีการแฝงเร้น ปลอมตัวเป็นคนไทยเข้ามาลงทุนในธุรกิจที่ต้องการที่จะลงทุน ส่วนที่จีนหรือที่เวียดนามเขาอนุญาตให้ไปลงทุนทำธุรกิจแต่ละประเภท

ได้โดยเปิดเผยในฐานะที่เป็นนักลงทุนต่างชาติ รัฐบาลเขาเปิดโอกาสในการลงทุนประกอบ
ธุรกิจให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลาและนโยบายทางการเมืองและสังคม
ของเขา -----

- ๒๒/๑

นักลงทุนไม่จำเป็นต้องเข้าไปปลอมตัวเป็นจีนเทียมหรือเป็นญวนเทียมเหมือนกรณีที่เกิด
ไทยเทียมขึ้นในประเทศไทย เพื่อให้เพื่อนสมาชิกฯ เข้าใจปัญหาเรื่องไทยเทียมดียิ่งขึ้น
ผมขออนุญาตท่านประธานสภาฯ ใช้เพาเวอร์พอยท์ (Power point) ในการนำเสนอ
ขออนุญาตช่วยกรุณาเปิดเพาเวอร์พอยท์ด้วยครับ

(นายสมชาย สกุดสุวรรณ์ ได้ใช้เพาเวอร์พอยท์ประกอบคำอภิปราย)

นายสมชาย สกุดสุวรรณ์ (รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่หนึ่ง) :
ท่านประธานฯ ครับ เพื่อให้ไม่เสียเวลานะครับ ผมอยากจะสรุป จริง ๆ แล้วผมได้ทำชิ้น
มาแล้วท่านจะเห็นว่าอันนี้เป็นการ์ตูนที่เราวาดขึ้นมาว่ากฎหมายการประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว นั้น ก็คือจะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ด้านที่อยู่ทางขวามือของท่านนี่คือคน
ที่เข้ามาลงทุนแต่เป็นคนต่างด้าว การจะทำธุรกิจก็จะต้องอยู่กำหนดกฎเกณฑ์ว่า ธุรกิจ
ประเภทที่ ๑ ห้ามทำ ประเภทที่ ๒ ต้องขออนุญาตจากคณะรัฐมนตรีเสียก่อน ประเภทที่ ๓
ขออนุญาตจากท่านอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจ สิ่งที่เขากำลังประสบอยู่ตอนนี้เขามีเงินอยู่ใน
กระเป๋า แต่เขาไม่อยากจะลง ถ้าเขาเข้ามาโดยสุจริต แล้วเขาต้องมาหลีกเลี่ยงเงินภาษีไม่ใช่
นักลงทุนที่สุจริตทุกคน โดยเฉพาะนักลงทุนใหญ่ ๆ ที่เป็นนักลงทุนระดับชาติต้องการ
จะทำ เขามีเงินเขาก็ไม่ลง เพราะการลงทุนเข้ามาแบบแฝงเร้น ไม่ใช่นโยบายที่ทุกประเทศ
ทั่วโลกส่งเสริม เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขากำลังบ่นกันในวันนี้ก็คือ เขาทำอะไรไม่ได้ทั้งสิ้น
ในประเทศไทย สาเหตุเพียงเพราะเขาถือหุ้นเกิน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ในนิติบุคคลที่เขาร่วมทุน
กับคนไทย แล้วท่านมองดูในฝั่งตรงกันข้าม ผมขอถัดไปนะครับ เราก็จะเห็นว่าในด้าน
ตรงกันข้ามอีกรูปหนึ่งผมไม่ทราบว่ารูปร่างไปไหน มีแต่รูปผม ก็คือเราจะมีคนต่างด้าว
อีกรูปหนึ่งที่ตั้งตัวเหมือนคนไทย ไว้จุกเหมือนคนไทย ซึ่งตรงนี้ที่ผมใช้คำว่า ไทยเทียม
กลุ่มไทยเทียมนี้อาจจะทำอะไรก็ได้ เนื่องจากเขาเป็นคนไทย เขาไม่ได้เป็นคนต่างด้าว
กฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ เรียกว่า กฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
เพราะฉะนั้นถ้าเขาเป็นไทย กฎหมายฉบับนี้จะไม่ถูกครอบคลุมถึงเขาโดยสิ้นเชิง
เพราะฉะนั้นถ้าเขาสามารถทำตัวเขาเป็นไทยเทียม ตรงที่ผมยืนอยู่ตรงนั้น เขาสามารถจะ
ทำอะไรก็ได้ แล้วคนที่ได้รับผลกระทบจากตัวนี้ก็คือคนที่เราต้องการจะปกป้องดูแล เช่น
ผู้ประกอบการรายย่อย ผู้พัฒนาที่ดินรายย่อย ชวานา ชาวไร่ ผมขออนุญาตนะครับ ไม่ใช่เรื่อง

ตลกที่ธุรกิจประเทศหนึ่งห้ามมิให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจการทำนา ทำไร่ ทำสวน ในประเทศไทย หลายท่านบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องตลก ผมไม่ได้มองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องตลก เลย ผมว่าเรื่องนี้สำคัญกว่าการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์อีก เพราะอะไร เพราะผมเคยทำงาน สถาบันการเงิน ผมเคยติดต่อกับบริษัทที่ทำอุตสาหกรรมเกษตรของต่างประเทศ พวกนี้ ทรงพลังยิ่งใหญ่ ถ้าเขาเข้ามาได้เมื่อไร เขาซื้อประเทศไทยทั้งประเทศได้ แล้วผลที่จะตามมา คืออะไร ชาวไร่ ชาวนาในประเทศไทย จะเปลี่ยนจากกลุ่มผู้ถือกรรมสิทธิ์ในไร่นาทำนา ของตัวเองมากลายเป็นลูกจ้างของโรงงาน ของบริษัทที่มาประกอบอุตสาหกรรมเกษตร ระหว่างประเทศขนาดใหญ่ ๆ ที่เป็นเมืองไทยเนชันแนล (National) สิ่งนั้นเราต้องการหรือ แล้วเราจะเปิด โอกาส ที่เขายังไม่เข้ามาถือว่าเป็นโชคดี เพราะบริษัทที่เป็นเมืองไทย เนชันแนลระดับใหญ่ ๆ ที่ทำธุรกิจการเกษตร เขาไม่กล้าที่จะเข้ามาโดยใช้วิธีแอบแฝง ถ้าเมื่อไรเขาตัดสินใจที่จะเข้ามาโดยวิธีแอบแฝง ถ้าเราไม่ป้องกัน วันหนึ่งเขาก็จะมองว่าเมื่อ คนอื่นทำได้ เขาก็จะทำได้ -----

แต่ในขณะที่เขามีทางเลือกคือไปประเทศอื่น เขาก็จะไปประเทศอื่น ไปเวียดนาม ไปจีน การที่เรามีปัญหาเรื่องการลงทุนไม่ได้อยู่ที่การแก้ไขสัญญาฯ อยู่ที่เราควรจะพิจารณา ปรับปรุงธุรกิจทั้ง ๓ - ๔ ประเภทนั้นให้เหมาะสมกับสมัย ให้เหมาะสมกับเวลา ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่าวาทะพดุงก็ได้ครับว่าเราบังคับให้ทุกคนต้องเข้ามาทำธุรกิจแบบคนต่างชาติ แทนที่เราจะห้ามการประกอบธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าเราจะเปลี่ยนอย่างนี้ครับว่า เราห้ามไม่ให้ทำธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ ยกเว้นแต่การเข้ามาทำธุรกิจเรียกว่า รีไทโฮม (Retire home) สำหรับคนที่สูงอายุในต่างประเทศ ในบางท้องถิ่นในช่วงระยะเวลาที่กำหนด ที่แม่ฮ่องสอน ที่เชียงใหม่ ที่ชลบุรี ในท้องถิ่นที่กำหนด ในช่วงเวลาที่กำหนด ในเงื่อนไขที่กำหนด มีความจำเป็นอะไรที่บุคคลเหล่านั้นจะต้องปลอมตัวเป็นไทยเทียมเข้ามาทำธุรกิจในประเทศนี้ เราต้องการส่งเสริมการลงทุน และวิธีการส่งเสริมการลงทุนที่ดีที่สุดคือ การทำนโยบายการลงทุนให้โปร่งใส ใครอยู่ในธุรกิจสมัยใหม่ นะครับ หัวใจของการทำธุรกิจสมัยนี้คือความโปร่งใส กู้ดกัฟเวอร์แนนซ์ (Good governance) ไม่ใช่การลับ ๆ ล่อ ๆ ไม่ว่าจะในระดับรัฐหรือในระดับบริษัท เพราะฉะนั้นผมขอสรุปนะครับว่า การแก้ไขคำนิยามคนต่างด้าวให้เข้มงวดรัดกุมขึ้น เป็นการปรับปรุงกฎหมายเพื่อรักษาอธิปไตยของชาติ ประเด็นนี้ผมขอกราบเรียนผมขออ้างกรรมวิธีการท่านหนึ่ง ผมไม่ทราบท่านมาด้วยหรือเปล่า คือที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาลไทย ท่านเป็นอธิบดีกรมสนธิสัญญากระทรวงการต่างประเทศท่านบอกผมว่า การปรับปรุงคำนิยามเป็นสิทธิเป็นอำนาจอธิปไตยที่ไทยสามารถจะทำได้ ผมต้องขอสารภาพ เดิมผมก็ไม่ได้ให้น้ำหนักกับเรื่องคำนิยาม เพราะตอนที่เสนอกฎหมายผมเน้นป้องกันการทำไปออกกฎหมาย นิรโทษกรรมผู้ที่ทำให้ผิด เมื่อเรื่องนี้ผ่านไปผมก็ไม่ได้ให้ความเอาใจใส่เรื่องคำนิยาม แต่หลังจากที่ได้ฟังผู้ที่เข้ามาชี้แจงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ก็เริ่มเห็นประเด็นที่สำคัญที่กำลังกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ เป็นอำนาจอธิปไตยเป็นสิทธิของไทย การจะให้สัญญากับใครควรจะเป็นเรื่องที่พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบและรัดกุม เพื่อป้องกันผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศ ผมขออนุญาตอ่านยกตัวอย่างธุรกิจที่เขาห้ามต่างด้าวทำ แล้วเขาทำได้ถ้าเขาเป็นไทย

บัญชีที่ ๑ การทำธุรกิจกิจการหนังสือพิมพ์ เรากำลังดู พ.ร.บ. จดแจ้งอยู่ฉบับหนึ่ง สิ่งที่เกี่ยวข้องกันมากก็คือว่า เราไม่กล้าที่จะเอาคำนิยามของกฎหมายฉบับนี้ไปใช้สำหรับผู้ที่จะมาเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ เพราะเราดูแล้วอาจจะหลวมเกินไปจนต่างด้าวปลอมตัวเข้ามาเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียงกรณีไอทีวี ขอประทานโทษที่พูดถึง การทำสถานีวิทยุโทรทัศน์ การทำนาทำไร่ทำสวนอย่างที่ผมเรียนไปแล้วให้ทราบ การสกัดสมุนไพรรักษาโรค นี่ก็ไม่ใช่เรื่องตลก เรากำลังพูดถึงเรื่องสิทธิบัตร เรากำลังพูดถึงเรื่องทรัพยากรที่เป็นไทย ๆ คือสมุนไพรมันจะถูกเอาไปใช้ เราพยายามต่อสู้ เราพยายามกีดกัน แล้วเราก็เปิดโอกาสให้เขามาทำปลอมตัวมาเป็นบริษัทไทยมาทำธุรกิจเหล่านี้ เมื่อเขาทำได้แล้วจะมีอะไรเหลือ ที่เหลือต่อไปนะครับ คือการทำ การค้าที่ดินซึ่งได้พูดไปแล้ว แล้วอีกข้อหนึ่ง การค้าการขายทอดตลาดโบราณวัตถุของไทย หรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ คิดว่าเป็นการสมควรหรือครับ ที่จะเปิดให้บริษัททำตัวมาเป็นต่างด้าวมาปลอมตัวเป็นไทยเทียมเข้ามาค้าขายทอดตลาดโบราณวัตถุของไทยหรือมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของไทย-----

ผมพูดเรื่องนี้ก่อนที่จะขอสงวนความเห็น ต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ด้วยความไม่สบายใจ ใช้เวลาพิจารณาเรื่องนี้อยู่นาน เพราะในฐานะรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง ได้รับเกียรติจากท่านประธานให้เป็นประธานก็หลายครั้ง ตอนที่สงวนความเห็นขัดแย้งกับกรรมการเสียงข้างมากไม่ใช่เป็นเรื่องที่สนุกหรือเรื่องอยากดังที่อยากจะทำ แต่เป็นเรื่องของมโนสำนึกของความเป็นไทย ของคนที่เป็นคนไทยคนหนึ่ง ที่เมื่อทราบปัญหาแล้วถ้าไม่พูด ไม่สงวนความเห็น ไม่ชี้แจง ไม่พยายามทำเรื่องนี้ให้ถูกต้องผมก็นอนไม่หลับ เพราะฉะนั้นผมตัดสินใจอยู่นานจนการประชุมครั้งสุดท้ายถึงจะพูดออกมาว่าผมขอสงวนความเห็น ผมอยากจะขออนุญาตเรียนว่า การสร้างความโปร่งใส โยบายการส่งเสริมเป็นแนวทางเดียวที่จะทำให้นักลงทุนต่างประเทศเกิดความมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น ไม่ใช่การส่งเสริมให้เข้าไปทำลับ ๆ ล่อ ๆ ทำเหมือนกับเข้มงวด แต่ในขณะที่เดียวกันอีกข้างหนึ่งปล่อยให้เขาเข้ามาทำโดยไม่ต้องขออนุญาต ส่วนการที่จะส่งเสริมหรือสงวนธุรกิจประเภทใดที่ทางการไทยต้องการจะเพิ่มเติมขึ้น สามารถทำได้ด้วยการปรับปรุงบัญชีธุรกิจสงวน คือบัญชีธุรกิจประเภท ๑, ๒, ๓ ให้เหมาะสมกับสภาพของเศรษฐกิจ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม ให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชนคนไทยในแต่ละช่วงเวลา ไม่ใช่อยู่ที่ไปออกผ่อนปรนเงื่อนไขของการขอสัญชาติให้คนเข้ามาเป็นสัญชาติ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านทำอีกอย่างหนึ่งก็คือที่เขาไม่เข้ามาที่เขาต้องปลอมตัวเป็นไทยนั้นเป็นเหตุผลทางปฏิบัติ ผมพูดกับนักลงทุนต่างประเทศหลายราย เหตุผลหลักก็คือความล่าช้าหรือความยุ่งยากในการขออนุญาต ข้อเท็จจริงเนื่องจากผมไม่เคยไปขออนุญาต ผมก็ไม่กล้าที่จะไปยืนยันเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อจริง แต่สิ่งที่ได้ยินมาก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นแต่โดยหลักการก็คือ ถ้าเราทำนโยบายการลงทุนให้โปร่งใส เราปรับปรุงประเภทธุรกิจให้ทันสมัย ให้ทันต่อเหตุการณ์ เรามีขั้นตอนการอนุมัติที่ไม่ยุ่งยากชัดเจน มีหลัก มีเกณฑ์ ผมไม่คิดว่าการปรับปรุงคำนิยามจะทำให้มีผลกระทบต่อการลงทุนของประเทศ ท่านประธานฯ ครับ ไม่มีนักลงทุนคนไหนที่ต้องการเข้าไปลงทุนในประเทศอื่นด้วยการแอบแฝงและหลีกเลี่ยงกฎหมายเข้าไป การปรับปรุงกฎหมายครั้งนี้จะยุติการลงทุนแบบหลบ ๆ ซ่อน ควบคุมไม่ได้อย่างที่เคยเป็นมา ไม่ใช่เป็นการปรับปรุง

กฎหมายเพื่อกระตุ้นการลงทุน ส่วนเหตุผลที่ว่าหากมีอำนาจควบคุมแล้วจะทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ยากขึ้น ยิ่งเป็นเหตุผลที่ผมรับฟังไม่ได้ แล้วผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านก็รับฟังไม่ได้ เพราะในการจดทะเบียนบริษัทสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องมีการจดทะเบียนเอาไว้ในหนังสือรับรองอยู่ แล้วในฐานะเจ้าหน้าที่ของชาติซึ่งมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศชาติ ความยากลำบากในการปฏิบัติไม่ใช่เป็นเหตุผลที่ฟังจะนำมาอ้าง เพราะนั่นคือหน้าที่ ส่วนการจะปรับปรุงวิธีการทำงานอย่างไรเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไข เขาจะใช้เหตุผลง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อเข้าใจว่า กฎหมายบางอย่างสำคัญ ระเบียบบางอย่างสำคัญ แต่เมื่อออกไปแล้วจะทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถทำงานได้ ผมคิดว่าอย่างนี้เราก็ไม่ต้องมีกฎหมาย เพราะอะไรเป็นหน้าที่ก็ต้องถือว่าเป็นหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายหนึ่งในหลายฉบับ ที่ถูกขนานนามว่าเป็นกฎหมายขายชาติ ผมขอให้กรรมการกรรณาทบทวนเหตุผลที่ได้กราบเรียนเสนอผ่านท่านประธานสภาฯ ไปแล้ว ขอความกรุณาขอได้โปรดปรับปรุงคำนิยามตามที่กระผมและกรรมการท่านอื่น รวมทั้งเพื่อนสมาชิกฯ ได้แปรญัตติเอาไว้ เพื่อลบสิ่งข้อกล่าวหาว่า เราประเทศไทยมีกฎหมายที่เรียกว่า กฎหมายขายชาติ ด้วยหรือ ผมคิดว่าถ้าเราทำอย่างนี้ เราจะสามารถป้องกันการหลีกเลี่ยงกฎหมายของคนต่างด้าว แล้วก็ให้เป็นรูปแบบตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ ซึ่งจะเป็นคุณูปการแก่ประเทศไทยและลูกหลานของเราต่อไปในอนาคต ผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ เท่านั้น ขอกราบขอบพระคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านผู้ขอสงวนไว้หลายท่านนะครับ เชิญคุณคำคุณ

นายคำณูณ สิทธิสมาน (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผม นายคำณูณ สิทธิสมาน ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย วันนี้เพียงกฎหมาย
มาตราเดียว แต่ผมเชื่อว่าเป็นการที่เราจะต้องตัดสินใจระหว่างว่า เราจะเขียนกฎหมายให้
เพียงแต่คดีในรูปแบบ แต่ว่าผลในทางปฏิบัตินั้นค่อนข้างน้อย แล้วก็กฎหมายที่ส่งเสริม
ให้คนหลีกเลี่ยง ส่งเสริมให้คนเป็นศรีธนญชัยกันมาก ๆ กับการที่เราจะเขียนกฎหมายให้มี
เนื้อหาอย่างที่ควรจะเป็น ไม่ส่งเสริมให้คนหลีกเลี่ยง แล้วก็ไม่ได้ส่งเสริมให้คนเป็นศรีธนญชัย
กระผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านการลงทุน แต่จำเป็นต้องพูด เพราะว่า
ได้สัมผัสกับปัญหาสถานการณ์ในขณะนี้มากพอสมควร ก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหา อยากจะ
ขอเรียนว่า แม้จะไม่เกี่ยวข้องกับตรงนัก แต่สถานการณ์ในขณะนี้ พี่น้องประชาชน
ผู้ประกอบการค้าปลีกรายย่อยส่วนหนึ่งที่เรียกกันว่า โชห่วย ก็ได้ลุกขึ้นต่อสู้กันพอสมควร
แล้วก็ต่อสู้กันมานานกว่า ๑๐ ปี สิ่งที่เราเห็นในเนื้อหาว่า ในเนื้อหาสาระเขาก็จะบอกว่า
เขาต่อสู้กับห้างค้าปลีกต่างชาติ ห้างยักษ์ต่างชาติ แต่ท่านประธานฯ ครับ ในทางความ
เป็นจริงในทางกฎหมายไม่มีห้างค้าปลีกต่างชาติ มีแต่ห้างค้าปลีกสัญชาติไทยทั้งนั้น
ที่เป็นห้างยักษ์ในเวลานี้ เกิดอะไรขึ้นกับกฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังจะแก้ไข ท่านประธานฯ
ครับ การที่กระผมขอสงวนความเห็นไว้โดยฟอรัมของกฎหมายนั้น ก็จะเป็นการแก้ไข
เพิ่มเติมในมาตรา ๓ โดยเติมความในส่วนที่จะเป็นความในมาตรา ๔ (๓) (ก) ตอนท้าย
และมาตรา ๔ (๔) ตอนท้าย ดังเอกสารรายงานของกรรมการ ขออนุญาตไม่อ่านนะครับ
ขอพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ว่าโดยเนื้อแท้แล้วก็คือ การแก้ไขคำนิยามของคำว่า คนต่างด้าว
เฉพาะในส่วนของนิติบุคคลต่างด้าว หรือจะเรียกว่า บริษัทต่างชาติ ก็ได้ นะครับ ให้เป็นไป
ตามข้อเสนอของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษ ที่ได้ให้ความเห็นมายังคณะรัฐมนตรี
เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ที่ผ่านมานี้เองเท่านั้น ผมไม่ได้แก้ไขอย่างอื่น แล้วก็ไม่ได้คิดขึ้นมาเอง
โดยสรุปคำนิยามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอมา ก็เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่เป็น
ลายลักษณ์อักษรของรัฐบาล โดยกระทรวงพาณิชย์ที่เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติการ
ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ท่านประธานฯ ครับ กระทรวงพาณิชย์
แจ้งเหตุผลในการเสนอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ไว้ว่า เพื่อนกรรมการเสียงข้างน้อย
ท่านที่แล้วได้อ่านไปแล้ว กระผมขอซ้ำอีกทีนะครับเพื่อความชัดเจน นี่คือความของ

กระทรวงพาณิชย์นะครับ หลังบังคับใช้มาระยะหนึ่งปรากฏว่ามีคนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจที่สงวน โดยหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายด้วยการให้คนไทยถือหุ้นแทน หรือ โดยการออกหุ้นบริมสิทธิที่กำหนดให้คนต่างด้าวมีสิทธิมากกว่าคนไทย ส่งผลให้คนต่างด้าวมีสิทธิควบคุมหรือเป็นเจ้าของกิจการ รวมถึงได้รับผลประโยชน์มากกว่า ทั้งที่สัดส่วนการถือหุ้นน้อยกว่าคนไทย ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อันนี้ไม่ใช่คำของกระผมนะครับ เป็นคำของกระทรวงพาณิชย์ท่านประธานฯ ครับ กระทรวงพาณิชย์ยังได้แจ้งวัตถุประสงค์ไว้อีกด้วย ๓ ข้อ ขออนุญาตอ่านนะครับ

ข้อ ๑ เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจน ทำให้เกิดความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลมากขึ้นในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย สร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน

ข้อ ๒ เพื่อป้องกันไม่ให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจที่สงวน โดยอาศัย ช่องว่างของกฎหมาย ทำให้สามารถกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้อย่าง เหมาะสม

ข้อ ๓ ทำให้เกิดความสมดุลในการเปิดเสรีทางการค้าและการกำกับดูแล การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศ

เป็นเจตนารมณ์ที่ยอดเยียมครับ แต่ในเวลาแก้ไขจริง กระทรวงพาณิชย์ กลับแก้ไขเพียงเล็กน้อยครับ ไม่ถึงครึ่ง ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วก็ไม่มีทางที่จะบรรลุ วัตถุประสงค์และเหตุผลตามที่ท่าน ได้แจ้งมา ซึ่งก็เป็นเหตุผลที่คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ใช้เป็นเหตุผลในการเสนอความเห็นกลับไปยังคณะรัฐมนตรีว่า ควรปรับปรุงคำนิยาม จนถึงกับยกร่างมาตรา ๓ ใหม่ขึ้นทั้งมาตราไปให้คณะรัฐมนตรีรับ ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นที่จะถกเถียงกันในวันนี้มีเฉพาะคำนิยามของคนต่างด้าว ในส่วนของนิติบุคคล ต่างด้าวหรือบริษัทต่างชาติที่กระทรวงพาณิชย์เองชี้แจงว่า เขาดูกัน ๒ ส่วน

ส่วนหนึ่งความเป็นเจ้าของ ซึ่งก็พิจารณาจากเงินลงทุนหรือหุ้นที่กฎหมายเก่า นั้นถือคำนิยามไว้เพียงเท่านี้ คือความเป็นเจ้าของนะครับ

อีกส่วนหนึ่งอำนาจควบคุมกิจการ กระทรวงพาณิชย์ท่านบอกว่ามีอยู่ ๔ วิธี
๑. สิทธิออกเสียงข้างมากของผู้ถือหุ้น ๒. อำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนกรรมการข้างมาก
๓. อำนาจในการกำกับชี้นำกิจการตามข้อบังคับหรือข้อตกลง ๔. ข้อตกลงให้ผู้ถือหุ้น ข้างน้อยให้ความเห็นชอบมติสำคัญ ๔ วิธีครับ แต่กระทรวงพาณิชย์เห็นควรแก้ไข เพียงเฉพาะวิธีแรก คือ สิทธิออกเสียงข้างมากของผู้ถือหุ้นเท่านั้น ซึ่งในทางปฏิบัติก็จะแก้ไข อดช่องว่างได้เพียงประเด็นเดียว ก็คือทำให้สิทธิออกเสียงสอดคล้องกับเงินทุน เพื่อแก้ปัญหา การออกหุ้นบุริมสิทธิให้ผู้ถือหุ้นต่างด้าวที่ลงทุนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง แต่มีสิทธิลงคะแนน ได้มากกว่าผู้ถือหุ้นคนไทยที่ลงทุนมากกว่า ซึ่งในทางความเป็นจริงแล้วในบางกรณี หรือในหลายกรณีไม่ใช่เช่นนั้นครับ หากแต่เป็นนอมินีหรือผู้ถือหุ้นแทนต่างหาก ส่วนอีก ๓ วิธีของการควบคุมกิจการ อำนาจควบคุมกิจการก็คือ ๑. อำนาจในการแต่งตั้ง ถอดถอนกรรมการข้างมาก ๒. อำนาจในการกำกับชี้นำกิจการตามข้อบังคับหรือข้อตกลง และ ๓. ข้อตกลงให้ผู้ถือหุ้นข้างน้อยให้ความเห็นชอบมติสำคัญ กระทรวงพาณิชย์

ไม่ได้แก้ไขครับ หรือจะพูดได้ง่ายตามภาษาชาวบ้านนะครับว่า เดิมกฎหมายตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นั้นหละหลวม เพราะว่ามันไม่ได้แก้แค่ความเป็นเจ้าของ หรือระยะหลังภาษาฝรั่งเขาเรียกกันติดปากว่า โอนเนอร์ชิป (Ownership) กระทรวงพาณิชย์มาขอแก้ไขใหม่โดยเพิ่มเติมแค่สิทธิออกเสียงข้างมากของผู้ถือหุ้น หรือเขาเรียกกันในตอนที่อภิปรายกันมาก ๆ ว่า โหวตติ้งไรท์ (Voting Right) แต่ว่าไม่ได้แก้ไขให้รวมไปถึงอำนาจในการควบคุมกิจการ หรือคอนโทรล (Control) ทั้ง ๆ ที่ว่ากันถึงที่สุดแล้วในยุคปัจจุบันคอนโทรลนั้นคือหัวใจสำคัญ อันนี้ก็เป็นเหตุให้คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษท่านไม่เห็นด้วย เพราะว่าจะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่อ้างมา ในวงเล็บของผมก็คือ ถ้ามันเป็นเจตนารมณ์ที่แท้จริงนะครับ ท่านจึงเพิ่มข้อความที่หมายรวมถึงอำนาจในการควบคุมกิจการ หรือคอนโทรลเข้าไปด้วย ซึ่งแน่นอนครับกระทรวงพาณิชย์ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษที่ว่านี้ ก็เลยเป็นผลให้คณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยไปด้วยเช่นกัน และในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เสียงข้างมากก็ยังคงเห็นด้วยกับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อความเป็นธรรมครับท่านประธานฯ ขอสรุปเหตุผลของเสียงข้างมากไว้ ๔ ประการด้วยกัน

ข้อ ๑ ท่านบอกว่าเป็นการดำเนินงานสายกลาง ไม่ใช่ขั้วขั้วมาณะครับ
ที่ไม่เข้มงวดจนเกินไปเพื่อไม่ให้ผู้ถือหุ้นต่างชาติเสียสิทธิในการบริหารงาน

ข้อ ๒ ประเทศไทยยังจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญและ
ประสบการณ์ของต่างชาติในการบริหารจัดการ จึงควรปล่อยให้คนต่างด้าวมีอำนาจควบคุม
กิจการตามลักษณะของธุรกิจ

ข้อ ๓ การกำหนดไว้วิธีเดียวสามารถตรวจสอบได้ง่าย และ

ข้อ ๔ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเพียงความเห็นทางวิชาการ
เท่านั้น

ท่านประธานฯ ครับกระผมไม่เห็นด้วยกับความเห็นทั้ง ๔ ข้อ นั้น โดยเฉพาะ
ในข้อสุดท้าย ถ้าเราทำงานโดยไม่ฟังความเห็นทางวิชาการแล้วเราจะฟังความเห็นอะไร
อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ ฝ่ายกรรมาธิการไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ด้วยว่าที่ผม
ไม่เห็นด้วยไม่ใช่เพราะผมยึดถือลัทธิชาตินิยมทางการค้าอย่างสุดโต่ง เป็นพวกที่จงใจ
ต่อต้านต่างชาติโดยไม่ลืมหูลืมตา และเห็นว่าปัจจุบันนี้ประเทศไทยไม่ต้องการการลงทุน
จากต่างชาติ แล้วก็ไปเห็นว่ากฎหมายเก่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นั้นคือกฎหมายขายชาติ โดยไม่ได้
ดูเหตุผลในแต่ละยุค แต่ที่กระผมคัดค้านจนจะต้องสงวนความเห็นไว้ สาเหตุสำคัญก็คือว่า
กระผมต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา ไม่แอบแฝงโดยใช้เล่ห์เพทุบาย
ทั้งในตัวของกฎหมายและในตัวบริษัทต่างชาติหรือบริษัทไทย กฎหมายนี้ไม่ได้เป็นกฎหมาย
ที่ห้ามต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย อันที่จริงโดยชื่อของกฎหมายนี้
เป็นกฎหมายให้เข้ามาประกอบธุรกิจด้วยซ้ำ เพียงแต่ว่าจะควบคุมเฉพาะธุรกิจที่กำหนดไว้
ในบัญชี ๑ บัญชี ๒ และบัญชี ๓ เท่านั้น อีกสักครั้งนะครับว่าบัญชี ๑ เป็นธุรกิจเกี่ยวกับ
อาชีพพื้นฐานและความเป็นอยู่ของคนไทย เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน สกัดสมุนไพรไทย
บัญชี ๑ นี้ ห้ามคนต่างด้าวทำ บัญชี ๒ เป็นธุรกิจเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาทิเช่น การผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ การทำเหมือง การเลี้ยงไหม
บัญชี ๒ นี้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์โดยอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และบัญชี ๓ อันนี้เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มี
ความพร้อมที่จะแข่งขัน คุณจะเป็นบัญชีที่มีปัญหาพอสมควร ทางกระทรวงพาณิชย์ก็จะให้

เหตุผลชี้แจงว่า จะปรับบัญชี ๓ นี้ที่โรบริษัคนไทยก็จะไม่ยอม เพราะก็บอกว่าไม่มี
ความพร้อมสักทีหนึ่ง ก็คงเป็นปัญหาพอสมควรที่จะต้องอภิปรายกันต่อไป ในบัญชีนี้
คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ท่านประธานฯ ครับโดยพูดกันง่าย ๆ
ตัวกฎหมายฉบับนี้นั้นหรือนโยบายของรัฐบาลนั้น ถ้าอยากให้นักต่างด้าวเข้ามาประกอบ
ธุรกิจใดก็ได้ห้าม ขอให้คนต่างด้าวนั้นเข้ามาขออนุญาตตามช่องทางที่ถูกต้อง เข้าตาม
ตรอกออกตามประตู แล้วผู้มีอำนาจหน้าที่ที่จะอนุญาตในแต่ละชั้นก็อนุญาตไปสิครับ
หรือถ้าเกรงจะมีปัญหาให้ต้องพิจารณากันมากก็ปรับปรุงประเภทของธุรกิจที่บรรจุ
ไว้ในบัญชีทั้ง ๓ สิครับ จะปรับปรุงอย่างไรให้เหมาะสมกับความต้องการ ความรู้
ความเชี่ยวชาญของต่างชาติก็ได้ ถ้ามีเหตุผลเพียงพอและสามารถทำความเข้าใจกับประชาชน
และผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นคนไทยแท้ได้ ซึ่งกระผมเชื่อว่าไม่น่าจะยากเกินไป ไม่ใช่
ไม่ปรับปรุงบัญชีเลย หรือปรับปรุงก็แต่น้อยมากเพื่อให้เกิดภาพรวมว่า เรายังคงควบคุม
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวอย่างเคร่งครัด-----

ในทางความเป็นจริงครับ บัญชี ๒ และบัญชี ๓ ขณะนี้ก็มีบัญญัติครอบคลุมธุรกิจไว้เกือบทุกประเภท ถ้าต่างชาติจะเข้ามาประกอบการก็ต้องขออนุญาตหมด โดยภาพนั้นเหมือนกับว่าประเทศเรานั้นเข้มงวดเสียเหลือเกิน แต่สุดท้ายในอีกด้านหนึ่งนี่เรากลับไปหละหลวมในค่านิยมของนิติบุคคลต่างด้าว ผลคืออะไรครับ ผลก็คือเรามีบริษัทไทยเทียม เต็มไปหมด ศรีธนญชัยเดี๋ยวนี้ไม่ใช่แต่สัญชาติไทยนะครับ ศรีธนญชัยมีสัญชาตินานาชาติเต็มไปหมด เพราะสิ่งที่เรากำลังทำอยู่นี้ก็คือนิยามอ่อน บัญชีแข็ง ซึ่งผลก็คือเท่ากับชี้ช่องให้มีการเลี่ยงกฎหมาย ทำไมเราไม่กลับกันเสียละครับ แก้ไขให้เป็นนิยามแข็ง บัญชีอ่อน อันที่จริงก็ไม่ใช่แข็งหรืออ่อน พูดยุติให้ชัดเจนไปอย่างนั้น นิยามแข็งก็คือให้เป็นนิยามตามความเป็นจริง และบัญชีนั้นก็ไม่ใช่ว่าปรับให้อ่อน พูดยุติให้ชัดเจน คำว่า อ่อน คือบัญชีที่เหมาะสมกับบุคคลที่เหมาะสมกับผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนทุกภาคส่วน ย้ำนะครับ ประชาชนทุกภาคส่วน ไม่ใช่ประชาชนส่วนใดส่วนหนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษได้เสนอประเด็นนี้ไว้ในรายงานที่มีถึงคณะรัฐมนตรีด้วย โดยกล่าวไว้ประโยคหนึ่งว่า การปรับปรุงค่านิยมคนต่างด้าวควรทำควบคู่ไปกับการปรับปรุงบัญชีท้ายพระราชบัญญัติอย่างเป็นระบบ กระทบเห็นด้วยครับ ในมุมมองของผมค่านิยมไม่มีทางสายกลางครับท่านประธานฯ ค่านิยมไม่มีเข้ม ไม่มีอ่อน อะไรที่จะนิยามว่าเป็นคนต่างด้าว อะไรที่จะนิยามว่าเป็นคนไทย ต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนครับ ไม่มีเข้ม ไม่มีอ่อน ไม่มีสายกลาง กระทบยกตัวอย่างที่อาจจะเกินเลยไปสักนิดหนึ่ง เว้นเราจะนิยามความหมายของคำว่า มนุษย์ ก็ต้องชัดเจนในระดับสำคัญนะครับว่ามีองค์ประกอบอย่างไรบ้าง เช่น มนุษย์ต้องมีอายุครบ ๑๒ มีศีรษะ มีแขน มีขา มีปาก ไม่ใช่ดำเนินทางสายกลางนิยามว่าความเป็นมนุษย์นั้นตอนนี้เรายังไม่พร้อม มนุษย์เอาแค่อายุแค่ ๒๕ หรือ ๒๔ หรือ ๒๘ ก็พอ ผมว่าอย่างนั้นไม่ใช่มนุษย์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ย้ำอีกครั้งนะครับว่า ผมเห็นด้วยที่เราจะต้องดำเนินทางสายกลาง จะอ่อนหรือจะเข้ม แต่ต้องไปกำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ การมาอ่อนในด้านค่านิยมที่รู้ว่าจะต้องมีคนต่างด้าวจำแลงมามากมาย ผมไม่เห็นด้วยครับ และถ้าหากในวันนี้เราผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ไปโดยไม่แก้ค่านิยมให้ เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษที่กระทบสงวนความเห็นไว้ สิ่งที่จะเกิดขึ้นคืออะไรครับ

ข้อ ๑ คนต่างด้าวยังคงสามารถใช้ช่องว่างของกฎหมายหลักถึงความ เป็นนิติบุคคลต่างด้าวโดยถือหุ้นเพียง ๔๙ เปอร์เซ็นต์ แต่มีอำนาจในการควบคุมกิจการ โดยทำข้อตกลงหรือระบุไว้ในข้อบังคับให้คนต่างด้าวมีอำนาจในการแต่งตั้ง ถอดถอน กรรมการข้างมากหรือให้มีอำนาจในการชี้นำกิจการด้วยวิธีการอื่นนอกเหนือไปจากวิธีการ เดิม ๆ ที่ทำกันมาแล้ว แล้วก็โค้งดิ่งกันไปเมื่อปีที่แล้ว คือการออกหุ้นบริมสิทธิให้ผู้ถือหุ้น ต่างด้าวมีสิทธิออกเสียงข้างมาก

ข้อ ๒ เมื่อคนต่างด้าวสามารถหลักถึงความ เป็นนิติบุคคลต่างด้าวได้ ร่างกฎหมายที่เรากำลังพิจารณาแก้ไขอยู่นี้ก็ไม่สามารถที่จะบังคับใช้ได้ ในทางปฏิบัติครับ เพราะว่าเมื่อไม่เป็นต่างด้าวเสียอย่างแล้วก็ มีสิทธิที่จะประกอบธุรกิจได้ทุกบัญชี แล้ว กฎหมายฉบับนี้จะมีคุณค่าอะไรครับ ถ้าเราจะแก้ไขกันเพียงเศษเสี้ยว พอเป็นพิธี ไม่แต่ต้องไปถึงสาระเราจะทำให้เปลืองเวลาและเปลืองงบประมาณแผ่นดินไปทำไมกัน ครับ เอาหลวม ๆ ชนิดไม่ต้องเสนอแก้ไขเข้ามาเสียตั้งแต่ต้นเลยไม่ดีกว่าหรือครับ หรือว่า ในขั้นต้นที่ริเริ่มแก้ไขนี้มีวาระอื่นผสมผสานอยู่ กระทบจะไม่ขอพูดตรงนั้น เพราะว่า เป็นเรื่องที่ผ่านมาไปแล้วครับ -----

เพราะสุดท้ายถ้าเราแก้ไขกันเพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ หรือไม่ถึงครึ่ง กฎหมายที่แก้ไขใหม่ก็จะหมดสภาพบังคับในทางปฏิบัติอยู่ดี มีกฎหมายก็เหมือนไม่มีกฎหมาย ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอกราบเรียนไปถึงเพื่อนสมาชิกฯ ว่า เราต้องการอย่างนั้นหรือครับ เราต้องการกฎหมายที่มีบทบัญญัติสวดยหรู แต่ในทางปฏิบัติไม่มีผลบังคับจริงเหมือนในหลายกรณี จนประเทศนี้เต็มไปด้วยคนซื้อสิทธิขายชัยเต็มไปหมด แล้วเดี๋ยวนี้ที่กำลังจะมีสิทธิขายชัยที่เป็นต่างด้าว ไม่ได้พูดภาษาไทยเข้ามาอีกนะครับ ท่านประธานฯ ครับ นี่เป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญอีกครั้งหนึ่งนะครับ กราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่า ขอความกรุณาให้พิจารณากันให้ดี เพราะจะเป็นปมในใจในการทำหน้าที่นิติบัญญัติของพวกเราในวันนี้ ในช่วง ๑ ปีเศษ ๆ สั้น ๆ นี้ อย่าลืมนะครับว่า ทุกประการล้วนบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ ผมไม่ได้ยืนยันว่าผมถูกครับ ถ้าที่ผมพูดมานี้ผิดก็ไม่ใช่อะไรครับ แต่ถ้าผมเกิดถูกขึ้นมาแม้แต่เพียงส่วนเดียว แล้วในอนาคตเกิดความเสียหายแก่ชาติขึ้นมาแม้ว่าจะไม่พบในวันนี้ แต่พบในวันหน้า ไม่ว่าจะอีก ๒ ปี ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี ไม่ว่าจะพวกเราจะมีชีวิตอยู่หรือไม่มีชีวิตไปแล้วก็ตาม ถึงวันนั้นพวกเราทุกคนจะตอบคำถามลูกหลานในอนาคตไว้อย่างไรครับ ว่าไหนในวันนี้พ่อหรือแม่ หรือปู่ หรือย่า คงไม่มีทวดนะครับ ไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ ท่านประธานฯ ครับ ในที่สุดนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่าน ขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกฯ แล้วก็ฝากขอความกรุณาจากกรรมการเสียงข้างมาก และขอความกรุณาจากรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงพาณิชย์ ได้โปรดพิจารณาอย่างถ่องแท้ด้วยครับ กระผมไม่ได้คัดค้านการเดินทางสายกลาง กระผมไม่ได้เห็นว่าประเทศไทย ณ วันนี้ไม่ต้องการการลงทุนของต่างชาติแล้ว กระผมต้องการให้การเข้ามาของต่างชาตินั้น เข้ามาอย่างถูกต้อง เป็นต่างชาติก็บอกว่า เป็นต่างชาติ เป็นไทยก็บอกว่าเป็นไทย และถ้าเราต้องการจะปรับประเภทธุรกิจอะไรอย่างไหน ก็ปรับไปในบัญชี ไม่ใช่มาผ่อนตรงคำนิยาม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้สงวนท่านอื่นครับ

นายปาน พึงสุจริต (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปาน พึงสุจริต ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย

ซึ่งต้องเรียนยืนยันนะครับ ว่าน้อยจริง ๆ เพราะว่ากรรมการทั้งหมด ๒๗ ท่าน มีอยู่ ๔ ท่าน ที่เป็นกรรมการและสงวนความเห็นไว้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเห็นของผมที่สงวนไว้นั้น มีเพียง ๒ ท่าน ที่สงวนตรงกัน ผมเรียนนะครับว่า ผมได้สงวนความเห็น โดยขอเพิ่มเติมความตอนท้ายในมาตรา ๔ (๓) และในมาตรา ๔ (๔) สารพัดที่สำคัญก็คือว่า เมื่อมีการแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้ในคำนิยาม เราได้เติมโหวตติงไรท์ลงไป ซึ่งตรงนั้นก็พอใจระดับหนึ่ง อีกระดับหนึ่งเราก็ถามว่า การคอนโทรลจะเต็มหรือไม่ ซึ่งกรรมการเสียงส่วนมากก็บอกว่า ถ้าจะเต็มก็จะมีปัญหาสำคัญในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ก็ต้องเรียนนะครับว่า การประชุมทั้งหมด ๑๑ ครั้ง ที่ผ่านมานั้น กรรมการที่หลุดไปแล้ว ๒ ท่าน คือท่านสมชายกับท่านคำคุณนั้น ผมต้องเรียนด้วยความเคารพว่า สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ละม้ายคล้ายและเหมือนกันมาก เพราะเราพูดเรื่องเดียวกัน ฉะนั้นผมจึงขอสิทธิในการอภิปรายในครั้งนี้ แต่ยังคงสงวนความเห็นจนกว่าสภาฯ แห่งนี้จะมีการเปลี่ยนแปลง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณบดินทร์ครับ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม
นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ กรรมาธิการ กระผมขออนุญาตเรียนหาหรือท่านประธานฯ ว่า
ประเด็นที่ผมขอสงวนไว้นี้ความจริงเป็นประเด็นซึ่งแตกต่างจากกรรมาธิการกับเพื่อน
สมาชิกฯ ที่ขอสงวนเอาไว้ต่อจากผม โดยที่เราทั้งหมดความจริงสงวนไว้ในเรื่องเดียวกันคือ
เรื่องเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม ส่วนของกระผมนี้ถึงแม้ว่าจะอยู่ในมาตราเดียวกัน แต่เป็น
อีกคนละประเด็น เป็นเรื่องของการถือหุ้นต่อเป็นทอด ๆ ซึ่งประเด็นของผมนี้อาจจะต่อท้าย
ประเด็นเรื่องของคนโทรด เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าหลังจากที่มีการพิจารณาอภิปรายกัน
ในเรื่องคนโทรดแล้ว อาจจะต้องมีการลงคะแนนเสียง กระผมคิดว่าน่าจะให้ลงคะแนน
เสียงเรื่องนั้นเสียก่อนว่าออกมาเป็นอย่างไร แล้วถึงจะมาถึงประเด็นที่ผมได้เสนอ เพราะว่า
เป็นเรื่องของการถือหุ้นเป็นทอด ๆ ไม่ใช่เรื่องของคนโทรดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านมีโอกาจะอภิปราย
ตอนนี้ครับ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ผมอภิปรายตอนนี้เลยก็ได้ครับ
ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นของผมนี้อยู่ที่ว่าตามร่างกฎหมายที่เป็นอยู่นี้สามารถจะควบคุม
บุคคลต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจได้เพียง ๒ ทอดเท่านั้น ซึ่งถ้าหากว่าดูตามตัวร่าง
กฎหมายในมาตรา ๓ (๑) เป็นเรื่องของบุคคลซึ่งไม่ใช่สัญชาติไทยเข้ามาประกอบธุรกิจ (๒)
เป็นเรื่องของนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ก็คือนิติบุคคลต่างด้าว ใน (๓) นี้
ก็เป็นเรื่องซึ่งนิติบุคคลที่มีคนตาม (๑) และ (๒) เข้ามาถือหุ้นมากกว่าร้อยละ ๔๕ ขึ้นไป
ซึ่งอันนี้จริง ๆ แล้วขั้นตอนนี้ก็เป็นขั้นตอนที่ ๑ ใน (๔) ก็เป็นการถือทอดออกไปอีก
ทอดหนึ่งเป็นขั้นตอนที่ ๒ เพราะฉะนั้นประเด็นของผมนี้อาจจะดูว่าตามร่างกฎหมายที่เป็น
อยู่นี้ ถ้าต่างด้าวเข้ามาถือหุ้นในเมืองไทย เขาจะถูกถือว่าเป็นต่างด้าวเฉพาะเมื่อเข้ามาทอดที่
๑ และทอดที่ ๒ เท่านั้น ทอดที่ ๓ กฎหมายใน (๔) นี้ไม่สามารถจะครอบคลุมถึงได้
เพราะฉะนั้นผมจึงได้เสนอขอแปรญัตติว่า ให้มีข้อความต่อท้ายของ (๔) ว่า และให้รวมถึง

นิติบุคคลที่มีการถือหุ้นอันเป็นทุนหรือการลงทุนหรืออำนาจการออกเสียงลงคะแนนเช่น
ดังกล่าวเป็นทอด ๆ ต่อกันออกไปอีกทุกทอด ทั้งนี้เพื่อไม่ให้มีช่องโหว่ว่าต่างค้าจะอาศัย
ช่องโหว่ตรงนี้ แล้วก็เข้ามากระทำธุรกิจได้ในฐานะที่เป็นคนไทย ถ้าไม่อย่างนั้นวันดีคืนดี
เราอาจจะมีมิสเตอร์เมอร์ดอกซ์ (Mr. Merdox) เจ้าพ่อในวงการสื่อมวลชนของออสเตรเลีย
ที่ไปไล่ซื้อธุรกิจสื่อทั้งหลายทั่วโลก เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็โด่งดังขึ้น เพราะว่าไปซื้อธุรกิจสื่อเกี่ยวกับ
ตลาดหลักทรัพย์ในสหรัฐอเมริกา แล้วก็ทำให้สัมภรณ์เอาไว้ด้วยว่าเป้าหมายต่อไปที่เขาจะ
บุกในเรื่องของสื่อก็คือในเอเชีย (Asia) วันดีคืนดีผมไม่ทราบไทยรัฐ เติลนิวส์อาจจะมี
มิสเตอร์เมอร์ดอกซ์เป็นเจ้าของก็ได้ เพราะว่าเขาสามารถจะอาศัยช่องโหว่อย่างที่ผมเรียน
และก็ถือว่าเป็นคนไทยแล้วก็เข้ามาเป็นเจ้าของสื่อในประเทศไทยได้-----

เพราะฉะนั้นผมก็จะขอกราบเรียนวิงวอนว่าเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้พิจารณาจุดตรงนี้ให้ต้องแท้ ถ้าหากว่าเราต้องการให้กฎหมายเป็นกฎหมายแล้วก็ไม่เปิดช่องโหว่ง่าย ๆ ที่ให้ต่างชาติเข้ามาถือ โอกาสตรงนี้ ก็จะเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผู้สงวนไว้ ถัดไปคือคุณภักดิ์

นายภักดิ์ คำพิทักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ภักดิ์ คำพิทักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ได้ให้โอกาส ผมขอเรียนว่าวันนี้มีกฎหมาย ๒ ฉบับที่มีความสำคัญมาก ฉบับหนึ่งได้ผ่านไปแล้วนะครับ เป็นเรื่องของคนพิการ ซึ่งเป็นความเห็นที่ต่างกันระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร ฉบับที่ ๒ นี้ผมคิดว่ายิ่งมีความสำคัญกว่า แล้วก็มีผลสำคัญที่ผมอยากจะเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่เพียงแต่กฎหมายในเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังเป็นกฎหมายทางด้านความมั่นคงโดยรวมของประเทศอีกด้วย ความสัมพันธ์ของกฎหมายฉบับนี้เป็นไปในลักษณะที่จะเป็นการจัดสรรทรัพยากรของประเทศใหม่ทั้งหมด เป็นการวางระบบในเรื่องการประกอบการธุรกิจของคนไทยและคนต่างด้าวทั้งหมด ก่อนที่จะลงลึกไปในรายละเอียด ผมใคร่ขอเรียนท่านประธานฯ ถึงเพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหลายว่า ผมอยากจะให้ทุกท่านได้พิจารณาเรื่องนี้ โดยถอดหมวกของเราท่านทั้งหลายที่มีอยู่ ไม่ว่าจะผมเองในฐานะสื่อมวลชน บางท่านที่เป็นนักธุรกิจ บางท่านเป็นข้าราชการหรืออื่น ๆ แต่เราขอให้พิจารณาเรื่องนี้ ในฐานะที่ทุกท่านเป็นคนไทยคนหนึ่งและตรงๆ ให้ลึกซึ้งว่าท่านคิดจะทำอย่างไรกับกฎหมายฉบับนี้ ท่านครับ กฎหมายฉบับนี้จู้ ๆ ไม่ได้คิดจะแก้ไขก็แก้ไขนะครับ มีที่มาแล้วมีความจำเป็นอยู่พอสมควร เดิมเราใช้ ปว. ๒๕๑ ในการควบคุมและการบัญญัติคำว่า “คนต่างด้าว” รวมทั้งกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะให้คนต่างด้าวเข้ามาลงทุนในประเทศไทย หรือทำมาหากินในประเทศไทยอย่างไร ต่อมามีการ แก้ไขคำจำกัดความ แล้วก็บัญญัติแนบท้ายให้รัดกุมขึ้น แต่ก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้เรียนการแก้ไขเมื่อปี ๒๕๔๒ ถามว่ารัดกุมไหม ปรากฏชัดในการรัฐประหารเมื่อคราวที่แล้ว การขายหุ้นชินคอร์ปฯ

ให้แก่หมาเสก โดยมีบริษัทอนิฉันมาคือบริษัททุกหลายแก้ว ครั้งนั้นสะเทือนใจ
ของคนทั่วไปจำนวนมาก ถึงแม้จะเป็นบริษัทเอกชนที่ได้รับสัมปทานของรัฐ แต่เมื่อ
เอาสัมปทานนั้นไปขายให้แก่ชาวต่างชาติก็เสมือนกับเอาสมบัติของชาติไปขายให้แก่
ต่างชาติ ท่านที่เคารพครับ มิใช่ท่านประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติหรือครับ ที่ได้
เคยเรียกร้องสังคมไทยให้ตื่นขึ้นมา แล้วก็ปกป้องหวงแหนทรัพย์สินสมบัติของชาติ มีการ
ทวงคืนกัน แม้กระทั่งดาวเทียมของชาติ แล้วโต้เถียงกับประเทศเพื่อนบ้านถึงเรื่อง
ความมั่นคง ความปลอดภัยของชาติของเราที่มีการสื่อสารผ่านดาวเทียม เหตุทั้งหมดนี้ครับ
ทำให้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เราก็ต้องรู้จักว่าหน้าตา
เป็นอย่างไรกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่าเป็นกฎหมาย
ฉบับเดียวที่ให้นิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” เอาไว้ ถ้าท่านเขียนนิยามของคนต่างด้าว
แบบไหน ซึ่งประเด็นที่เรากำลังถกเถียงกันนี้ก็คือข้อตรงนี้เอง ว่าเราจะให้นิยามคนต่างด้าว
ฉบับนี้เป็นอย่างไร ผลของการนิยามในกฎหมายฉบับนี้จะส่งผลต่อไปยังกฎหมายอื่น ๆ
อีกมากมายครับ กฎหมายอะไรบ้างนะครับ-----

กฎหมายเรื่อง พ.ร.บ. การจัดแจ้งการพิมพ์ที่กำลังจะออกมา พ.ร.บ. ขนส่ง พ.ร.บ. กิจการโทรคมนาคม พ.ร.บ. การเงิน การธนาคาร เยอะแยะไปหมดเลยที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะว่าอะไรครับ เปรียบเสมือนกับเป็นประตู กฎหมายตัวนี้จะเป็นประตูบานเดียว ที่คนต่างชาติจะเข้าออก และเข้ามาทำมาหากินในประเทศไทยได้ ข้อสำคัญต่อมาก็คือว่า นอกจากเป็นประตูแล้วเป็นเครื่องมือในการต่อรอง เราจะกำหนด เราจะนิยามอย่างไร กำหนดและนิยามเหล่านี้เราจะใช้ต่อรองในการเจรจาทำการค้ากับระหว่างประเทศ ถ้าเราให้นิยามที่ถูกต้อง เราก็มียุทธศาสตร์ในการต่อรองเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติอย่างถูกต้องแล้วก็มีน้ำหนักพอ เฆนนิยามกันไว้อย่างไร ตอนแก่ พ.ร.บ. เมื่อปี ๒๕๔๒ เราบัญญัติไว้ว่า คนต่างด้าวมีอยู่ ๔ ลักษณะ

๑. หัวแดง ๆ หัวดำ ๆ หัวหยิก ๆ มาเป็นบุคคลคนต่างด้าว นั้นชัด
๒. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในต่างประเทศ เข้ามาในประเทศไทย นั้นชัด
๓. เป็นบริษัทที่มาจากทะเบียนอยู่ในประเทศไทย และมีคนต่างด้าวถือหุ้น

เกินกว่าครึ่งหนึ่ง อันนี้เป็นนิยามอันที่ ๓

๔. ภาษาทางกฎหมายยาก ๆ อ่านแล้วเวียนหัว แปลว่าอะไร แปลว่าบริษัทลูก ที่มีแม่เป็นต่างด้าว แต่ว่ามีบริษัทลูกที่แม่เป็นคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่ง อันนี้ก็นับว่าเป็นบริษัทต่างด้าว

นี่เป็นนิยามที่เราใช้กันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นิยามอันนี้เหมือนกับที่ท่าน กรรมการสิทธิฯ ได้กรุณาให้ข้อมูลกับที่ประชุมเมื่อสักครู่ คืออ่อนไป อ่อนไป ก็เป็นประตูที่ต่างชาติเปิดเข้ามาจำแลงเป็นไทยเทียม เข้ามาประกอบธุรกิจ ประกอบธุรกิจอะไรครับ เหมือนกรรมการสิทธิฯ คุณสมชาย ได้ให้เราฟัง ทุกอย่างที่คุณไทยทำได้ บริษัทต่างด้าวที่แปลงเป็นไทยทำได้หมดครับ หัวใจอยู่ตรงนี้ เราจึงควรจะแก้ไขให้เข้มข้นขึ้น กระทรวงพาณิชย์ โดยกรรมการสิทธิฯ มากเอาตามกระทรวงพาณิชย์ แก้ไขให้เข้มข้น เข้มข้นจริงหรือไม่ เข้มข้นครับ ท่านไปเพิ่มเติมนอกจาก ๓ - ๔ ข้อที่ว่า ท่านให้ไปดูการออกเสียงข้างมาก เดิมหลักการเข้าไปอีก ๑ อย่าง ถามว่าอันนี้เข้มพอหรือยัง แล้วทั่วโลกเขาจะทำได้กันอย่างไร ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า ทั่วโลกเลย การนิยามของความว่าเป็นคนต่างด้าวหรือไม่เป็นคนต่างด้าว เขาดูกัน ๓ ประการ

๑. คุณสถานที่จดทะเบียน คุณนิติบุคคลนั้นจดทะเบียนในประเทศไทยใด

๒. คุณความเป็นเจ้าของว่าคนชาตินั้น ที่ผมพูดว่าเป็นหัวหน้าหัวแดงเมื่อสักครู่นี้ หรือว่านิติบุคคลนั้น คืออันนี้ในรูปบริษัท จดทะเบียนในประเทศไทยใด และถือหุ้นเกินกว่า กี่หนึ่งหรือไม่ อันนี้เราก็ได้ทำไปแล้ว

๓. คือไปดูอำนาจในการควบคุมกิจการว่า ไม่ว่าจะมาโดยบุคคล หรือจะมา ในฐานะของบริษัทเป็นนิติบุคคลนั้น มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการเสียงข้างมาก มีอำนาจอื่น ๆ คือเรียกว่าอำนาจในการควบคุมหรือคอนโทรลบริษัทหรือไม่

เขาคูกัน ใน ๓ ประการนี้ สิ่งที่กระทรวงพาณิชย์ได้แก้ไขไป ถ้าเรา เปรียบเทียบ เราเปรียบเทียบเหมือนกุญแจบ้านนะครับท่าน มีอยู่ ๔ ดอก ในเรื่องการควบคุม มี ๔ ดอก ๓ ดอกใหญ่ที่ทำกันทั่วโลกเราทำไปแล้วข้อ ๑ ข้อ ๒ พอไปดูหลักในการ คอนโทรล คือ ในการควบคุม มีกุญแจอยู่ ๔ ดอก กระทรวงพาณิชย์ลั่นदानแค่ดอกเดียว ลั่นदानดอกไหนครับ ดอกเรื่องของการออกเสียงเมื่อสักครู่นี้ อีก ๓ ดอก กุญแจ ไม่ถูกลั่นคราวนี้ ๓ ดอกนั้นคืออะไร ท่านกรรมการกำหนด เสียงข้างน้อยได้กรุณาเรียน ที่ประชุมไปแล้ว ผมย้ำอีกทีว่า ๓ ดอกที่กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ลั่นคราวนี้ กรรมการ ไม่ได้ลั่นคราวนี้คืออะไร -----

การมีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ การมีอำนาจในการกำกับหรือดำเนินการของ บริษัท หรือการมีอำนาจในการกำหนดทิศทางหรือการดำเนินธุรกิจนั้น การกำหนดในข้อกำหนด บังคับของบริษัทว่า การมีมติในเรื่องที่สำคัญต้องได้รับความเห็นชอบจากคนต่างชาติ ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นข้างน้อย ๓ ดอกไม้ได้ลั่นเข้าไปคราวนี้ ผลของการไม่ได้ลั่น ๓ ดอกนี้ คืออะไรครับ ก็คือเป็นการเปิดโอกาสให้มิไทยเทียมเกิดขึ้นอีกต่อไป ไทยเทียมก็ไม่จบ เหมือนท่านคำนวณบอกว่า ยังมีสิทธิชนวนชัยตัวเล็กตัวน้อยเกิดขึ้นอีก นั่นคือ เหตุผลสำคัญของการที่เราขึ้นคำแปรญัตติ ขึ้นคำแปรญัตติ ๖ ๗ ผมตรัสรู้จากที่ไหนมา แล้วเอามาแปรญัตติหรือไม่ เปล่าเลยครับ ผมก็ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญอะไรนะครับ แต่ผู้ที่ทำแล้ว พิจารณาแล้ว ซึ่งผมคิดว่าเราจะต้องให้คำชมเชยอย่างจริงจังก็คือ สำนักงานกฤษฎีกาครับ สำนักงานกฤษฎีกาได้ทำเรื่องถึงคณะรัฐมนตรี ผมขออย่าอีกที่ แบบที่ท่านคำนวณได้ระบุไป บอกว่า ถ้าฟังการแก้ไขที่ว่านี้ ถ้าไม่ลั่นญูแจ อีก ๓ ดอก จะเกิดอะไรขึ้น ก็เรียกว่า ถึงแม้จะควบคุมในเรื่องการออกเสียงอย่างเดียว ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ก็อาจจะไม่สามารถบรรลุเจตนารมณ์ในการป้องกันมิให้ คนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจสงวนได้อย่างแท้จริง ชัดเจนนะครับ เหตุผลของ กระทรวงพาณิชย์พูดไว้จากใจว่า เนื่องจากคนต่างด้าวสามารถใช้วิธีการอื่น นอกจาก การออกเสียงลงคะแนนในการควบคุมนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยได้ คือเขาเรียกว่า ถ้าไม่ลั่นญูแจตรงนั้น คนต่างด้าวที่มาปลอมตัวยังทำอะไรได้อีก ตั้งเยอะแยะ วิธีการที่เขาจะมีอะไรครับ สำนักงานกฤษฎีกายกมาให้เห็น เช่น การกำหนดในข้อบังคับของนิติบุคคลว่า การมีมติในเรื่องที่มีความสำคัญต้องได้รับความเห็นชอบจากคนต่างด้าว ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อยอย่างน้อย ๑ เสียง ท่านคงเคยเห็นบริษัท ที่จดทะเบียนโดยบริษัทต่างด้าว ๔๕ เปอร์เซนต์ คนไทยร่วมเป็นกรรมการในบริษัท ๑ คน ถือคนละ ๑ เสียง ที่เหลือเป็นบริษัทลูก ของบริษัทต่างด้าวมาอีก กฎข้อบังคับอย่างนี้ครับ แล้วเรายังยอมรับเขาอีกว่าเขาเป็น คนไทย ให้เขาทำธุรกิจทุกอย่างได้ในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้สมควรหรือไม่ ผมว่าเป็นสิ่งที่เราจะต้องทบทวน แล้วก็ใช้วิจรรณญาณกันอย่างมากนะครับ แนวทาง ในการแก้ไข เราก็เสนอให้ลั่นด่านญูแจทั้ง ๓ ดอกนั้น

ความหมายมีอยู่แค่นั้นครับ การแปรญัตติโดยคงไว้ซึ่งข้อความที่สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกามีความเห็นไปยังคณะรัฐมนตรี คือการล็อก ให้แน่นอนหน้าครับ ไม่มีสิ่งอื่นเลย
ข้อความที่เราขอเพิ่มเติมไปก็คือ ข้อความที่มาจากสำนักงานกฤษฎีกา ที่นี้ถัดไป
ก็คือว่า ทำไมคนต่างชาติถึงอยากจะเป็น หรือนิติบุคคลต่างชาติอยากจะเป็นคนไทยนัก
๑. เขาได้ผลประโยชน์ในการกระจายหุ้น ผลตอบแทนจากการถือหุ้น ๒. ได้ผลประโยชน์
เข้าไปรุกรานในธุรกิจทุกธุรกิจที่เขาอยากจะทำ ท่านคำนวณพูดถึงความเข้าใจของคนไทย
ในเรื่องโซฮ่วย และห้างขนาดใหญ่ ถึงวันนี้กระทรวงพาณิชย์ก็ยังแก้ไขปัญหานี้ไม่ได้
ถึงวันนี้สภานี้ก็ยังช่วยคน ชาวบ้านที่เดือดร้อนในเรื่องนี้ไม่ได้ เราจะซ้ำเติมเขาอีกหรือครับ

ถัดไปประเด็นที่สำคัญที่สุดผมคิดว่า เขาอยากได้ที่ดินครับ บริษัทต่างชาติก็ดี ที่ผ่านเข้ามาในลักษณะแบบนี้ แปลงกายมาเป็นคนไทยถือที่ดินได้ครับ ท่านไปสมุยวันนี้ มีที่ที่คนไทยเข้าไปได้ครับ แผ่นดินของเราหรือเปล่าครับ ถือโดยฝรั่ง ถือโดยญี่ปุ่น ถือโดยอะไรทั้งสิ้น แล้วทำไมเราไม่แก้ไขให้ถูกต้อง แก้ไขให้ถูกต้องอย่างไรครับ อย่างที่ท่าน กรรมการการสมชายได้พูดถึงนะครับ ใครอยากจะทำลงทุนทำรีโทโฮมเอาไปเลยโดยถูกต้อง ๕๐ ปี ๕๐ ปี เราก็เปิดไป หมดเวลานั้นกลับมาเป็นของ คนไทย อย่าไปลู่หน้าปะจุมุชครับ ทำแบบนี้แล้วอนาคตของคนไทยทั้งประเทศจะเหมือน คนเกาะสมุย เหมือนกันอย่างไรวันหนึ่งเราเป็นเจ้าของที่ดิน เราขายที่ดินไปแล้วซื้อรถปิกอัพ วันนี้เราเป็นอะไรครับเป็นลูกจ้าง คุณต่างด้าวมาลงทุนในผืนดินที่ครึ่งหนึ่งเป็นของเรา แล้วเราก็เป็นแค่ลูกจ้างแล้วก็จมนลง ๆ อย่าว่าแต่ยังชีพในเกาะสมุยเลย ผมถามว่าทุกวันนี้ คนไทยก็คนครับที่มีเงินมากพอที่จะไปเที่ยวในเกาะสมุยได้ เข้าโรงแรมวันละ ๕,๐๐๐ – ๖,๐๐๐ บาทนอนได้ ที่ดินเหล่านั้นเป็นของใครครับ ที่ดินชายทะเล ที่ดินทะเลดี ๆ ต่าง ๆ บัดนี้ เป็นของใครครับ เขาเข้ามาทางไหนครับ เขาเข้ามาโดยทางนี้ โดยนิยามของกฎหมาย ฉบับนี้ ซึ่งเราเปิดให้เขาเข้ามา ท่านครับ มีหลักที่ไม่ใช่เพียงสำนักงานกฤษฎีกาเท่านั้น ไม่ใช่เพียงกรมสนธิสัญญาต่างประเทศของกระทรวงการต่างประเทศเท่านั้นที่ยืนยันว่า ควรจะล็อกกฎูแจให้แน่นหนา ถามว่าถึงเราล็อกกฎูแจแน่นหนา ๓ ดอกนี้แล้ว การป้องกัน นอนินี่ที่จะเกิดขึ้น บริษัทช้อนบริษัท ๆ แก้ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ใหม่ ไม่ครับแต่ดีกว่าไม่ทำ ดี ครับ สอดคล้องกับที่คนทั้งหลายที่เดินไปก่อนหน้าเรานี้ได้รักษาบ้านรักษาเมืองไว้ให้เรา ใหม่ครับ สอดคล้องครับ ผมอยากจะชวนท่านทั้งหลายกลับไปดู เคยมีคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อปี ๒๕๑๕ ตอนนั้นยังใช้ ปว. ๒๘๑ อยู่ครับ กรมที่ดินทำหนังสือ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอคำวินิจฉัยว่ามีบริษัทขอรับ โอนที่ดินที่เราพูดกัน เมื่อครู่นี้ ขอรับโอนที่ดินไปเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทซึ่งมีคนต่างด้าวถือหุ้น แต่เนื่องจาก บริษัทนี้มีบริษัทย่อย ๆ ที่เข้ามาถือหุ้นอีก อย่างที่ผมว่าเป็นบริษัทลูก แล้วก็คนไทยเข้ามา ผมจะไม่ขอลงในรายละเอียดนะครับ แต่ว่าคำวินิจฉัยผมขอเรียนว่าน่าจับใจครับ ท่านบอกว่า อย่างไรครับ ไปดูในบริษัทอื่น ๆ ที่ถือหุ้นอยู่ในตัวเล็กตัวน้อยแล้วนี้ เมื่อคิดเฉลี่ยหุ้นที่บริษัท แต่ละบริษัทถือในบริษัทนี้แล้ว โดยเฉลี่ยตามอัตราหุ้นของคนไทยและคนต่างด้าวตามที่

บริษัทมี แล้วนำหุ้นทั้งหมดนี้มาเฉลี่ยก็จะพบว่า บุคคลต่างด้าวถือหุ้นมากกว่าคนไทย
 นี้ะครับ คือไม่ได้ดูแลนั้น ท่านก็ตามไปดูในรายละเอียด มีลักษณะเรื่องราวเช่นนี้เกิดขึ้นอีก
 ะครับ มีความเห็นขัดแย้งกันกรมทะเบียนการค้าส่งเรื่องไปตามสำนักงานคณะกรรมการ
 กฤษฎีกา สำนักงานกฤษฎีกาก็มีความเห็นยืนยันอย่างนี้ บอกว่าพิจารณาลงไปในสัดส่วน
 ของทุนต่างด้าวในนิติบุคคลอื่นที่เข้ามาร่วมลงทุนในบริษัทแล้ว คิดรวมกันแล้วนะครับ
 อย่างไม่ ๑ ก็เป็นของคนต่างด้าวการเป็นของคนต่างด้าวนี้ทำอย่างไร เขาบอกว่า เป็นหนทาง
 ให้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมายมีการอำพรางสถานะที่แท้จริงของนิติบุคคลนั้น หรือมีการ
 แอบแฝงเข้ามาเพื่อใช้สิทธิประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดนะครับ -----

- ๓๕/๑

สมัยนั้นท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นรัฐมนตรี เป็นรองนายกรัฐมนตรี
ประธานโทษครับ ท่านมีคำสั่งว่าโดยที่การวินิจฉัยของทั้ง ๒ เรื่องมีผลกระทบต่อการลงทุน
เป็นอย่างมากขอให้ส่งให้ที่ประชุมครบคณะด้วยนะครับ ต้องขอให้ครบคณะด้วย
ของคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ผลการพิจารณาเป็นอย่างไร
ครับ ผลการพิจารณาก็บอกว่า ตอนนั้นคำจำกัดความไม่ชัด เพราะคำจำกัดความไม่ชัดจึงเป็น
ช่องที่จะให้มีการแปลความเห็นไปต่าง ๆ ได้ แต่สำนักงานกฤษฎีกาก็มีมติว่า เราต้องดู
เจตนารมณ์ของการออกกฎหมายในเรื่องนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อดูเจตนารมณ์แล้ว ดูความเป็นจริง
แล้ว ก็ถือว่าพวกนั้นเป็นคนต่างด้าว และ โอนที่ดินไม่ได้ครับ นี่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตั้งแต่
ปว. ๒๘๑ เมื่อปี ๒๕๑๕ ไปดูกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ. โทรมนาคม พ.ร.บ. ที่เคย
กำหนดไว้ว่าคนไทยต้องถือหุ้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ต่างชาติถือได้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ และมีการ
บอกมาแก้ไขจนทำให้ขายหุ้นชินคอร์ปฯ ให้กับเทมาเสกได้ ก็มีการกำหนดครับ คนไทยต้อง
ถือหุ้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ พูดถึงแม้กระทั่งการออกเสียงไว้ด้วย เมื่อ ๒ - ๓ วันนี่ในวิปก็มี
กฎหมายตัวหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการบิน การจะประกอบธุรกิจการบินอะไรต่าง ๆ ก็พูดถึง
ล้าหน้าไปถึงเรื่องการควบคุมในบริษัทเช่นกัน แสดงว่าในธุรกิจสำคัญ ๆ เขาคิดไปถึงการ
ควบคุมกันหมดแล้วครับ แต่การออกกฎหมายของเราจะถอยหลังกลับไปอีก
กฎเหล็ก ๓ ลีดนี้ก็ไม่ลีดอีกนะครับ มีคำท้วงติงจากหอการค้าต่างประเทศว่า การแก้
กฎหมายนี้อาจจะกระทบกระเทือนถึงการลงทุน ผมขอเรียนอย่างนี้ นะครับว่า ถ้าท่านไปดู
กฎหมายญี่ปุ่น ญี่ปุ่นเองก็เป็นคนหนึ่งที่เสี่ยงค่านในคราวนี้ แต่ลองไปค้นดูกฎหมาย
ญี่ปุ่นเมื่อ ๒ ปีที่แล้วนี้เอง ประเทศญี่ปุ่นแก้ไขกฎหมายหุ้นส่วน โดยแก่นियามบริษัทต่างชาติ
ให้รวมหมายถึงบริษัทที่ประกอบธุรกิจญี่ปุ่น ซึ่งมีคนต่างด้าวเป็นกรรมการหรือมีอำนาจ
จัดการมากกว่า ก็เช่นเดียวกับที่เราจะแก้ เช่นเดียวกับที่คณะกรรมการ
เสี่ยงข้างน้อย เช่นเดียวกับที่ผมและสำนักงานกฤษฎีกา คณะกรรมาธิการ
เสี่ยงข้างน้อยขอแก้ครับ ญี่ปุ่นแก้มาแล้วครับ แต่เขามีผลประโยชน์เยอะเยอะ
ในประเทศไทย เขาถึงบอกว่า ไม่ดี ไม่เหมาะสม ร่างกฎหมายของญี่ปุ่นมีนะครับ ท่านครับ
คำพิงการเรียกร้องของหอการค้าต่างประเทศคราวนี้สมควรจะรับฟังหรือไม่ ผมคิดว่าควรจะ

รับฟังครับ เป็นความเดือดร้อนจริง แต่ว่าเราก็ต้องพิจารณาว่า เสียงเดือดร้อนนั้นเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่ ในขณะที่ญี่ปุ่นแก้กฎหมายตัวนี้เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว อะไรเกิดขึ้นในญี่ปุ่นครับ ลักษณะเช่นเดียวกันเลยครับ หอการค้าออสเตรเลีย หอการค้าอเมริกัน หอการค้ายุโรป รุมกันเล่นงานญี่ปุ่น คล้าย ๆ กันกับของเราเวลานี้เหมือนกัน แต่ผมคิดว่าหลักของเราต้องยืนให้มั่น มีก่อนหน้าที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ก่อนที่กฎหมายจะเข้าสภา ผมได้มีโอกาสได้พบกับทางคณะกรรมการได้หารือกัน ก็ได้เรียนถามทางกระทรวงพาณิชย์เหมือนกันว่ามีปัญหามีอุปสรรคอะไรหรือไม่ในการที่จะทำถ้าหากมีการแก้ไข ทางกระทรวงพาณิชย์ก็พูดได้นำฟังว่า จะมีปัญหาในการปฏิบัติมาก -----

- ๓๖/๑

ถ้าเราไปนิยามความหมายของคำว่า ต่างด้าว อย่างที่กรมการเสียดังข้างน้อยและผมขอ
แก้ไขหรือกฤษฎีกาเสนอมานี้ จะมีปัญหาในการปฏิบัติ ตรวจสอบไม่ได้ ผมก็ฟังดูว่าก็มี
เหตุผล น่าเห็นใจ แต่คิดไปคิดมากกลับไปนอนคิดที่บ้าน ที่เก็บภาษีทำไม่รู้ละ เก็บภาษีนี้รู้ใคร
หนีภาษี มีกระบวนการคุ้มครองไปได้ ท่าน ผมเรียนเลยนะครับว่าทางกระทรวงพาณิชย์ได้
ให้ข้อมูลว่า ถ้าวันนี้ท่านทั้งหลายมีมติเห็นกับเสียดังข้างน้อยจะมีบริษัทในประเทศไทย
ประมาณ ๒๐,๐๐๐ บริษัทกลายเป็นบริษัทคนต่างด้าวตามนิยามใหม่ อันนี้อาจจะเป็นตัวเลข
ทางการหรือไม่ทางการไม่ทราบ วันนั้นผมได้เรียนถามทางเจ้าหน้าที่ถ้ารู้ขณะนี้ได้ เวลา
ในขั้นตอนในการปฏิบัติทำไมจะทำไมไม่ได้ ผมก็สงสัยอยู่แค่นี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าปัญหา
ในทางการปฏิบัติน่ารับฟัง แต่ผมคิดว่าอาจจะไม่ใช่อุปสรรค

ปัญหาที่ ๓ ทางกระทรวงพาณิชย์ได้ให้ข้อมูลกับผมว่า ถ้าแก้เพื่อให้แก้ไข
ล้นกุญแจ ๓ ดอกนี้ เสร็จแล้ววันหนึ่งมีการทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนขึ้นมา นิยามนี้
ก็ไม่มี ความหมาย ผมก็สนใจว่า เป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า อาเซียนฟรีเมเทรดเอเรีย
(Asian Free Trade Area) ถ้าเกิดขึ้นมาต่อให้นิยามคืออะไร วันหนึ่งก็ไม่มี ความหมาย
ไปกัน ๆ คุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เอง ท่านก็ยังบอกว่า ฝันที่ว่าจะจะเป็น
เขตการค้าเสรีร่วมกัน เป็นตลาดเดียวร่วมกัน อีกนาน พออีกนานปัญหาก็ตามมาว่า
แล้วทำไมต้องเปิดประตูบ้านอีกนานนั้นให้คนปลอมเข้ามาเป็นไทยเทียมอีกตั้งเยอะ มีเหตุผล
อะไรที่จะต้องไปวิตกกังวลปัญหาที่ยังมาไม่ถึง ถัดไปอีกก็คือว่า การแก้ไขนิยามนี้เป็นเรื่อง
ที่พวกเราคิดเอาเองหรือเปล่า เปล่าเลยนะครับ ถ้าไปดูองค์การการค้าโลก การเจรจาในกรอบ
องค์การการค้าโลกที่กำหนดความหมายคำว่า นิติบุคคลต่างด้าว หรือนิยามของคำว่า
คนต่างด้าวนี้ล้วนอยู่ใน ๓ ข้อที่ผมเรียนไปแล้วครับ สถานที่จดทะเบียน ความเป็นเจ้าของ
อำนาจในการควบคุมกิจการ สิ่งที่เราขอแก้ไขสอดคล้องกับกรอบขององค์การการค้าโลก
ไม่ได้เป็นสิ่งที่จู้ ๆ เรานึกขึ้นมา เราอยากจะแก้ไข แล้วเราก็ทำ ไม่ใช่เลย ท่านทั้งหลายครับ
การลงมติครั้งนี้จะเป็นครั้งที่สำคัญมาก แล้วผมคิดว่าอาจจะจะเป็นครั้งที่สำคัญที่สุด
ในชีวิตของการเป็น สนช. ของพวกเรานะครับ ผมอยากจะเรียนเป็นประเด็น ๆ อย่างนี้
นะครับ เหตุผลในการปฏิวัติรัฐประหาร ๒ ข้อสำคัญใน ๔ ข้อที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ
เรื่องนอมินี ๑. ประชาชนส่วนใหญ่เลื่อมใสการบริการราชการแผ่นดิน

อันจะส่อจะไปในทางทุจริตประพฤติกมิชอบอย่างกว้างขวาง และการแก้กฎหมาย
โทรคมนาคมเมื่อก็รับที่เล่าให้ฟังตั้งแต่ต้น ๒. หน่วยงานองค์กรอิสระถูกรบงำ
ทางการเมืองไม่สามารถตอบสนองเจตนารมณ์ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอะไรก็ว่าไป
ท่านประธานคมช. ก็พูดแล้วอันที่ผมเรียนนะครับ-----

- ๓๗/๑

มาถึงวันนี้เราแก้กฎหมายแบบแก้ไม่สุดนะครับ ขอประทานโทษนะครับ ถ้าบอกว่า ปีสาวะก็เขี้ยวไม่สะเดีคน้ำ เมื่อแก้ไม่สุดแล้วและไปบอกคนได้อย่างไรครับว่า เราจะแก้ไขปัญหานอมนิพุดได้หรือครับ ไม่ใช่การแก้ไขปัญหา แต่มันไม่สู้ข้อที่ ๒ คือทิ้งปัญหาไว้ในอนาคตอีกแล้วกัน ทิ้งปัญหาไว้ให้คนรุ่นต่อไป ถึงเวลานั้นใครจะลุกขึ้นมาแก้ไขปัญหาคครับ ถ้ามีนักการเมืองที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับธุรกิจคนต่างด้าว ซึ่งธุรกิจการเมืองเดี๋ยวนี้น่าจะเห็นนะครับ ถึงแม้จะห้ามต่างชาติเข้ามาเกี่ยวข้องกับแต่ก็ได้รับความอุปถัมภ์อะไรต่าง ๆ มีโยงใยสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการเมืองก็ลึกซึ้งมากมายมหาพาร ถึงเวลานั้นใครจะแก้ครับ ท่านกำนุณบอกว่าจะทิ้งมรดกไว้ให้ลูกหลานเป็นแบบนี้หรือ ผมว่าเราต้องถามตัวเอง คนที่เป็น สนช. ทั้งหลายในคราวนี้ต้องถามตัวเองมาก ๆ ผมไม่รู้ว่ารัฐบาลคิดอย่างไร แต่ทำที คมช. ชัดเจนว่าเขาอยากจะทำตรงนี้ ผมก็ไม่สนใจว่า คมช. จะคิดอย่างไร แต่ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งที่ผมขอเรียกร้องตั้งแต่แรก เราดูแล้วเราคิดว่าอันนี้มันสมควรหรือแก้แค่นี้ครับ

อันที่ ๔ ทั้งหลายทั้งปวงมันเป็นการขยับรั้ว เขตรั้ว รั้วที่กั้นว่าอะไรคือผลประโยชน์ของคนไทย อะไรคือผลประโยชน์ของคนต่างด้าว วันหนึ่งเราเคยกล่าวหาคนกล่าวหานักการเมืองบางคนขายชาติ คตส. ก็มีมติใช้ถ้อยคำอะไรทำนองนี้ใกล้เคียงกันเสร็จแล้วเราเองแทนที่จะปิดประตูให้แน่นหนา เราย้ายหลักในเรื่องผลประโยชน์มาปีกเข้าไปใหม่ แจ่มประตูไว้มีคนน้อยให้คนอื่นปลอมเข้ามาอีก เรามีหน้าไปค่าเขาหรือครับ ผมถามจริง ๆ เรามีหน้าไปค่าเขาว่าเขาเป็นคนโกงชาติ เราจะอยู่ในข่ายของการสมรู้ร่วมคิดใหม่ ผมถามตัวเองแบบนั้น นี่ผมถามตัวเองนะ ผมมาแล้วสู่ท่านฟัง ผมขออนุญาตประทานโทษกระทรวงพาณิชย์หรือว่ากรมการเสียดังข้างมาก ผมก็ไม่ได้คิดในทางอกุศลแบบนั้น แต่สำหรับตัวผมเอง ผมถามตัวเองว่า ถ้าผมจะต้องโหวตแล้วย้ายหลักในเรื่องการปักปันผลประโยชน์ของคนไทยกับคนต่างด้าวขึ้นมาใหม่ ผมต้องตอบตรงนี้ได้ ถ้าผมตอบตรงนี้ได้ ผมไปกล่าวหาคนอื่นไม่ได้ เพราะผมจะอยู่ในฐานะที่เป็นคนสมรู้ร่วมคิดให้มีการย่องเบาเข้ามาอีกในอนาคตนะครับ

ประการถัดไป ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญมาก สำคัญเท่ากับที่จะมีการโหวต รัฐธรรมนูญในวันที่ ๑๕ ที่จะถึง แต่วันที่ ๑๕ นี้จะเป็นคนทั้งประเทศโหวตเลือกว่าจะมีกติกาอย่างไรในการปกครองดูแลบ้านเมืองต่อไป แต่ ณ วันนี้เราที่อยู่ในสภาทั้งหลายนี้จะโหวตแทนชาวบ้านว่าผลประโยชน์ของชาติมันควรจะอยู่ตรงไหน การจัดการทรัพยากรของชาติมันควรจะแบบใด ไปกระทั่งนิยามของคำว่า ชาติ เป็นอย่างไร คนต่างด้าวเป็นอย่างไร ทุกเสียงมีความหมายมากครับ ผมว่าโหวตวันนี้จะเป็นโหวตประวัติศาสตร์ แล้วอย่างที่ท่านกำหนดคุณพุดมันจะปรากฏอยู่ครับ ปรากฏอยู่เรื่อยไปว่าท่านทั้งหลายได้ตัดสินใจอย่างไร ผมอ่านกฎหมายนี้แล้วมีความเห็นเพียงประการเดียว คือว่าเรื่องนี้มีความสำคัญมาก ผมจึงขอแปรญัตติในส่วนที่เป็นหัวใจที่สุด ก็คือเรื่องนิยามของคนต่างด้าวเอาไว้ เพื่อที่จะเอาเรื่องนี้เข้ามาสู่สภา และขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ใช้วิจารณญาณว่าเราควรจะตัดสินใจกำหนดอนาคตของประเทศเรา ผลประโยชน์ของประเทศเราไว้ตรงไหน ด้วยเสียงส่วนรวม ไม่ใช่เสียงของกรรมาธิการ ไม่ใช่เสียงของคนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นเสียงของคนทั้งหมด ผมคิดว่าผมได้ทำหน้าที่ของผมแล้ว และการตัดสินใจเป็นของทุกท่าน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญผู้ที่สงวน
อีกท่านหนึ่ง คือคุณวิริยะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมต้องขอขอบคุณ
ท่านสมาชิกฯ ผ่านท่านประธานสภาฯ ที่กรุณากฎหมายของคณพิการ แต่ผมจะขอบคุณท่าน
ยิ่งมากกว่านั้นอีก ถ้าท่านจะกรุณาช่วยกันพิทักษ์รักษาอำนาจอธิปไตยในเรื่องเศรษฐกิจ
ของชาติเอาไว้ครับ ทำไมผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญครับ ท่านประธานฯ เพราะกฎหมายเรื่องนี้
เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอธิปไตยในเรื่องเศรษฐกิจของชาติไทย หรือของคนไทยครับ
ทำไมผมพูดอย่างนั้น เพราะว่าถ้าเราไม่นิยามคำว่า คนต่างด้าว ให้เข้มงวดหรือให้หนักแน่น
นะครับ ท่านประธานฯ คนต่างด้าวก็เข้ามาในประเทศไทยในรูปของนิติบุคคลไทยได้อย่าง
ง่ายดายครับ ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานฯ เห็นว่า คนต่างด้าวสามารถใช้สิทธิ
นักกฎหมายสิทธิมนุษยชนด้วยการลงทุนของคนต่างด้าวถึง ๓๔๕ บาท ในขณะที่คนไทยลงทุน
๕๑ บาท แต่ต่างด้าวลงทุนถึง ๓๔๕ บาท คนไทยลงทุน ๕๑ บาท เขาก็สามารถทำให้บริษัทนี้
เป็นบริษัทไทยได้ครับ หรือพูดอีกอย่างหนึ่งด้วยวิชาวินัยมนุษยชนแบบง่าย ๆ คนไทยลงทุน
ประมาณ ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์ คนต่างด้าวลงทุน ๘๗.๕ เปอร์เซ็นต์ แต่เขาก็มาในรูปของบริษัท
ไทยได้ครับ ท่านประธานฯ เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นครับ เริ่มต้นเลย บริษัทหนึ่งคนไทยลงทุน
๕๑ บาท บริษัทต่างด้าว จำกัด ลงทุน ๔๕ บาท แล้วบริษัทต่างด้าวก็กำหนดให้เขามีสิทธิ
ที่จะเลือกกรรมการได้ ๒ เท่าในหุ้นบริษัทยุติแล้ว ก็ตั้งกรรมการ ๒ เท่า ก็เรียกว่าคอนโทรล
บริษัทหนึ่งเอาไว้แล้ว จากนั้นกรรมการก็มีมติไปลงทุนในบริษัท ๒ ครั้ง ท่านประธานฯ
ด้วยการกู้เงินบริษัทต่างด้าว จำกัด ๒ บาท รวมเงินที่มีอยู่แล้ว ๑๐๐ บาท เป็น ๑๐๒ บาทครับ
ไปลงทุนในบริษัท ๒ ๑๐๒ บาท ก็คือ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ของบริษัท ๒ และอีกบริษัทต่างด้าว
จำกัด ก็ใส่เข้ามาอีก ๕๘ บาท ก็เป็น ๒๐๐ บาทครับ บริษัท ๒ ถามว่าเป็นบริษัทไทย
หรือเปล่า ไทยครับ ก็เพราะบริษัทไทยบริษัทหนึ่งมาถือหุ้น ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นบริษัทไทย
ครับ จากนั้นบริษัท ๒ ก็บอกว่าไปลงทุนในบริษัท ๓ ต่อ ก็เพราะว่าถูกคอนโทรลไว้โดย

บริษัทหนึ่งเรียบริ้อยหมดแล้ว ก็มี ๒๐๐ บาทครับ ท่านประธานฯ จริง ๆ ก็มีเงินของคนไทย
 อยู่แค่ ๕๑ บาทเหมือนเดิมในบริษัท ๒ ก็เป็นเงินของต่างด้าวอีก ๑๔๕ บาท ก็เอา ๒๐๐ บาท
 บวกเงินกู้บริษัทต่างด้าวอีก ๔ บาท เป็น ๒๐๔ บาท ไปลงทุนในบริษัท ๓ ครับ
 ๕๑ เปอร์เซนต์ ก็เอาไปใส่ ๒๐๔ บาท ต่างด้าวที่ใส่เข้ามาอีก ๑๕๖ บาท ๔๕ เปอร์เซนต์ ----

- ๓๕/๑

ท่านประธานฯ จะเห็นนะครับว่า บริษัท ๓ นี้เป็นเงินของต่างด้าวเสีย ๓๔๕ บาท เป็นเงินของคนไทย ๕๑ บาทเท่านั้นเองครับ และบริษัท ๓ นี้ก็ได้ชื่อว่าเป็นบริษัทไทย ด้วยวิธีการง่าย ๆ แบบนี้ เขาก็อีแอบเข้ามาเป็นบริษัทไทย แล้วทำทุกอย่างได้ ถ้าเราไม่นิยามอย่างเข้มงวด กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่สามารถรักษาอำนาจอธิปไตยทางเศรษฐกิจของชาติไทยได้ แล้วเราแก้ไปทำไม เดี่ยวผมจะไปพูดเป็นข้อที่ ๕ แก่แล้วใครได้ ผมจึงเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญต่ออำนาจอธิปไตยทางเศรษฐกิจ ถ้าเราปล่อยให้ต่างชาติอีแอบเข้ามาเป็นบริษัทไทยได้อย่างง่าย ๆ โดยใช้ทุนของไทยแค่ ๑๒.๕ แล้วเขาก็อยู่ในรูปของบริษัทไทยได้ แล้วก็บอกว่า คนไทยลงทุน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ หลอก ๆ กันทั้งนั้นครับ จริง ๆ คนไทยลงทุนแค่ ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ แต่กลายเป็นว่าบริษัทไทยลงทุน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ เป็นคนไทยลงทุน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็บริษัทไทย แล้วเราปล่อยให้แบบนี้ แล้วกฎหมายนี้จะมีความหมายอย่างไร ถ้าเราไม่นิยามอย่างเข้มงวด แล้วเราก็ไปทำอะไรบอกว่า มีสารพัดบัญชี คนเถรตรงก็ช่วยเอกสารพัดบัญชี ด้วยนักกฎหมายที่มีความรู้แบบผมมีไม่มากครับท่านประธานฯ ผมว่าที่ปรึกษากฎหมายบริษัทต่างชาติใหญ่ ๆ มีเทคนิคเยอะเยอะ แต่เทคนิคง่าย ๆ แบบนี้ก็ชี้ให้เห็นว่า ต่างชาติอีแอบเข้ามาเป็นบริษัทไทยแล้วสามารถทำทุกอย่าง โดยไม่ต้องคำนึงถึง ๓ บัญชีเลยครับ แล้วเราก็อมอันนี้ผมจึงว่า คำนิยามสำคัญครับท่านประธานฯ เพื่อรักษาอำนาจอธิปไตยทางเศรษฐกิจของเราไว้ มิฉะนั้นเราก็โกหกตัวเอง ผมจึงบอกว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายเปิดแบบอีแอบหลอกเด็ก ก็คือยังปล่อยให้ต่างชาติอีแอบเข้ามา แล้วก็หลอกคนไทยแบบเด็ก ๆ

อันที่ ๒ ที่ผมจะพูดครับท่านประธานฯ อำนาจต่อรองในเรื่องเอฟทีเอ (FTA) ของเราจะลดลงไปในทันที ก็ในเมื่อต่างชาติอีแอบเข้ามาเป็นบริษัทไทยได้ เรื่องเอฟทีเอ อำนาจต่อรองก็ลดลงไปหลายส่วนแล้ว ก็ในเมื่อเขายังอีแอบเข้ามาทำธุรกิจได้ในหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นอำนาจต่อรองเรื่องเอฟทีเอ เราก็ลดลงไปในหลายส่วน

เหตุผลที่ ๓ ครับท่านประธานฯ เราไม่สามารถปกป้องธุรกิจของคนไทยได้อย่างที่หลายท่านพูดมาว่า บริษัทข้ามชาติแปลงโฉมเข้ามาเป็นบริษัทไทยทำค้าปลีก จนธุรกิจค้าปลีกของคนไทยแย่ เราก็ไม่สามารถปกป้องได้ เพราะเป็นบริษัทไทยไปแล้ว เขาไม่ใช่เป็นต่างชาติ

เหตุผลที่ ๔ หรือเรื่องที่ ๔ ที่ผมจะพูดก็คือ ที่หลายท่านพูดมาแล้ว ผมก็
อยากจะสรุปว่า ที่บอกว่ากลัวต่างชาติไม่มาลงทุน ถ้าเรากลัวต่างชาติไม่มาลงทุน เราก็ยินยอม
เข้มงวด แล้วก็ทำบัญชีให้อ่อนลงก็ได้ เหมือนอย่างที่คุณคำนวณได้พูดมาแล้ว ขอโทษที่ต้อง
เอ่ยนาม คือเรายินยอมให้เข้มงวด แล้วบัญชีให้อ่อนลงก็ได้ ถ้าเราอยากจะให้ต่างชาติเข้ามา
ลงทุน ก็ให้มาลงทุนกันอย่างเปิด ๆ เห็นกันจะจะไม่ใช่อะไรครับ -----

- ๔๐/๑

แล้วก็อย่างที่คุณภัทรหะพูด ขอโทษที่ต้องเอนามว่า ตอนญี่ปุ่นแก้ไข ทางยุโรปก็รู้ว่าฉันจะไม่ลงทุน ญี่ปุ่นก็บอก ก็เอากฎหมายแถมมาแท้ ๆ ในที่สุดก็ไม่มีอะไรครับ พอไทยจะแก้ต่างชาติก็อึด ๆ ผมคิดว่าประเทศไทยอาจจะคุยกับญี่ปุ่น หรือคุยกับอินเดียได้ว่า เอฟทีเอที่ฉันทำกับคุณนี่มันจะมีประโยชน์ฉันใด ในเมื่อคนตะวันตกก็ยังเป็นอีแอบมาทำธุรกิจได้ ฉันนิยามเข้มงวดให้เขา อีแอบเข้ามายาก คุณเข้ามาตามเอฟทีเอ คุณก็ได้รับประโยชน์ เรามาร่วมกันผึกแล้วก็อย่าให้ตะวันตกเป็นอีแอบเข้ามา มันจะไม่มีประโยชน์มากกว่าหรือ ผมเชื่อและผมก็ทราบว่าทางญี่ปุ่นเขาก็ไม่คิดจะต่อต้าน เพราะเขารู้ว่าจริง ถ้านิยามเข้มงวดเขาได้ประโยชน์ทางเอฟทีเอ จีนเข้มงวดเขาก็ได้ประโยชน์ทางเอฟทีเอ อินเดียก็ได้ แต่การที่ญี่ปุ่นไม่ยอมเจรจา เอฟทีเอก็แล้วกัน ไป ก็ไม่ต้องเอาประโยชน์ ก็ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไร แต่ถ้าเราเข้มงวดเดี๋ยววันหนึ่งเขาก็ต้องขอเจรจา แต่ไม่เข้มงวดเขาก็บอกจะไปสนใจโยคิดอะไร ก็อีแอบเข้าไป ฉันมีที่ปรึกษากฎหมายเยอะแยะ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้ผมอยากให้สมาชิกสภาฯ แห่งนี้ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ กฎหมายคนพิการของผมนั้นก็ไม่ทำไร แต่อันนี้สำคัญกว่าครับ สำคัญกว่าเพราะว่ามันรวมถึงความอยู่ดีกินดีของคนไทย ซึ่งก็รวมถึงคนพิการด้วย ชาติอยู่ไม่ดี กินไม่ดี คนพิการจะล้มตาอ้าปากก็ยากครับ แต่ถ้าคนไทยอยู่ดีกินดี ประเทศชาติเราเจริญ คนพิการก็พออ้าปากล้มตามเขาไปด้วย เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้สำคัญครับ ผมว่าทหารเราก็เสียชีวิตกันมากเพื่อรักษาแผ่นดินนี้ให้คนไทยอยู่ แต่ผมคิดว่าสมาชิกฯ และสภาฯ แห่งนี้ก็จำเป็นที่จะต้องรักษาอำนาจอธิปไตยที่จะให้คนไทยเราได้ทำมาหากินบนแผ่นดินที่รักษาไว้นี้ให้ได้อยู่เย็นเป็นสุขกันสืบไปด้วยครับ เพราะฉะนั้นผมอยากให้คุณท่านได้พิจารณาอย่างรอบคอบ และผมคิดว่าความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนั้น ขนาดผมตาบอดตาลบก็ก็ยังเห็นว่าสำคัญ ก็ขอให้ท่านช่วยพิจารณาอย่างรอบคอบก็แล้วกันว่าสำคัญจริงหรือเปล่า หรือตาสว่างเลยแลไม่เห็น ก็ฝากเอาไว้ด้วยครับท่านประธานฯ ฝากให้พิจารณาอย่างรอบคอบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องขอบเขตตายของอำนาจอธิปไตยในการที่จะรักษาแผ่นดินนี้ให้เศรษฐกิจของเราได้ให้คนไทยทำมาหากินอยู่เย็นเป็นสุข ไม่ใช่ปล่อยให้ต่างชาติอีแอบเข้ามาในรูปคนไทยแล้วในที่สุดเป็นบริษัทไทยหมด แล้วเราก็ไม่เหลือธุรกิจอะไรให้คนไทยได้ทำมาหากินนอกจากเป็นจ้ข้าเขา ผมก็อยากจะฝากท่านประธานฯ ไปถึงสมาชิกฯ ได้พิจารณาเรื่องนี้รอบคอบและเห็นความสำคัญครับ รัฐบาลจะมีความเห็น

อย่างไรก็เรื่องของรัฐบาลเขา ผมว่าสภาฯ เราจะต้องฟังเหตุและผล ผมว่าเรื่องนี้สำคัญครับ เพราะบางครั้งรัฐบาลก็ไม่ได้ฟังเหตุและผลเหมือนอย่างเรื่องของคนพิการ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการเสียงข้างมากชี้แจงครับ

นายเกริกไกร จิระแพทย์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผมขอกล่าวเป็นประเด็น
สั้น ๆ แล้วยกน่ะครับ เพราะว่าที่ท่านผู้อภิปรายทั้งหมดพูดมา ๔ - ๕ ท่านนั้นเป็นประเด็น
เดียวกันน่ะครับ คือประเด็นของคำนิยาม ที่เราพูดถึงเรื่องอีแอบก็ดี ไทยเทียมก็ดี อานาจ
อธิปไตยก็ดีหรืออำนาจการควบคุมก็ดีนั้นเป็นปัญหาเดียวกันทั้งสิ้น เป็นปัญหาที่เราจำเป็น
จะต้องแก้ไขกฎหมาย ไม่ได้อยู่ที่ ๆ อาจจะแก้ก็แก้ขึ้นมาจะครับ หลายท่านได้พูดถึงเรื่อง
ของนอมินี บริษัทที่มาแอบใช้ชื่อคนไทยแล้วก็ซื้อแล้วก็บริหาร นั่นเป็นที่มาของการแก้ไข
น่ะครับ เราต้องการที่จะทำให้การเป็นไทยเทียมหรืออีแอบหมดไปหรือน้อยไป เราต้องการ
ทำให้คำจำกัดความของคำว่าคนต่างด้าวที่ชัดเจนขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่ให้มีการใช้ช่องว่าง
ของโหวตของกฎหมายในการใช้ประโยชน์แล้วก็ทำให้คนเสียเปรียบ เช่น การถือหุ้น ๔๙
แล้วใช้ความเป็นไทยและทำให้คนไทยออกเสียงได้น้อยกว่า ๕๑ อย่างนี้เป็นต้นครับ
เราต้องการทำให้ปัญหานอมินีลดน้อยลงหรือหมดไปโดยการเพิ่มโทษทางกฎหมาย
เราต้องการทำให้บัญชีที่บอกว่าบัญชีอ่อน นิยามแข็งนั้น ให้บัญชีนั้นทันสมัย ก็คือทำให้มี
การผ่อนปรนมากยิ่งขึ้น นี่คือเจตนารมณ์ของการแก้ไข ซึ่งเป็น ๓ เรื่องใหญ่ที่ท่าน
กรรมการเสียงข้างน้อยบอกว่าเป็นเรื่องของโครงสร้าง ถูกต้องครับ โครงสร้างของ
กฎหมายฉบับนี้ธรรมดาดีมาก สามัญครับ นิยามธุรกิจที่ทำได้ ใครฝ่าฝืนลงโทษอย่างไร
ก็มีเท่านั้นน่ะครับ จะอนุญาตจะทำอย่างไร ผมคิดว่ามาที่ประเด็นนิยามซึ่งเป็นหัวใจของ
มาตรานี้จะครับ ผมไม่อยากจะให้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายได้หลงประเด็นออกไป
นิยามของคนต่างด้าวเราทำไว้ทำไมครับ เราทำไว้แสดงถึงขีดขั้นของความอดทนที่ระบบ
เศรษฐกิจจะทนให้ต่างชาติเข้ามาได้ว่า เราจะทนได้ถึงระดับใด สกก็เปอร์เซ็นต์
๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ บางสาขาเราให้แค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ บางสาขา
เราให้ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ บางสาขาเราทำให้ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วเราบอกว่าท่านเหล่านี้คือ
คนไทยน่ะครับ สิทธิเช่นคนไทย เราคิดว่านี่คือสิ่งที่เราจะทนได้ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นขีดขั้น
ของการเปิดเสรี ถ้าเป็นเหรียญเดียวจะครับ ผมจะขอให้ท่านได้เห็นเป็น ๒ หน้าว่า หน้าหนึ่ง
เป็นการควบคุม อีกหน้าหนึ่งเป็นเรื่องของการเปิดเสรี ถ้าอันหนึ่งมากอันหนึ่งก็น้อย อันหนึ่ง
น้อยอันหนึ่งก็มาก เพราะฉะนั้นขีดขั้นตรงนี้คือความเข้มขันว่าเราจะ ไปกำกับมากน้อย

เพียงใด หรือขีดขั้นของความเป็นเสรีนั้นจะมากขึ้นเพียงใด เพราะฉะนั้นตัวคำว่าความเข้มข้น
ตรงนี้ที่ท่านพูดถึงนี้หมายถึงว่าเราจะเปิดเท่าไร ขณะนี้เราบอกว่าเปิดได้ ๔๕ หรือ ๒๕ หรือ
๖๐ อะไรก็แล้วแต่ แล้วเปิดอะไร ตรงนี้คือบัญชีนะครับ แล้วก็เปิดอย่างไรก็คือวิธีการต้องมา
ขออนุญาต เพราะฉะนั้นธุรกิจต่างตัวขึ้นอยู่กับว่าเราเปิดเท่าไรนี้ไปกำหนดโดยคำนยาม
ทีนี้ในการกำหนดคำนยามว่าใครเป็นคนต่างตัว เพื่อให้เขาเข้ามาได้ในลักษณะของ
คนต่างชาติหรือในลักษณะคนของคนไทยนั้นอยู่ที่คำนยาม ในการกำหนดคำนยาม
โดยทั่วไป ท่านประธานฯ ที่เคารพ มีอยู่ ๒ หลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ

- ๔๒/๑

อันที่ ๑ คือความเป็นเจ้าของ เราก็นับจากหุ้นหรือทุนที่เขาเข้ามาลง นี่คือความอดทนนะครับที่เราคิดว่าเราจะเข้ามาได้ ๔๕ ๔๕ แล้วยังถือว่าเป็นไทยอยู่ ทำได้เช่นคนไทย

อีกเรื่องหนึ่งของเกณฑ์ที่จะวัดความเป็นต่างตัวก็คือ เรื่องของอำนาจในการควบคุม อำนาจในการควบคุมนั้นอยู่ ๔ - ๕ อย่างด้วยกันครับ แต่ละชนิดนั้นมีขีดชั้นของความเข้มข้นไม่เหมือนกัน ๑. สิทธิในการออกเสียง ๒. อำนาจในการถอดถอนแต่งตั้งกรรมการ และ ๓. อำนาจในการชี้้นำการทำงาน ถ้ามว่าเราจะใช้อะไรจึงจะเป็นระดับความเข้มข้นที่พอสมควร กรรมการได้หารือกันเรื่องนี้เยอะมาก ในชั้นกรรมการของกฤษฎีกาก็ได้คุยกันเยอะมาก ที่ทางกฤษฎีกาคณะพิเศษได้เสนอมานั้นเป็นข้อสังเกตครับ รัฐบาลคิดแล้วหัวใจ ไปอยู่ที่คำว่าสมดุล สมดุลระหว่างการเปิดเสรีกับสมดุลในการกำกับ เพราะว่าถ้าต้องการการลงทุนเราต้องการเทคโนโลยีเข้ามา เราต้องการความสามารถในการบริหาร เราต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบที่เราอยากจะได้ เราจำเป็นต้องมีขีดชั้นของการเปิดเสรีที่ทำให้เกิดการดึงดูดใจกับนักลงทุนให้ได้ ขณะเดียวกันเราก็คิดว่าแล้วเราจะทำให้คนไทยในประเทศไทย คนไทย ผู้ประกอบการไทยไม่เดือดร้อน ไม่ต้องแข่งขันจนสู้ไม่ได้ ได้ อย่างไรก็ตาม ก็ไปเกิดบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ ขึ้น ทีนี้เมื่อมีปัญหา สิ่งที่เราบอกก็คือว่าปัญหาอยู่ที่การใช้โฉมนี้ ผมขอเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่าการใช้โฉมนี้ในรูปที่ดินนั้นเป็นเรื่องที่คนไทยให้ความร่วมมือเกือบทั้งสิ้นนะครับ กฎหมายที่ดินได้กำหนดไว้เพราะความเป็นต่างตัวเข้มข้นกว่ากฎหมายต่างตัวนี้เอง เรื่องโฉมดินนั้นเป็นเรื่องของผลประโยชน์ของคนบางคน เป็นเรื่องของความยากในการพิสูจน์ เป็นเรื่องของเวลาที่กฎหมายกำหนดโทษน้อยไป เราจึงไปแก้ไขที่ตรงนั้นด้วย อีกสักครู่หนึ่งท่านจะเห็นมาตรานั้นนะครับ สำหรับเรื่องของค่านิยามนั้น เราคิดว่าที่กำหนดไว้น่าจะเหมาะสมกับสถานการณ์ระหว่างประเทศ ความต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของไทยแล้ว แต่มีการใช้ช่องโหว่โดยการไปออกหุ้นบุริมสิทธิแล้วให้สิทธิในการออกเสียงกับคนไทยน้อยกว่านักลงทุน เราจึงไปแก้ตรงนี้ว่าขอให้เพิ่มโหวตดิ้งไรท์เข้าไปด้วย สิทธิในการออกเสียงเข้าไปด้วย ซึ่งสิทธิในการออกเสียงนี้ก็เป็นการควบคุมอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นความแตกต่างระหว่างที่ท่านสมาชิกฯทั้งหลายที่เป็นกรรมการเสียงข้างน้อยยกขึ้นมานั้นไม่ได้เป็นความแตกต่างในเชิงนโยบาย แต่เป็นความแตกต่าง

ในเรื่องความเข้มข้นของระดับการควบคุม ซึ่งทางกรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นว่าการใช้สิทธิออกเสียงเป็นเกณฑ์ในการตัดสินความเป็นคนต่างด้าว น่าจะเหมาะสมด้วยเหตุผลหลายอย่าง

ประการที่ ๑ คือชัดเจน คือนับได้เป็นตัวเลข ไม่ใช่เป็นนามธรรม เป็นตัวเลขนับได้

ประการที่ ๒ คือเพียงพอที่เราจะเห็นชัดเจนว่าใครเป็นหรือไม่เป็น เป็นทางสายกลางคือไม่แข็งเกินไปและไม่หย่อนเกินไป ในเรื่องของการเข้าไปบอกว่าท่านไปตั้งกรรมการไม่ได้ ท่านเข้ามาบริหารไม่ได้ บางกิจกรรมมีปัญหาмаากครับ กิจกรรมหรือกิจการที่เราต้องการความสามารถของผู้บริหารชาวต่างชาติ นั้น จะทำไม่ได้ แล้วจะมีความสับสนเกิดขึ้นมาก -----

เพราะฉะนั้นโดยข้อเหตุผลต่าง ๆ ที่กราบเรียนมาแล้ว และโดยเหตุผลที่ว่าถ้าหากว่ามีกิจกรรมพิเศษใดที่เราอยากจะทำเป็นพิเศษ ก็มีกฎหมายเฉพาะของบางเรื่องบางราวอยู่แล้วที่สามารถจะกำหนดกฎเกณฑ์ เช่น กรรมการไม่ต่ำกว่า ๒ ใน ๓ จะต้องเป็นคนไทย ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า ๓ ใน ๔ อย่างนี้ผมคิดว่าทำได้อยู่แล้ว และมีกฎหมายที่ทำเช่นนี้อยู่ ในขณะที่ พ.ร.บ. ธุรกิจต่างด้าวนี้เป็นกฎหมายทั่วไปที่ควบคุมเป็นแบบกว้าง เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ เราจึงคิดว่าโดยความสมดุลของการเปิดเสรีกับความจำเป็นในการกำกับดูแลการใช้สิทธิในการออกเสียงน่าจะเหมาะสมเมื่อพ่วงกับปริมาณหุ้นหรือทุนที่ไม่เกินที่กฎหมายได้กำหนดไว้ในขณะนี้ แล้วถ้าเราไปทำกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวดขึ้น กำลังพลมากขึ้น การเป็นอีแอบก็ดี การเป็นไทยเทียมก็ดีก็น่าจะหมดไป เขาสามารถเข้ามาได้ถึง ๔๕ เปอร์เซ็นต์ เรายินดีให้เขาเป็นไทยนะครับ เรายินดี เราต้อนรับเขาเข้ามาเอง ต่างกันตรงที่ว่าถ้าเขาต้องการมากกว่านั้น เขาต้องมาขออนุญาต ซึ่งเราก็ต้องไปทำให้ตรงนี้มีโปร่งใส มีความรวดเร็ว นั่นคือเหตุผลที่ไปแก้ประเด็นกฎหมายขององค์ประกอบคณะกรรมการ ทำให้กรรมการน้อยลง ทำให้มีขั้นตอนในการทำงานรวดเร็วขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการขจัดปัญหาที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายมาแล้วทั้งสิ้น เป็นความพยายาม ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมจึงเสนอยืนยันในนามของคณะกรรมการเสียงข้างมากว่า เราได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบ โดยใช้ผลประโยชน์ของประเทศชาติ เศรษฐกิจของประเทศแล้วก็ความสามารถในการแข่งขันของคนไทยเป็นหลัก ผมจึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพและขอให้ท่านได้พิจารณาอย่างเป็นธรรมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เราคงต้องลงคะแนนกันว่าจะจะไปตามร่างของกรรมาธิการหรือเป็นไปตามร่างของผู้สงวนคำแปรญัตติ ซึ่งจะพิจารณารวมกันไปก่อนนะครับ ส่วนของใครนั่นถ้าที่ประชุมเห็นว่าให้แก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติที่ค่อยไปได้กันกว่าจะเอาของใครเป็นหลัก ในเวลาถามคำถามอย่างนี้ ผมมักจะถามเสมอว่าถ้าใครเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ใครเห็นด้วยกรรมการเสียงข้างมากให้กดปุ่มไม่เห็นด้วย เมื่อสักครู่มีคนไปบ่นให้ฟังข้างหลังว่า ถามอย่างนั้นแล้ววง แล้วเขาก็กดผิดที่ต้องถามอย่างนั้น เพราะว่าตามข้อบังคับฯ เขากำหนดไว้ว่าให้ถามญัตติสุดท้ายก่อน

คำแปรญัตติจะเป็นญัตติสุดท้ายภายหลังจากที่คณะกรรมการเสียงข้างมากเขาชี้แจงแล้ว สมาชิกฯ ท่านก็ขอร้องว่าฟังแล้วอย่างไรก็ไม่ชินหู ขอให้ถามว่าใครเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากก็ให้กดปุ่ม เห็นด้วย แล้วก็ถ้าเห็นด้วยกับคำแปรญัตติก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ซึ่งก็คงจะพออนุโลมได้ ขอให้ทุกท่านคิดเสียว่าเป็นการยกเว้นข้อบังคับฯ เฉพาะในเรื่องเวลาที่ถาม ในเรื่องของการแปรญัตติก็แล้วกันนะครับ ผู้แปรญัตติทุกท่านได้แสดงความเห็นไปหมดแล้ว ผมก็จะขอมตินะครับ คุณบดินทร์จะถอนหรือครับ

นายบดินทร์ อัสวานิชย์ (กรรมการ) : ผมขออนุญาตเรียนหารือแต่ท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าตอนที่อภิปรายผมได้เรียนชี้แจงไว้แล้วว่า ความจริงประเด็นของผมที่ผมเสนอนี้แตกต่างกับท่านที่สงวนไว้หรือแปรญัตติคนอื่น ๆ นะครับ ท่านอื่น ๆ ประเด็นเหมือนกัน อยู่ตรงที่ประเด็นที่ว่า เรื่องของอำนาจในการควบคุมนะครับ ส่วนประเด็นของผมเป็นประเด็นที่ต่อหลังจากนั้นอีกว่าเป็นประเด็นที่จริง ๆ แล้วที่มี ๔ อนุมาตรา ในมาตรานี้มันกันได้แค่ ๒ ทอดเท่านั้น ถ้าหากว่าจะให้กันไม่ให้เป็นช่องโหว่ไปทุกทอดต้องเพิ่มเติมข้อความที่ผมได้เสนอมานะ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วประเด็นจะเป็นต่างประเด็นกันก็ขอหารือท่านประธานฯ ว่า ถ้าอย่างนั้นจะให้โหวตกันอย่างไรครับ

- ๔๔/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็จะโหวตว่า ใครเห็นด้วยกับ
กรรมการเสียงข้างมาก หรือต้องการให้แก้ไขผิดไปจากร่างของกรรมการเสียงข้างมาก
ถ้าอันแรกชนะ เสียงข้างมากเห็นว่า ควรจะคงไว้ตามร่างที่กรรมการเสียงข้างมาก
คำแปรญัตติทั้งหมดก็จะตกไป แต่ถ้าลงคะแนนว่า เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติซึ่งยังไม่รู้ว่า
ของใครนะครับ ชนะ ก็จะมาได้ถามว่าจะเอาของใครเป็นหลัก ซึ่งตอนนั้นเดี๋ยวก่อนมา
ตกลงกันว่า ใครจะรวมกับของใครได้ เชิญครับ

นายบดินทร์ วัศวานิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ด้วยความเคารพครับ คือ ถ้าอย่างนี้ดูเหมือนกับว่า ประเด็นของผมกับประเด็นของท่านอื่น ๆ
นี้ถูกไปผูกรวมกันเอาไว้ ทั้ง ๆ ที่บางท่านอาจจะเห็นด้วยกับผม บางท่านอาจจะไม่เห็น
ด้วยกับผม อาจจะเห็นด้วยกับท่านอื่น แต่เนื่องจากว่าถูกผูกรวมกันไว้ก็เลยต้องโหวตกันไป
ด้วยกัน กระผมคิดว่าน่าจะแยกนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านได้เปรียบ เพราะหลายทีมมา
รวมกัน แต่ว่าถ้าเสียงข้างมากเขาไม่เอาก็แปลว่าตกกันไปหมด พอเข้าใจนะครับ ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับร่างของกรรมการกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแปรญัตติของ
ผู้สงวนทั้งหมดกรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ กรรมการก็ลงคะแนนได้
นะครับ ลงคะแนนเสร็จหรือยังครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๖ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก
๖๔ ไม่เห็นด้วย ๓๖ ก็แปลว่าผู้แปรญัตติที่สงวนไว้เป็นฝ่ายชนะนะครับ คราวนี้ผู้แปรญัตติ
ของคุณสมชาย คุณคำณู และคุณภัทระ จะเหมือนกัน จะรวมกันได้ไหมครับ เชิญครับ

นายสมชาย สกกุลสุวรรรัตน์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสมชาย สกกุลสุวรรรัตน์ กรรมการ
กระผมขอถอนญัตติในส่วนของผมครับ เพื่อไปรวมกับกรรมการท่านอื่น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณคำณูหรือคุณภัทระ ๒ ท่าน
เหมือนกัน รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยไม่ต้องถามแยกนะครับ ตกลงใหม่ครับ ของ
คุณบดินทร์ เชิญอาจารย์วิริยะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : คือของหมาก็ขอไปรวมกับทีมของคุณคำนวณ
ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็จะเหลือ ๒ อันนะครับ คือคำแปรญัตติ
ของคุณคำนวณกับคำแปรญัตติของคุณบดินทร์ ซึ่งจะไม่เหมือนกันนะครับ คำแปรญัตติของ
คุณคำนวณจะรวมถึงอำนาจการถอดถอนและชี้ว่า ส่วนคำแปรญัตติของคุณบดินทร์
จะไม่รวมถึงการถอดถอนและการชี้ว่า แต่การลงคะแนนจะนับไปทุกทอด ๒ อัน
จะไม่เหมือนกันนะครับ เข้าใจนะครับ เชิญคุณบดินทร์ครับ

นายบดินทร์ อัสวานิชย์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม
มีมติหนึ่งนะครับว่า ของผมนี้ไม่ได้คัดค้านกับการที่จะมีการแก้ไขตามของคุณคำนวณ
และท่านอื่นนะครับ เป็นแต่เพียงว่าของผมนี้จะต่อท้ายในตอนท้ายหลังจากที่ได้มีการแก้ไข
แล้วตามที่ได้มีการแปรญัตติไว้จะครับ เพราะฉะนั้นไม่ได้คัดค้านกันนะครับ
อันนั้นเป็นการเสริมกันเท่านั้นเอง ข้อความใหม่ แต่ของคุณคำนวณจะมีหรือไม่มีก็ได้
ไม่กระทบกระเทือนกับถ้อยคำที่ผมเสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือทั้งของคุณคำคุณกับท่านอื่น ๆ
จะขอแก้ทั้งใน (๓) และ (๔) แต่ของคุณบดินทร์แก้ไขเฉพาะ (๔)

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมมีมติ
ให้แก้ไขหรือไม่แก้ไขขณะครับ ของผมที่เสนอก็คือให้ต่อใน (๔) ไม่ว่าจะแก้ไขหรือไม่แก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อทั้ง (๓) (๔)

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : เฉพาะ (๔) ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเฉพาะ (๔)

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อจากคำว่า มีอำนาจชี้้นำการ
ดำเนินการของนิติบุคคลนั้น อย่างนั้นหรือ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แล้วมันไปด้วยกันได้ไหม เรื่องเดียวกัน
หรือเปล่า

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : เรื่องเดียวกันครับ คือหมายความว่า
การถือทุกทอด ๆ ต่อไปทุก ๆ ทอด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รวมทั้งการแต่งตั้ง ถอดถอน

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสมชายมีอะไรครับ

นายสมชาย สกกุลสุวรรรัตน์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสมชาย สกกุลสุวรรรัตน์ กรรมาธิการ
นะครับ คือกระผมอยากกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ เป็นอย่างนี้ได้ไหมครับ
คือแยกเป็น ๒ ท่อน คือท่อนแรกผมคิดว่าคงไม่มีประเด็นอีกแล้ว เนื่องจากว่าผมกับท่าน
อาจารย์วิริยะ ได้รวมคำแปรญัตติและคำสงวนความเห็นเอาไว้กับทางท่านคำคุณและท่าน
ภักทระนะครับ เพราะฉะนั้นส่วนที่จะเริ่มถามต่อไปก็คือส่วนของท่านบดินทร์ท่านนั่นเองครับ

ว่าจะให้เพิ่มเติมส่วนของท่านบดินทร์ลงไปในส่วนที่ท่านภัทระกับท่านคำณูณแปรญัตติไว้ด้วยหรือไม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือคำแปรญัตติ คือถ้าเป็น (๗) ไม่มีปัญหาแล้วเมื่อท่านอื่น ๆ ถอนแล้วนะครับ ก็เป็นไปตามร่างของคุณคำณูณ ส่วน (๔) จะมีปัญหาเพราะของคุณบดินทร์แปรฯ ว่าให้เพิ่มความตอนท้ายในมาตรา ๔ (๔) ซึ่งความตอนท้ายในมาตรา ๔ (๔) ยังไม่มีของคุณคำณูณอยู่ คือไปเติมต่อท้ายของกรรมาธิการที่นี้ของคุณคำณูณก็ต่อท้ายของกรรมาธิการเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็ต้องเลือกเอาว่าจะเอาของใคร เว้นแต่คุณคำณูณกับคุณบดินทร์ตกลงกันได้ว่าคุณบดินทร์จะเอาไปต่อท้ายของคุณคำณูณใน (๔) ที่นี้ทางกระทรวงพาณิชย์ลองดูด้วยว่าถ้าต่อท้ายแล้วจะเป็นปัญหาอะไรไหม เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผมธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมาธิการวิสามัญครับ ความจริงในประเด็นของท่านบดินทร์ที่เป็นข้อเสนอมานั้น อาจจะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการตีความกฎหมายในมาตรา ๔ (๔) ซึ่งในลักษณะของการตีความกฎหมายนั้น ในที่ประชุมกรรมาธิการได้มีการหารือกัน และก็เห็นว่าในเนื้อหานั้น การนับเนื่องของการนับจำนวนหุ้นในแต่ละทอด ๆ ลงมานั้น คือถ้าตีความตามเจตนารมณ์นั้น น่าจะครอบคลุมไปถึงสิ่งที่ท่านบดินทร์ได้เสนอไว้จะครับ อย่างไรก็ตามท่านบดินทร์เองนั้นเห็นว่าน่าจะครอบคลุมไปไม่ถึง เพราะฉะนั้นประเด็นในเรื่องของข้อที่ไม่ตรงกันจะอยู่ในลักษณะอย่างนี้ เพียงแต่ในประเด็นของเรื่องการถือหุ้นที่เรื่องโหวตติงไรท์ หรือเรื่องการใช้อำนาจควบคุมนั้น ท่านบดินทร์เองนั้นไม่ได้มีความขัดข้องหรือข้อขัดข้องใด ๆ ในการที่จะไปใช้ของกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือของฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้นั้น ถ้าหากไล่ตามสิ่งที่ท่านบดินทร์ได้เสนอเข้าไปนั้น ผลกระทบนั้น ถ้าจะเขียนให้ชัดเจนต้องอธิบายให้เป็นเจตนารมณ์ของในที่ประชุมแห่งนี้จะครับว่า ไม่ได้หมายถึงการนับเนื่องจำนวนหุ้นเป็นทอด ๆ ย้อนกลับไปเหมือนสมัยก่อนปี ๒๕๓๔ ก่อนที่มีการแก้ไขคำสั่งประกาศคณะปฏิวัติ

สนช. ๔๒

นิจกานต์ ๔๕/๓

ฉบับที่ ๒๘๑ นั้น เป็นแต่เพียงเรื่องของการนับเนื่องของคนที่เป็นต่างด้าวต่อเนื่องไป
ทุกทอดเท่านั้นก็ขออนุญาตกราบเรียนครับ

- ๔๖/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบดีนทร์ครับ

นายบดีนทร์ อัสวานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้ นะครับ คือประเด็นของผม มีว่า ตามถ้อยคำที่เขียนเอาไว้ กฎหมายคุ้มครองในกรณีต่างด้าว สมมุติต่างด้าวเข้ามาตั้งบริษัทในเมืองไทย ถือหุ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ ทอดแรกบริษัทนั้นจะเป็นบริษัทต่างด้าวตามกฎหมายนี้ ถ้าหากว่าบริษัทที่ ๑ นั้นไปตั้งบริษัทที่ ๒ ถือหุ้นร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ซึ่งความจริงก็หมายความว่าต่างด้าวทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ บริษัทที่ ๒ ก็จะถูกถือหุ้นว่าเป็นต่างด้าว ซึ่งในกรณี ๒ นี้จะถูกบังคับโดย (๔) แต่ถ้าหากบริษัท ๒ นั้นไปตั้งบริษัทถือหุ้นร้อยเปอร์เซ็นต์อีกทอดหนึ่งเป็นทอดที่ ๓ นี้ (๔) จะคลุมไปไม่ถึง จะทำให้บริษัทที่ ๓ ทั้ง ๆ ที่ต่างด้าวถือหุ้นร้อยเปอร์เซ็นต์กลายเป็นบริษัทไทยแล้วก็จะทำอะไรก็ได้ ทั้งบัญชี ๑, ๒ และ ๓ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมเสนอมา ผมเสนอเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้มีช่องโหว่ โดยบอกว่าให้นับไปทุกทอดหมายความว่า ถ้าหากว่าบริษัทที่ ๓ นั้นไปตั้งบริษัทไทยในประเทศไทยถือหุ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ต่อไปอีกก็จะถูกถือว่าเป็นบริษัทต่างด้าวต่อไปทุกทอด ๆ มิได้มีเจตนาที่จะถอยกลับมาถือหุ้นในรายละเอียดลงไปเหมือนกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๓๕ ที่ได้มีการแก้ไข ซึ่งตอนนั้นยังถือท่านประธานฯ เป็นคนแก้ปัญหานี้ให้ ตอนสมัยที่ท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรี แม้ประเด็นนี้อยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นของพระองค์ความจริงเรื่องของอำนาจในการควบคุมผมก็คิดใจอยู่เหมือนกัน แต่เนื่องจากมีเพื่อนได้ขอสงวนไว้เยอะแล้ว ผมก็เลยคิดว่าถ้าอย่างนั้นผมก็ไม่มีทางเลือกอื่นจะต้องขอสงวนไว้อีก แต่ถ้าหากว่าประเด็นนั้นแพ้กไป ผมก็ยังคิดว่าประเด็นของผมที่ผมเสนออยากจะให้คงอยู่ต่อ ซึ่งถ้ามติอันนั้นชนะผมก็คิดว่าของผมต่อท้ายต่อไปก็จะทำให้กฎหมายสมบูรณ์แล้วก็ไม่มีช่องโหว่ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมลองทบทวนอย่างนี้ นะครับ บริษัทที่ ๑ มีคนต่างด้าว ๕๑ เปอร์เซ็นต์ คนไทย ๔๙ บริษัทนี้เป็นคนต่างด้าวทั้งทุนและลงคะแนน บริษัทนี้ไปลงทุนในบริษัทที่ ๒ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ บริษัทที่ ๒ ก็เป็นต่างด้าว บริษัทที่ ๒ ไปลงทุนบริษัทที่ ๓ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ บริษัทที่ ๓ ก็เป็นต่างด้าว บริษัทที่ ๓ ไปลงทุนกับใครอีก ๕๑ เปอร์เซ็นต์มันต่างด้าวทุกทอดไปหมดอยู่แล้ว แต่เมื่อไรที่

เจ้าหน้าที่ไปลงทุน ๔๕ เปอร์เซ็นต์ บริษัทนั้นจะกลายเป็นคนไทยซึ่งก็ถูกต้องตามเกณฑ์ของเรา แต่ก็จะไม่ครอบคลุมโดยข้อความของคุณบดินทร์ ของคุณบดินทร์คือหมายความว่า ถ้าทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ก็จะเป็นต่างด้าวไปเรื่อย ๆ ซึ่งในความหมายของถ้อยคำที่เขาเขียนไว้เดิมก็จะเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว เพราะมันเป็นต่างด้าว

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตเรียนว่าประเด็นนี้ความจริงทางสภาอุตสาหกรรมได้ยกเป็นประเด็นขึ้นมา แล้วก็ชี้ให้เห็นว่า จริง ๆ ถ้อยคำที่เป็นอยู่ทำให้สามารถจะตีความได้ว่าทอดที่ ๓ หลุด ซึ่งสภาอุตสาหกรรมก็พยายามต่อสู้เรื่องนี้มาโดยตลอด มาครั้งนี้ก็ได้ยกประเด็นนี้ขึ้นมาอีกและก็ได้มีการหารือกันในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งในชั้นกรรมาธิการเองทางตัวแทนของกฤษฎีกาก็ยอมรับว่าตรงนี้สามารถจะตีความเป็นช่องโหว่ได้ แล้วก็แม้แต่เพียงดึงว่าอันนี้ถ้าหากว่าผมเสนอตรงนี้จะเกินหลักการที่รับเอาไว้หรือเปล่า ทางกระทรวงพาณิชย์เองก็ยอมรับ อย่างน้อยที่สุดแม้ไม่เป็นทางการว่าตรงนี้มีประเด็นที่สามารถจะถูกตีความในลักษณะอย่างนั้นได้ ฉะนั้นสิ่งที่ผมเสนอถ้าหากว่ากฎหมายอาจจะไม่ชัดเจนว่าทำได้หรือไม่ อาจจะต้องใช้วิธีตีความ ถ้าใส่ข้อความของผมที่ใส่ลงไปก็ไม่ได้ทำให้เราเสียหายอะไร แต่ทำให้ชัดเจนขึ้นและอุดช่องโหว่ให้ไม่สามารถจะตีความไปอย่างนั้นได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายคณิตสร นาวานุเคราะห์ (กรรมการ) : กระผม นายคณิตสร นาวานุเคราะห์ ในฐานะเลขาธิการของคณะกรรมการวิสามัญฯ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ นะครับ ผมคิดว่าประเด็นของท่านผู้อภิปรายนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการตีความ ผมเห็นว่าในหลักการตามกฎหมายที่เขียนกัน ในขณะที่คิดว่าหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่านิติบุคคลใดจะเป็นต่างด้าวหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากสถานะของนิติบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากนิติบุคคลนั้นมีคนต่างด้าวหรือมีนิติบุคคลที่เป็นต่างด้าวถือหุ้นอยู่ในนิติบุคคลนั้นตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ก็ถือว่าเป็นนิติบุคคลต่างด้าว โดยที่คงไม่ต้องไปพิจารณาเป็นทอด ๆ ต่อไปว่า เป็นทอดที่เท่าไร ในทางปฏิบัติเราเองก็ยึดแนวทางในลักษณะนี้ อันนั้นเป็นประเด็นเรื่องของการตีความนะครับ

อีกประการหนึ่ง กระผมคิดว่าในถ้อยคำที่ท่านกรรมการได้สงวนความเห็นไว้ นั้น ในคำพูดที่ใช้พูดไปถึงเรื่องอำนาจของการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งขณะนี้ถ้าเป็นไปได้ที่ได้ออกไปแล้ว เรื่องอำนาจการออกเสียงลงคะแนนนั้น ตามคำนิยามของท่านคำนำ ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ไม่มีเรื่องของสิทธิในการออกเสียง เพราะฉะนั้นถ้าใส่เข้าไปด้วย จะไปพันกันทำให้ยุ่งเข้าไปอีกครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือถ้าคุณบิดนทร์ยืนยันจะเดิมนี่ คงต้องเดิมของคุณบิดนทร์ก่อน เพราะของคุณบิดนทร์จำกัดอยู่แต่เฉพาะเรื่องการลงคะแนนเสียง แล้วจึงต่อด้วยข้อความของคุณคำนำซึ่งจะเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องของการคอนโทรลด้วยวิธีอื่น ของคุณบิดนทร์จะไปต่อท้ายของคุณคำนำไม่ได้ เพราะจะคนละเรื่องกันแล้ว คำอธิบายตรงนี้ คือการอธิบายเรื่องการลงคะแนนเสียงกับการถือหุ้น ถ้าเป็นอย่างนั้นจะตกลงกันได้ไหม

นายประพันธ์ คุ้มมี (กรรมการ) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม ประพันธ์ครับ ขออนุญาตครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIRT

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ประพันธ์ คุณมี ผมคิดว่าอยากจะเรียนหาหรือท่านประธานฯ ว่า ประเด็นขณะนี้ น่าจะเหลืออยู่เพียงว่า ในข้อสงวนของท่านสมาชิกฯ ที่สงวนความเห็นไว้นั้น ที่ประชุม จะเลือกเอาข้อสงวนของท่านใด เพราะว่าขณะนี้เหลือเพียงของท่านบดินทร์กับของท่านสมชาย ท่านคำณูณ ซึ่งของท่านสมชาย ท่านคำณูณ ก็เป็นประเด็นเดียวกัน เพราะฉะนั้น ก็จะมี ๒ กรณี ส่วนของทางรัฐบาลย่อมต้องถือว่าตกไปแล้ว ข้อสงวนที่เหลืออยู่นี้ ที่ประชุมจะเลือกเอาของท่านคำณูณ ท่านสมชาย ซึ่งเป็นประเด็นเดียวกัน คือ คอนโทรล นี้ นะครับ แล้วก็ส่วนของท่านบดินทร์ไม่มีประเด็นนี้อยู่ ผมคิดว่าถ้าของท่านบดินทร์ จะมีประเด็นนี้มาต่อรวมนั้นรวมได้ หรือว่าเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างนี้ได้ครับ เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านประธานฯ ว่า ถ้าเราเลือกเอาข้อสงวนของท่านสมชาย กับท่านคำณูณ ใส่เข้ามาแก้ไขให้เป็นมาตรา ๓ เป็นไปตามที่ผู้สงวนญัตติแล้วนี้ ของท่านบดินทร์ก็จะตกไป เว้นแต่ว่าเราจะเอาของท่านบดินทร์มารวมด้วยโดยมติของที่ประชุม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่กำลังหาหรือกันอยู่นี้ คือจะถามว่า ๒ คนนั้นเขาจะรวมกันใหม่ หรือเขาจะอะเกนส์ท (Against) ถ้ารวมกันก็ไม่ต้องถาม เพราะที่ประชุมลงมติแล้วว่าเอา

นายบดินทร์ อัสวานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม จะขออนุญาตกราบเรียนหาหรือ นะครับ ว่าถ้อยคำของผมนี ถ้าผมจะตัดตอนให้เหลือสั้นลง แล้วไปต่อตอนท้ายเลย แล้วก็ขอความกรุณาจากท่านประธานฯ ขอคำแนะนำนะครับ ว่าและให้รวมถึงนิติบุคคลที่มีการถือหุ้นดังกล่าวเป็นทอด ๆ ต่อกออกไปอีกทุกทอด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มันก็ได้แต่เฉพาะถือหุ่นนะ จะไม่รวมถึงโหวตติงไรท์ ไม่รวมถึงอำนาจในการคอนโทรลอื่น ๆ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนั้นผมเอาไว้ข้างหน้าก็ได้ ใน (๔) นะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับว่า และให้รวมถึงนิติบุคคลที่มีคนต่างด้าวตั้งกล่าวข้างต้นถือหุ่นหรือออกเสียงลงคะแนน หรือควบคุมชี้หน้าในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ได้ไหม ผมลองเขียนคร่าว ๆ อย่างนี้นะครับว่า เอาของคุณคำนวณต่อท้ายเสร็จแล้วก็จะบอกว่า และให้รวมถึงนิติบุคคลที่มีคนต่างด้าวตั้งกล่าวข้างต้นถือหุ่นมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนหรือมีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือชี้หน้าดังกล่าวด้วย ก็แปลว่าใครก็ตามที่มีฐานะเป็นคนต่างด้าวตามข้างต้นนั้น ถ้ามาทำอย่างนี้ก็เป็นคนต่างด้าวไปด้วย

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : จะกรุณาต่อท้ายว่าเป็นทอด ๆ ต่อออกไปอีกทุกทอดได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอเราใช้คำว่านิติบุคคลทุกอัน

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : เพราะประเด็นของเราก็คือ ก้าวแอปพลิเคชัน (Application) ของกฎหมายจะหยุดแค่ขั้นที่ ๓ เท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดังกล่าวในทุกทอดด้วย อย่างนั้นใช่ไหม

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ (กรรมาธิการ) : มันต้องต่อออกไป ไม่ใช่ที่ผ่านมา ถ้าต่อออกไปอีกทุกทอดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ข้อความเป็นอย่างนี้ใช่ไหมครับว่า ความต่อท้ายทั้งหมดที่จะไปเพิ่มเติมของกรรมาธิการใน (๔) คือ หรือนิติบุคคลซึ่งบุคคลตาม ๑, ๒ หรือ ๓ มีอำนาจตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อตกลงในการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการฝ่ายข้างมากของนิติบุคคลนั้น หรือมีอำนาจชี้หน้าการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงนิติบุคคลที่มีคนต่างด้าวตั้งกล่าวข้างต้นถือหุ่นมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนหรือมีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือชี้หน้าดังกล่าวต่อออกไปในทุกทอดด้วย ถ้อยคำก็เป็นอันยุติตามนี้นะครับ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายเกริกไกร จิระแพทย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เกริกไกร จิระแพทย์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอหารือท่านประธานฯ ว่า
ในการร่างมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวพันกัน เช่น บทเฉพาะกาล ได้คำนึงถึงข้อความ จำกัดความ
หรือคำนิยามของคนต่างด้าว แล้วก็ได้มีการทำให้เกิดการผ่อนปรนเพื่อให้เกิดการ
ปรับตัวได้ตามสมควรเพื่อผลประโยชน์ของทั้งเศรษฐกิจไทยแล้วก็บรรยากาศการลงทุน
ในขณะนี้ถ้าหากมีแล้วก็คือมีการตัดสินใจไปแล้ว ผมหวังว่าคำถามที่ท่านประธานฯ ได้
โพสต์ (Post) ไปก็คงเป็นที่เข้าใจได้มีการลงมติเห็นชอบกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
ผมเกรงว่าอาจจะทำให้บทบัญญัติในมาตรา ๑๐ นั้นจำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ
อีกครั้งหนึ่ง ไม่ทราบว่า จะขออนุญาตถอนเรื่องนี้กลับมาเพื่อจะดูมาตรา ๑๐ ให้รอบคอบ
ได้หรือไม่ครับ

- ๔๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ท่านประธานฯ ครับ การพิจารณากฎหมายธุรกิจคนต่างด้าวนั้นเป็นการพิจารณาที่ยากลำบาก ยากลำบากเพราะว่า ด้านหนึ่งมีเรื่องของอารมณ์ความรักชาติเกี่ยวข้องอยู่ อีกด้านหนึ่งมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งของประเทศเรา ทั้งของคนไทยและคนต่างด้าว มันเดิมพันอยู่ การพิจารณาเรื่องยาก ๆ แบบนี้นะครับ กระผมคิดว่าสภานี้มีเหตุผลที่จะพิจารณาตามที่ได้ลงมติกันไปแล้ว แล้วเราต้องการลงมติของสภา คือสภานี้มีความรู้สึกว่าการใช้กฎหมายการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวในอดีตนั้นมันมีช่องว่าง คือไปเน้นตรงจำนวนหุ้นที่ถือเมื่อเน้นตรงจำนวนหุ้นที่ถือโดยไม่ให้ความสนใจกับการควบคุมด้วยประการอื่น ก็ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าอามินีอะไรกันขึ้นมามากมาย รัฐบาลก็ได้เสนอร่างเข้ามาโดยขยายท่านประธานฯ ครับ ขยายคำว่า ถือหุ้นน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ไปให้รวมถึงสิทธิในการลงคะแนนด้วย เพราะว่าในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นกำหนดว่าหุ้นมี ๒ ประเภทคือหุ้นธรรมดา กับหุ้นบุริมสิทธิและหุ้นด้อยสิทธิเป็นหุ้นประเภทหนึ่ง ซึ่งลงคะแนนเสียงได้น้อยกว่า ตรงนี้ในกฎหมายเดิมเราไม่เคยคุม นะครับ เราคุมเฉพาะจำนวนหุ้นว่าต้องไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์จึงจะถือว่าเป็นบริษัทคนไทย คือพูดง่าย ๆ คนไทยต้องมีหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ แต่สิทธิในการลงคะแนนนั้นกฎหมายการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวมิไม่ได้พูดถึงเอาไว้ เมื่อไม่ได้พูดถึงเอาไว้ก็มันไปทำให้หุ้น ๕๑ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นหุ้นด้อยสิทธิคือมีสิทธิน้อยกว่าคนที่ลงคะแนนทั้ง ๆ ที่ต่างด้าวมิ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานฯ ครับ รัฐบาลก็แก้มาตรงนี้ ท่านสมาชิกฯ ก็หวังดีก็แปรญัตติแก้ต่อไปอีกครับ แก้ไปถึงการควบคุมทุกประเภท คือจำนวนกรรมการและการชี้้นำในการตัดสินใจทั้งหมด ซึ่งกระผมเคารพการตัดสินใจของสภาแห่งนี้ว่าเป็นการตัดสินใจที่มีเหตุผลครับ แต่ท่านประธานฯ ครับ ที่น่ากังวลแล้วที่ผมคิดว่าจะต้องพูดกันให้ชัดวันนี้คือมาตรา ๑๐ ครับ มาตรา ๑๐ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลที่ผมอยากเรียกร้องท่านสมาชิกฯ ท่านทั้งหลายให้หยิบขึ้นมาดูนะครับ ร่างของรัฐบาลนั้นเนื่องจากขยายจากจำนวนหุ้นว่าต่างด้าวต้องถือหุ้นไม่เกิน ๔๕ เปอร์เซ็นต์ไปสู่สิทธิในการลงคะแนนเสียงคือโหวตติงไรท์แก่นั้น รัฐบาลก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นก็ให้ใช้

กฎหมายนี้ย้อนหลังไปกับบริษัททั้งหลายที่จดทะเบียนตามกฎหมายเดิมและทำตาม
 กฎหมายเดิม โดยตอนนั้นยังไม่ห้ามเรื่องโหวตติงไรท์หรือสิทธิในการลงคะแนน
 เขามี ๔๘ เปอร์เซ็นต์ เขาก็มี ๔๘ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อประมวลกฎหมายแพ่งกำหนดให้มี
 หุ้นด้อยสิทธิได้ เขาก็ไปกำหนดหุ้นคนไทยให้เป็นหุ้นด้อยสิทธิ แล้วเขามีสิทธิจะลงคะแนน
 เสียมากกว่าคนไทยได้ เขาก็ทำตามกฎหมายในเวลานั้น รัฐบาลมาแก้เพิ่มขึ้นมาบอก
 เวลานี้จะเอาเรื่องสิทธิในการลงคะแนนด้วยแล้ว แล้วให้ใช้ย้อนหลัง คือถ้าบริษัทไหนก็ตาม
 ประกอบธุรกิจตามบัญชี ๑ ที่ห้ามคนต่างด้าวประกอบ บัญชี ๒ ที่จะต้องมาขออนุญาต
 รัฐมนตรีนี้-----

ถึงเธอเคยทำได้ในอดีตก่อนกฎหมายนี้จะออก แต่บัดนี้กฎหมายนี้ออกแล้ว ฉันจะใช้กฎหมายนี้ย้อนหลังกับเธอ เธอต้องมาจดทะเบียนกับฉันภายใน ๑ ปี แล้วฉันจะปล่อยให้เธอทำไปอีก ๓ ปี แล้วเธอต้องเลิกกิจการนั้น แต่ถ้าเป็นธุรกิจประเภท ๓ ก็ปล่อยให้ไม่เป็นไร ท่านประธานฯ ครับ พอเราขยายคอนโทรลไปหมดทุกอย่าง คำถามก็คือว่า การใช้กฎหมายนี้ย้อนหลังไปในลักษณะซึ่งไปบังคับเอากับบริษัทซึ่งเขาก็ทำตามกฎหมายก่อนที่จะแก้กฎหมายนี้ นะครับ คือเขาก็ถือหุ้น ๔๕ เปอร์เซ็นต์ ตามกฎหมายเดิมทุกอย่าง และบัดนี้เราบอกว่า ต่อไปนี้เราจะไปดูสิทธิในการออกเสียงลงคะแนน ออกมาสงวนคำแปรญัตติ บอกว่า เราจะไปดูถึงอำนาจในการตั้งกรรมการ แล้วเราจะไปดูถึงการขึ้นทั้งหมดในบริษัทเสร็จแล้ว เราก็บอกว่า ที่ทำมาทั้งหมดนั้นเธอจงมาทำเสียใหม่ คือมาจดทะเบียนกับเรา เสียใหม่ ๑ ปี แล้วเธอทำไปได้อีก ๓ ปี แล้วเธอต้องเลิกกิจการในบัญชี ๑ บัญชี ๒ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมเกรงว่าถ้าไม่พิจารณามาตรา ๑๐ คือไม่แก้มาตรา ๑๐ เสียใหม่ กล่าวคือว่ากฎหมายนี้ควรจะออกไปอย่างนี้ตามที่สภามีมติแล้วครับ ผมเห็นด้วย แต่กฎหมายนี้จะใช้ย้อนหลังอย่างนั้นไม่ได้ครับ เพราะถ้าใช้ย้อนหลังแบบนี้แสดงว่าบริษัทที่เขาทำมาโดยชอบด้วยกฎหมายเดิมทั้งหมดมีปัญหาทันทีตามกฎหมายใหม่ที่เรากำลังดูอยู่นี้ จึงมีความจำเป็นครับที่รัฐบาลจะต้องถอนออกไปดูมาตรา ๑๐ ไปแก้มาตรา ๑๐ ใหม่ จะมีบัญชี ๑ บัญชี ๒ บอกให้มาจดทะเบียนภายใน ๓ ปี แล้วก็ให้เลิกกิจการภายใน ๓ ปีนั้น กระผมคิดว่าเป็นความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง แล้วกระผมคิดว่าถ้าไปอย่างนี้จะกระทบต่อเศรษฐกิจของบ้านเมืองอย่างมหาศาล กระผมก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีคงจะถอนออกไปปรับมาตรา ๑๐ นี้ให้ไม่มีผลย้อนหลังครับ ใครก็ตามถ้าต่อไปนี้ถ้ากฎหมายนี้ออกมาเธอจะมาจดทะเบียนในประเทศไทยเธอต้องรู้ เราใช้มาตรฐานเดียวกับทุกประเทศแล้วเวลานี้ แต่จะให้ใช้ย้อนหลังไม่ได้ครับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นการที่รัฐมนตรีถอน ผมจึงมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าต้องถอนครับ ถ้าไม่ถอนแล้วยังพิจารณาไปแบบนี้ ผมเข้าใจว่าพรุ่งนี้เราจะเห็นผลของการลงมติในวันนี้ทันทีครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประพันธ์

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ ผม ประพันธ์ คุณมี ด้วยความเคารพต่อข้อห่วงใยของรัฐบาลและของท่านอาจารย์วรศักดิ์นะคะ ผมคิดว่าก่อนที่จะไปถึงมาตรา ๑๐ ผมคิดว่ามาตรา ๓ ที่เราได้พิจารณาแก้ไขและเพิ่มคำนิยามเข้ามาในมาตรา ๓ มาตรา ๔ นี้ควรจะต้องมีข้อยุติเสียก่อนว่าจะถือตามความเห็นของผู้สงวนฯ แล้วก็ของท่านผู้สงวนคำแปรญัตติทั้ง ๒ ท่านนี้เป็นอย่างไร ส่วนเมื่อยุติดังกล่าวนี้แล้ว หากแม้ว่าท่านจะถอนกลับไปก็ต้องดูตามข้อบังคับว่าจะถอนได้หรือไม่ แล้วต้องขอความเห็นจากที่ประชุม อันนี้ผมเข้าใจ แต่ว่าประเด็นที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขก็ต้องเฉพาะประเด็นอื่น ไม่ใช่ประเด็นตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ นี้ เพราะฉะนั้นในส่วนประเด็นของผู้แปรญัตติและมีการโหวตกันลงไปแล้ว ผมอยากให้เสร็จสิ้นกระบวนการความในตรงนี้เสียก่อนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนั้นเสร็จไปแล้ว เชิญครับ

นายชิตพันธ์ เชื้อบุญชัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ผม ชิตพันธ์ เชื้อบุญชัย กรรมาธิการวิสามัญ ความจริงในประเด็นเรื่องของการพิจารณาประเด็นเรื่องของใช้คำนิยามฉบับไหนนั้น ผมคิดว่าก็เคารพในเสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมแห่งนี้ครับ เพียงแต่ที่ผมเองอยากจะขอเรียนสร้างความเข้าใจร่วมกัน ณ ที่นี้ว่า คำแต่ละคำที่เติมเข้าไปในคำนิยามนั้นขอบเขตกว้างขวางหรือแคบเพียงใด -----

ในเรื่องของจำนวนกรรมการผมเข้าใจว่าน่าจะชัดเจน คือถ้ากรรมการเสียงข้างมากนั้นเป็นตัวเลข เป็นเชิงปริมาณที่นับได้ว่าเป็นอย่างไร อย่างไรก็ตามนั้นประเด็นที่อาจมีความยากลำบากทั้งส่วนราชการในการพิจารณา ยากลำบากทั้งคนที่ลงทุน ในการที่จะลงทุนในประเทศไทยว่าจะอะไรเป็นเรื่องของการชี้แนะ ตรงประเด็นนี้ผมถึงมีความรู้สึกว่าจะขอความกระจ่างและขอความชัดเจน เพื่อประโยชน์ของการดำเนินการลงทุนของคนต่างด้าวในประเทศไทยนี้ครับ ประเด็นที่ผมเรียนเสนอในจุดนี้ที่อาจจะถามคำถามง่าย ๆ สั้น ๆ ว่าตัวอย่างของเรื่องการที่บริษัทต่างด้าวนั้น บริษัทต่างประเทศนั้น เขามีข้อตกลงในสัญญา ร่วมทุนกันว่าบริษัทต่างด้าวนั้นมีสิทธิในการแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการ และกรรมการผู้จัดการนั้นเป็นผู้รับมอบในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ถือว่าเป็นเรื่องของการที่บริษัทต่างด้าวนั้นมีอำนาจชี้แนะหรือไม่ หรือจะเป็นเรื่องของการที่บางครั้งการดำเนินกิจการต่างประเทศ เขาจะมีนโยบายในเรื่องของการกำหนดแนวทางหรือทิศทางในการดำเนินธุรกิจที่เป็นในแนวเดียวกันทั่วโลก การกำหนดนโยบายอย่างนั้นถือว่าเป็นเรื่องของการชี้แนะหรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงประเด็นนี้ที่ผมเองมีความรู้สึกกังวลใจในแง่ของการจะพิจารณาต่อไป และก็เป็นเรื่องที่มีผลกระทบค่อนข้างมาก จึงอยากจะขอความกรุณาในการพิจารณาในประเด็นนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณคำคุณครับ

นายคำคุณ สิทธิสมาน (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพท่านกรรมการเมื่อสักครู่นี้ ในประเด็นมาตรานี้ถือว่าจบไปแล้วนะครับ คือว่าเป็นประเด็นที่เดิมเข้าไปตามความเห็น พุดง่าย ๆ ก็คือเป็นไปตามร่างที่กรรมการกฤษฎีกาเสนอมา แต่เผอิญมีท่านบดินทร์เสนอเพิ่มเข้ามา ท่านประธานฯ ก็ได้กรุณาปรับข้อความให้ในวรรคสี่นะครับ เพราะฉะนั้นไม่ว่ารัฐบาลจะขอลงและสภาจะให้หรือไม่ให้ ก็คือไปปรับแก้ให้สอดคล้องกันนะครับ แต่ว่าเฉพาะในส่วนของการคำนิยามได้จบลงไปแล้วด้วยความเห็นเสียงข้างมากของสภา ส่วนที่ว่าในทางปฏิบัติจะตีความกันอย่างไร เจ้าหน้าที่จะต้องทำอะไร ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันต่อไป ประเด็นที่ผ่านมาด้วยความเคารพนะครับ กรรมการที่สงวนความเห็นไว้และผมเชื่อว่าสมาชิกฯ ที่แปรญัตติไม่ได้มีเจตนาที่จะทำให้การพิจารณากฎหมายยุ่งยาก เราก็มีความเห็น

อย่างนี้มาโดยตลอด เพียงแต่ว่าในเมื่อกรรมการเสียงข้างมากพอผ่านเรื่องบทนิยามไปแล้ว พอไปพิจารณามาตราหลัง ๆ ก็ยืนตามบทนิยามที่ท่านมีมติไว้ดั้งเดิม เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อว่ามีข้อขัดข้องที่ต้องปรับแก้ไม่ว่าในมาตรา ๑๐ หรือมาตราอื่น ๆ หรือรวมทั้งบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ นี้จะครบ ในส่วนกระผมไม่ได้มีข้อขัดข้อง แต่ที่สุดแต่แต่สภาว่าจะให้ถอนออกไปหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมชายครับ

นายสมชาย สกกุลสุวรรณ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสมชาย สกกุลสุวรรณ์ กรรมการ กระผมเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณคำคุณนะครับ เนื่องจากว่าในการพิจารณาก็จะเป็นอย่างที่ว่า คือตั้งกันอยู่บนข้อสมมุติฐานว่าไม่มีการแก้ไขคำนิยาม เพราะฉะนั้นบทบัญญัติ หลัง ๆ นี้ก็เลยไม่ได้มีการแก้ไข ผมว่าท่านรัฐมนตรีได้เป็นผู้เสนอ ก็จะขอเอากฎหมายฉบับนี้กลับไปทบทวนมาตรา ๑๐ น่าจะเพิ่มเติมเรื่องประเภทของธุรกิจ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นมากขึ้น กระผมเห็นด้วยครับ และก็คิดว่าสุดแล้วแต่การพิจารณาของสภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญโคทมครับ

นายโคทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายโคทม อารียา

ท่านประธานฯ ครับ ตอนที่ท่านประธานฯ ถามที่ประชุมให้ลงมติเมื่อสักครู่ ท่านประธานฯ ถามว่าเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากหรือว่าเห็นด้วยกับรวม ๆ ของเสียงข้างน้อย แล้วถ้าเห็นด้วยกับเสียงข้างน้อยแล้วเราจะมาพิจารณากันอีกทีว่าจะเห็นด้วยกับส่วนใด เพราะผมยังเห็นมีความแตกต่างระหว่างยุติของคุณสมชายกับยุติของคุณคำคุณและยุติของคุณบดินทร์ -----

แต่หลังจากนั้นไม่ได้มีการถามมติอีกเลย ก็บอกว่าเอารวม ๆ กันถ้าคนสงวนตกลงกันได้
สภานี้ก็ดูเหมือนว่าจะต้องเห็นด้วยกับผู้ที่สงวนญัตติ ท่านประธานฯ ครับ ผมเองยังเห็นด้วย
กับญัตติของคุณสมชาย แต่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับญัตติของคุณคำคุณ ยกเว้นว่าคุณคำคุณ
จะอธิบายให้ชัดเจนว่า คำว่า อำนาจชี้ นำ นั้นแปลว่าอะไรเป็นต้น เพราะผมเข้าใจเรื่องของ
กรรมการชัดเจน อีกอย่างหนึ่งผมอาจจะไม่เห็นด้วยกับญัตติของคุณบดินทร์ก็ได้ว่า
ไม่ควรจะเพิ่มเติมเข้าไป แต่ก็ไม่มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นในเรื่องอย่างนี้เลย
เพราะคล้าย ๆ กับว่า ผู้สงวนญัตติเขาคงกันไปเองทำนองอย่างนั้น กระผมก็ยังรู้สึก
ลำบากใจนิดหนึ่งเพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน จะขออนุญาตเรียนปรึกษา
ท่านประธานฯ ว่า จะเป็นไปได้ไหมครับว่า ถ้าสมมุติที่ประชุมจะเห็นด้วยจะถามญัตติต่อ
ที่ประชุมว่า เห็นด้วยกับประการแรกนะครับกับการแปรญัตติของคุณสมชาย ซึ่งไม่มี
คำว่า อำนาจชี้ นำ หรือเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณคำคุณที่เห็นว่ามีอำนาจชี้ นำ
ผมว่าอันนี้น่าจะเป็นญัตติก่อนและไปทีละลำดับว่า ถ้า ๒ อันนี้ตกไปแล้วของคุณบดินทร์
เป็นญัตติที่แยกออกไปว่า จะเห็นด้วยกับญัตติของคุณบดินทร์หรือไม่เห็นด้วยกับญัตติ
คุณบดินทร์ ผมคิดว่าถ้าทำอย่างนี้ก็กระจ่างชัดและที่ประชุมคือสมาชิกฯ อื่น ๆ ที่ไม่ใช่
ผู้สงวนก็จะ ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือลงมติได้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือบังเอิญคนที่เขาสงวนไว้พอมมาถึง
จุดสุดท้ายเขาก็ถอน เขาถอนกันไปหมดแล้วเหลือแต่ของคุณคำคุณกับของคุณบดินทร์
คุณคำคุณกับคุณบดินทร์ก็ตกลงกันได้ว่าต่อท้ายกัน ก็ไม่เหลืออะไรจะถาม ผมหรือ
อย่างนี้ดีไหมครับว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญอาจจะมีผลกระทบอะไรต่ออะไรหลายอย่าง
ซึ่งเราคาดไม่ถึง ที่เราลงคะแนนไปแล้วก็ต้องเป็นไปตามนั้นจะไปเปลี่ยนก็คงไม่ได้
แต่การเขียนให้ชัดเจนขึ้นบนพื้นฐานที่เราลงคะแนนไปแล้วน่าจะเป็นไปได้ ถ้าสมมุติ
ไปคุยกันว่า การเขียนอย่างนี้แล้วจะอย่างไรให้กระจ่างขึ้น คุณสมชาย คุณคำคุณ
อาจจะมีคำอะไรที่เพิ่มเติมลงไปว่าที่ว่า ชี้ นำ แปลว่าอะไร หรืออาจจะไปเขียนว่า
มีอำนาจชี้ นำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งไปกำหนดกันซึ่งก็จะทำให้
เกิดความชัดเจนขึ้น คือในหลักการที่เราลงมติไปแล้วก็ต้องเป็นไปตามนั้น แต่ถ้าเรา

อนุญาตให้เขาออกไปเพื่อที่จะไปปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนให้ดีขึ้นโดยกรรมการ
ทั้งหมดนั้นไปตกลงกันแล้วก็นำกลับเข้ามา บางทีก็อาจจะก่อให้เกิดความเรียบร้อยมากขึ้น
คุณวัลลภเชิญ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมว่าคำพูดของท่านประธานฯ ที่สรุปให้พวกเราทราบว่า
๑. ก็คือคำแปรญัตติชัดเจนแล้วว่าของรัฐบาลไม่มีแล้ว มีแต่เพียงหลักการที่ผ่านการพิจารณา
เมื่อสักครู่ ผมต้องการคำยืนยันครับ คำยืนยันเฉพาะเสียงตอนนี้กลายเป็นเสียงข้างมากแล้ว
โดยสภาทั้งหมดนี้ที่ท่านคำนวณ ท่านสมชาย จะไปปรับปรุงถ้อยคำ ต้องชัดเจนว่า กลับไป
ภายใต้หลักการ

ที่เราชนะวันนี้ะครับ ไปลงรายละเอียดแล้วแพ้โดยไม่รู้ตัว ระวังนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนั้นไม่ต้องยืนยัน

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ขอบคุณมากครับ ผมขอแก่นั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ต้องเป็นอย่างนั้น เพราะถ้าเขากลับมา
ไม่เป็นอย่างนั้นเราก็ไม่เอา เชิญกรรมการ เดี่ยวคุณวันชัย เชิญครับ

นายกิตติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ผม นายกิตติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์ เป็นกรรมการวิสามัญ
ผมอยากจะเรียนปรึกษา เพราะว่าจริง ๆ แล้วกระผมได้สงวนคำแปรญัตติบัญชีไว้ด้วย
เมื่อกี้ที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านคำนวณบอกว่า ถ้าเราจะเปลี่ยนคำนิยามเราจะต้อง
ไปบัญชี ๑, ๒, ๓ เสียใหม่ เมื่อกี้ที่ท่านภักระ ยกเว้นประเทศญี่ปุ่น ยกเว้นประเทศต่าง ๆ
ผมเรียนอย่างนี้ประเทศต่าง ๆ เขาให้คำนิยามเรื่องคอนโทรล แต่เขามีธุรกิจที่จำกัด
อย่างญี่ปุ่น ๕ ประเภท อินโดนีเซีย ๑๑ ประเภท ประเทศอื่น ๆ ประมาณ ๑๑ ประเภท
ของเรามีบัญชีสงวน ๔๑ ประเภท บวกกับอีก ๑๐๐ ประเภท ที่ธุรกิจอื่น ๆ ผมจึงคิดว่า
การลงมติวันนี้ซึ่งผมยอมรับโดยตลอดว่า ถ้าเราจะเปลี่ยนคำนิยามต้องให้ชัดเจน
มีมาตรฐานเดียวกัน แต่ว่าต้องยอมรับว่าความพยายามในการแก้คำนิยามนี้มีตั้งแต่
ปี ๒๕๔๒ เราเกิดวิกฤติ เราถึงไม่ยอม ๓๕ ปีผ่านมา เราจะเปลี่ยนกฎหมายใหม่

LIRT

สนช. ๔๒

นนทพร ๕๒/๓

คำนิยามใหม่ ซึ่งผมคิดว่าได้ ปัญหาเรื่องธุรกิจสื่อสาร หนังสือพิมพ์ ผมคิดว่า
คำนิยามควรจะรอบคอบเช่นเดียวกับกฎหมายโทรคมนาคม-----

- ๕๓/๑

เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าถ้าเรื่องนี้กลับไปในชั้นของกรรมาธิการ นอกจากเรื่องของสิทธิของผู้ที่ประกอบธุรกิจอยู่เดิมโดยสุจริต สิทธิคนใหม่ที่เข้ามา และบัญชีจะเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ที่สภานี้ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะกระผมต้องยอมรับว่าอยู่ในวงการธุรกิจ แล้วเห็นกระแสนี้ชัดเจนว่าถ้าวันนี้เราออกแบบนี้ะครับ ที่อาจารย์บวรศักดิ์นี่เป็นเรื่องจริง ว่าเรากำลังไปกระเทือนซึ่งคำนิยามอย่างที่บอกว่า ชี้นำ ก็คงจะยุ่งเหมือนกันว่าอะไรคือชี้นำ ซึ่งผมก็คงไม่แตะ แต่ว่าผมขอความกรุณาว่าต้องเอาเรื่องนี้กลับไปพิจารณาใหม่ บัญชีทุกบัญชี เพราะว่าเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเซนซิทีฟ (Sensitive) มาก สำหรับเศรษฐกิจของประเทศไทย ผมขอกราบเรียนแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมชายครับ

นายสมชาย สกุลสุวรรณ์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง) :

เรียนท่านประธานฯ กระผม นายสมชาย สกุลสุวรรณ์ กรรมาธิการ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาของสภา กระผมอยากจะขอกราบเรียนเสนอว่าคณะกรรมาธิการพร้อมที่จะรับร่างฉบับนี้เข้าไปเพื่อพิจารณาปรับปรุงมาตรา ๑๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทเฉพาะกาล แล้วก็ในส่วนที่เกี่ยวกับประเภทของธุรกิจ ซึ่งจะได้ปรึกษาหารือกับทางรัฐบาลต่อไปในรายละเอียด เพื่อไม่ให้มีผลกระทบในลักษณะของความที่ยังไม่ชัดเจนในบางส่วนของกฎหมายฉบับนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ คุณมี : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือความจริงผมก็

ไม่ต้องการที่จะมาอภิปรายเพื่อทำให้รัฐบาลต้องเสียอะไรนะครับ เมื่อท่านโหวตแพ้สภาในเรื่องญัตตินี้แล้ว ผมคิดว่าจะต้องยึดถือในหลักการว่า คำนิยามที่พูดนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องเดิมที่กฤษฎีกาได้ตรวจแล้ว ได้ให้คำแนะนำแล้ว มีเรื่องใหม่เลย เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมาตลอด ๓ - ๔ เดือนก็เรื่องนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการเสียงข้างน้อยเขาเห็นว่าควรจะเพิ่มการควบคุมนี้เข้ามา แต่ท่านกำลังพยายามเอาเหตุอันนี้ไปขยายผลในการที่จะแก้ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้มากไปกว่าสิ่งที่สภาเพิ่มเข้ามา บทเฉพาะกาลก็ควบคุมอยู่แล้ว ไม่ได้มีประเด็นใหม่ ผมไม่อยากจะพูดถึงรายละเอียด เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะรับร่างกลับไปแก้ไข ผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าท่านจะได้เอาไปขยาย

เพื่อแก้ไขมากกว่าที่สภาพิจารณานี้ ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วย แล้วเรื่องบัญชีที่ดี เรื่อง บทเฉพาะกาลที่ดี จะมากไปกว่าที่มีอยู่เดิม จริง ๆ แล้วก็ใช้ได้ แม้เพิ่มคำนิยามนี้เข้าไปก็ไม่มีอะไรขัดข้อง ส่วนบัญชีถ้าท่านจะเพิ่มหรือจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ท่านต้องไปเสนอ เมื่อกฎหมายฉบับใหม่แล้วครับ ไม่ใช่ฉบับนี้ เพราะว่าท่านจะย้อนเอากลับไปปรับปรุงแก้ไขใหม่นั้น โดยเอาเหตุอันนี้แล้วก็ไปรู้ ถ้าจะมีการเพิ่มเติมในภายหลังนอกเหนือจากร่างที่ กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ผมคิดว่าน่าจะไม่ใช่ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าไม่อยากจะให้ ประเด็นเรื่องที่กรรมการเสนอความเห็นและแปรญัตติ และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกฯ แล้ว กลายเป็นเหตุที่ทำให้รัฐบาลรวนไปจนกระทั่งเกรงกลัวอะไรกับประเด็นนี้ ประเด็น ตรงนี้ผมคิดว่าเราแก้ไขต้องอยู่ในกรอบและไม่ควรจะขยายนอกเหนือจากสิ่งที่กรรมการ พิจารณาเสร็จแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบดินทร์ครับ

นายบดินทร์ อัสวานิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม บดินทร์ อัสวานิชย์ กรรมการ ครับ เพื่อความสบายใจของเพื่อน สนช. ผมอยากจะพูด ถึงตัวกฎหมายนี้หนึ่งว่า เรื่องของบัญชีเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันว่ากฎหมายฉบับนี้ จริง ๆ แล้วแบ่งบัญชีเป็นบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ บัญชี ๑ คือบัญชีที่เราสงวนไว้เด็ดขาด ไม่ว่าในกรณีไหนก็ตาม เราจะไม่ให้ต่างชาติเข้ามาทำ บัญชีที่ ๒ เป็นบัญชีที่ขอทำได้โดย ขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี บัญชีที่ ๓ ก็ทำได้โดยขออนุมัติจากอธิบดีครับ-----

- ๕๔/๑

เพราะฉะนั้นในเรื่องของบัญชีนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่บอกว่าเราห้ามเด็ดขาดไม่ให้ทำ สามารถจะทำได้ แล้วก็ตามกฎหมายฉบับนี้ก็มีความกรรมการนะครับ ซึ่งทางตัวแทนของทางกระทรวงพาณิชย์ก็เป็นประธานในที่ประชุมที่จะพิจารณาเวลานอนุมัติ อนุญาต ฉะนั้นการที่จะมาขออนุมัติ ขออนุญาต ไม่ใช่สิ่งที่ยากเย็นเลย ถ้าหากว่าเป็นแนวนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งของกระทรวงพาณิชย์ที่จะอนุญาตให้ทำได้ เพราะฉะนั้นอย่าตกใจว่าอยู่ในบัญชี ไม่อยู่ในบัญชีนะครับ สามารถจะทำได้ กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นอย่างนี้มาโดยตลอดก็คือ เราไม่ได้ห้ามไม่ให้ต่างชาติเขามาประกอบธุรกิจ ยกเว้นธุรกิจที่สงวนเอาไว้ในเรื่องของความมั่นคง ในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมอะไรทำนองนั้นเท่านั้น นอกนั้นสามารถจะมาขออนุญาตได้ เพื่อความสบายใจ เพื่อความเข้าใจนะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราลงมติในเรื่องมาตรา ๓ ไปแล้วนะครับ กรรมการฯ ขอถอนออกกลับไปเพื่อไปแก้ไขมาตราอื่น ๆ ให้สอดคล้องกัน ทีนี้เรื่องมาเข้าสภาแล้ว การที่จะถอนไม่ได้ก็ต้องอยู่ที่สภาจะอนุญาตหรือไม่ครับ เป็นที่เข้าใจกันว่า มาตรา ๓ นั้น ไปแก้ไขผิดไปจากหลักการที่เราตกลงนี้ไม่ได้ แต่อยากขอความกรุณาให้ดูเรื่องถ้อยคำ เพราะเมื่อคืนที่เราเขียนกันไปก็ยังไม่ค่อยจะดีนัก หรือถ้ากรรมการเห็นว่าควรเขียนในหลักการนี้ให้ชัดเจน เพื่อที่จะได้ไม่ต้องไปตีความก็ลองทำมาดู แต่อย่าให้แก้ไขผิดไปจากหลักการที่เรามีมติไปแล้ว ส่วนมาตราอื่น ๆ ก็ไปแก้ตามที่สมควรที่จำเป็นจะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกัน ก็สุดแต่กรรมการฯ ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะอนุญาตให้กรรมการฯ ถอนไปบนหลักการที่ว่านี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุญาตให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่อนุญาตให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เห็นควรอนุญาต ๑๓๔ นะครับ มี ๓ เสียง ไม่เห็นด้วย เป็นอันอนุญาตให้ถอนกลับไปนะครับ ผাগไปอันหนึ่ง ปกรณ์ดูด้วย บรรทัดที่ ๖ ของมาตรา ๑๐ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่ถูกควรจะเป็น ในวันที่

พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือเปล่า เพราะใช้บังคับทำไม่ได้แล้ว
ขอคุณคณะกรรมการครับ เสร็จเมื่อไรก็เอามาเข้าใหม่ก็แล้วกันนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

เรื่องที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

- ๕๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ของใครครับ เชิญครับ

นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนากำลังคนและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพลเดช ปิ่นประทีป รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนากำลังคนและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

ในด้านหลักการ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาใน ๕ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ กำหนดวิธีการจับกุมที่คำร้องทุกข์ในกรณีและผู้เสียหายเป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี โดยยกเลิก มาตรา ๑๒๔ วรรคสี่ และเพิ่มมาตรา ๑๒๔/๑

ประเด็นที่ ๒ กำหนดประเภทคดีที่ต้องใช้วิธีการพิเศษในการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี และการแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กทราบถึงสิทธิดังกล่าว แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ประเด็นที่ ๓ กำหนดให้ในการจัดให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ซึ่งตัวบุคคล ต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วย เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจหาหรือรบกวนบุคคลดังกล่าวได้ และเด็กไม่ประสงค์จะให้มีหรือรบกวนบุคคลดังกล่าวต่อไป ก็สามารถดำเนินการซึ่งตัวบุคคลได้ สำหรับการชี้ตัวผู้ต้องหาที่เป็นเด็กต้องไม่ให้เด็กนั้นเห็นตัวผู้กระทำการชี้ตัว แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๓ ตริ

ประเด็นที่ ๔ กำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๔/๒

ประเด็นที่ ๕ กำหนดให้ศาลต้องจัดให้มีการสืบพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และเมื่อศาลเห็นสมควรหรือพยานที่เป็นเด็กหรือ

คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ โดยมีเหตุอันสมควร ให้ศาลจัดให้มีการถ่ายทอดภาพหรือเสียง
คำให้การของพยานที่ได้บันทึกไว้ในชั้นสอบสวนตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ หรือชั้นไต่สวน
มูลฟ้องตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสอง ต่อหน้าคู่ความ โดยให้ถือว่าสื่อภาพและเสียงคำให้การ
ของพยานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาล
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗๒ ตริ

ในด้านเหตุผลครับ เนื่องด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการถามปากคำ การสืบพยาน และการชี้ตัวผู้ต้องหาของผู้เสียหาย
หรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี รวมถึงการสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน
๑๘ ปี ต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการ
อยู่ร่วมด้วย โดยมีมุ่งหมายมิให้เด็กได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและสภาวะทางจิตใจ
จากกระบวนการยุติธรรม แต่เนื่องจากการที่มีได้จำกัดประเภทคดีซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้
วิธีการพิเศษอย่างแท้จริงไว้ จึงทำให้การดำเนินคดีบางประเภทเป็นไปได้ความล่าช้า
โดยไม่จำเป็น ประกอบกับการถามปากคำมีความซ้ำซ้อนในแต่ละขั้นตอน ทำให้ผู้เสียหาย
หรือพยานที่เป็นเด็กได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรมเกินสมควร ดังนั้น เพื่อให้
การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนหน้านี้เรามีกฎหมายฉบับหนึ่งชื่อพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสืบพยานเด็ก กฎหมายฉบับนั้นมีส่วนคล้ายคลึงกับกฎหมายฉบับนี้อยู่ ๒ เรื่องด้วยกัน ท่านประธานฯ ครับ

เรื่องที่ ๑ ที่มีส่วนคล้ายคลึงเขาบอกว่า ในกฎหมายว่าด้วยการสืบพยานเด็กนั้น แต่เดิมถ้าเอาเด็กที่ผู้กระทำความผิดหรือเด็กที่ผู้เสียหายนะครับ เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการสอบสวนของเจ้าพนักงานเขาก็ระบุบัญญัติไว้ว่า การสอบสวนนั้นจะต้องสอบถามผ่านล่าม ล่ามในที่นี้หมายถึงว่าผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์คนใดคนหนึ่ง ผนวกกับอัยการที่นั่งอยู่คนหนึ่ง และผนวกกับบุคคลที่เด็กร้องขอ อาจจะเป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นครู เป็นอะไรก็ได้ นะครับ เหตุที่เขาต้องร้องถามเพราะเขาพบว่า โดยเฉพาะคดีที่เป็นคดีทางเพศ การสอบสวนที่สอบไปถึงเด็กจะมีปัญหามาก ถ้าเราใช้คำบางคำเข้าไปโดยไม่ระมัดระวัง คำเหล่านั้นจะเป็นการข่มขืนซ้ำเด็ก เช่นอย่างถามโดยภาษาแบบชาวบ้านว่า เข้าไปลึกลงขนาดไหน อย่างนี้เป็นต้น หรือคำถามบางคำอาจจะเป็นกรณีที่เด็กอาจจะไม่เข้าใจได้ โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุยังน้อย ขออนุญาตยกตัวอย่างเล็กน้อยท่านประธานฯ ครับ เด็กอายุ ๓ ขวบเมื่อถูกละเมิดทางเพศ ในการสอบถามปากคำธรรมดาไม่มีทางที่เด็กจะอธิบายได้เลยว่า กลไกการถูกข่มขืนหรือถูกละเมิดนั้นเป็นอย่างไร การเป็นนักจิตวิทยาและนักสังคมก็จะช่วยด้วยการอาศัยเครื่องมือที่เป็นตุ๊กตา เป็นอุปกรณ์ เป็นภาพถ่ายมาประกอบเพื่อให้เด็กสามารถชี้ได้ว่า ถูกทำอย่างไร โน้นอย่างนี้นะครับ กลไกแบบนี้เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับที่แล้วแล้วนะครับ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับนี้นะครับ การทำงานกับกฎหมายฉบับนี้ก็มักจะพบว่า กลไกนี้มักจะขาดบุคคลที่มาโดยพร้อมเพียง บางครั้งก็ขาดอัยการ บางครั้งก็อาจจะขาดนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์คนใดคนหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่เป็นปัญหามากก็คือเรื่องการมาพร้อมของเจ้าพนักงาน ที่หนักหนากว่านั้นก็ถือว่า อัยการมักจะให้ไปที่ทำการอัยการ ซึ่งเป็นปัญหามากสำหรับการทำงาน อันนี้ก็เป็นที่ประเด็นที่เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับที่แล้วนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีสำหรับกฎหมายฉบับนี้ นะครับ
 ท่านประธานฯ จำได้ว่าในยุคที่ท่านนายกฯ บรรหาร ศิลปอาชา ถ้าผมจำไม่ผิด นะครับ
 เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เคยมีคดีคิกโครมขึ้นมาคดีหนึ่ง แล้วเจ้าหน้าที่
 พนักงานตำรวจก็พาเด็กไปชี้ตัวบุคคลที่ข่มขืนตัวเองอย่างเผชิญหน้า นะครับ คราวนั้นก็เกิด
 กระแสในสังคมมากมายว่าทำไมต้องให้เด็กไปเผชิญหน้ากับผู้กระทำร้ายตัวเอง ซึ่งเด็กจะมี
 ความหวาดกลัวมาก คราวนั้นเนื่องจากยังไม่มีความหมายครับ เขาก็เลยมีมาตรการว่า ให้มีการ
 ทำห้องที่เป็นห้องทึบ แล้วมีรูเล็ก ๆ รูหนึ่งให้เด็กอยู่ข้างใน แล้วก็มองผ่านรูกระจกนั้นไปดูว่า
 คนไหนที่เป็นคนละเมิดหนู อย่างนี้เป็นต้น กลไกแบบนี้เกิดความตื่นตัวในโรงพัก
 ๗ - ๘ โรงพักเท่านั้นแหละครับ ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้หมด ทางตำรวจก็อ้างว่าทำไม่ได้
 เพราะไม่มีสตาจ์จะทำ นะครับ พอครั้งมาถึง พ.ร.บ. สืบพยานเด็ก เนื่องจากกฎหมาย
 ข้อหนึ่งบัญญัติว่า การสอบถามพยานเด็กต้องบันทึกภาพเป็นวิดีโอไว้ คำถามตามมาก็ว่า
 ตำรวจก็บอกไม่มีสตาจ์จะไปทำ จะไปซื้อเครื่องวิดีโอไปถ่ายเพื่อเก็บเอาไว้ โดยฝ่ายเด็ก
 เก็บไว้ฝ่ายหนึ่ง พนักงานตำรวจเก็บไว้ฝ่ายหนึ่ง ศาลไว้ฝ่ายหนึ่ง แล้วถ้าศาลท่านเห็นสมควร
 ก็เอามาฉายดูได้ ก็มีปัญหาการราคาซึ่งว่าความไม่พร้อมของห้อง ความไม่พร้อมของเครื่องมือ
 สื่อสาร ความไม่พร้อมของเจ้าพนักงานทำให้ เกิดความล่าช้า นะครับ เฉพาะกฎหมายฉบับนี้
 ผนวก ๒ - ๓ เรื่องเข้ามารวมกัน เรื่องของการสอบถามผู้เสียหาย
 ที่เป็นเด็ก เรื่องของการชี้ตัวในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งโดยหลักการนี้เป็นสิ่งที่ดีที่ต้องครับ
 ท่านประธานฯ แต่สิ่งที่เรากังวลมาก ๆ เลย ซึ่งบังเอิญผมก็ได้ถามท่านรักษาการอธิบดีกรม
 ตำรวจ ท่านเสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส ในที่ประชุมของงบประมาณ ที่ผมเป็นกรรมการอยู่
 ถามว่างบประมาณในการมีห้องเฉพาะที่จะชี้ตัวแบบตามกฎหมายบัญญัตินี้มีหรือไม่ ท่านก็
 บอกว่างบประมาณก็จำกัด ไม่สามารถจะมีได้ครบถ้วนอย่างแท้จริง ผมถามคำถามต่อไปอีก
 ว่า พนักงานตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวนผู้หญิง ซึ่งสามารถจะถามเรื่องทางเพศได้ลึกซึ้ง
 มากกว่าตำรวจผู้ชายซึ่งยังมีความไม่ละเอียดอ่อนเพียงพอ มีครบทุก สน. หรือยังตามนโยบาย
 ท่านบอกว่า ไม่ครบ แต่ก็พยายามเอาอัตราใหม่ที่ท่านนายกฯ ท่านให้มาทำให้ตำรวจ
 พนักงานสอบสวนมีมากขึ้น -----

ผมเอ่ยประเด็นนี้เพราะผมต้องการที่จะบอกว่ากฎหมายออกมานี้มีประโยชน์ แต่สิ่งที่จะไม่เกิดประโยชน์ก็คือความไม่พร้อม ท่านต้องถามว่าพนักงานอัยการพร้อมจะไปได้หรือเปล่า ต้องถามว่าตำรวจมีห้องเฉพาะมีงบประมาณให้เขาหรือไม่ การจะมีเครื่องอัดเทปทุก สน. ที่ต้องอัดเทปเมื่อเกิดคดีขึ้นแบบนี้กับจำนวนม้วน จำนวนเทปที่เสียหรือมีค่าเสื่อมราคา มีค่าซ่อมนี้ให้เขาหรือเปล่า อันนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับ กฎหมายที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์มาตลอด เพราะว่าเราไม่ให้เขาพร้อมอย่างไรครับ เราให้มีกฎหมาย แต่ไม่ให้ทรัพยากร ไม่ให้สตางค์เขา ฉะนั้นอยากจะฝากว่ากฎหมายฉบับนี้สิ่งที่ดีและควรจะมีแต่ขณะเดียวกันกรมการที่รับไปคงจะต้องมีบันทึกท้ายพระราชบัญญัติอย่างจริงจังต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ฉะนั้นอัยการท่านต้องมาครับ ไม่ใช่เอาแต่ไปที่สำนักงานของอัยการซึ่งไม่ใช่ ต้องมาที่ สน. อย่างนี้เป็นต้น กรมตำรวจเองหรือสำนักงานประมาณเองก็ต้องเตรียมงบประมาณให้พร้อมที่จะรองรับกฎหมายฉบับนี้นะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายออกมาก็เป็นฝันที่ไม่เป็นจริงนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยกับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปรายอีกนะครับ เป็นอันปิดอภิปราย เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนากำลังคนและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ทางรัฐบาลขอตั้งคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านจะตอบชี้แจงอะไร ผู้อภิปรายบ้างไหมครับ เชิญครับ

นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนากำลังคนและความมั่นคงของมนุษย์) : ข้อเสนอของทางท่านสมาชิกฯ เป็นข้อสังเกตที่มีประโยชน์มากครับ ผมคิดว่าในเรื่องของการที่จะเมื่อมีกฎหมายแล้วนี้ควรจะต้องมีการทำให้กฎหมายนี้

สามารถดำเนินการได้จริงนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เป็น การสนับสนุนในด้านงบประมาณ ในด้านนโยบายนะครับ ควรจะต้องมีการดำเนินการอย่างนี้อย่างจริงจังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คือสมาชิกฯ ครับ ในเมื่อไม่มีผู้อภิปรายผมจะขอถามที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์รับหลักการนะครับ ที่ประชุมจะให้คณะกรรมการใดพิจารณาครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีเพียง ๘ มาตรา ก็ขอมอบให้คณะกรรมการสามัญกิจการเด็กฯ รับไปเป็นหลักในการพิจารณาครับท่านประธานฯ ครับ แต่ต้องขออนุญาตท่านประธานฯ ยกเว้นข้อบังคับฯ เนื่องจากว่าข้อบังคับฯ ถ้าเป็นวิสามัญต้องมืองค์กรภายนอกเข้ามา ๑ ใน ๓ ครั้ง ฉะนั้นถ้าเป็นสามัญตามที่ผมเสนอต้องยกเว้นข้อบังคับฯ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้เสนอให้ใช้กรรมการเด็กฯ นะครับ แล้วก็ขอยกเว้นข้อบังคับฯ ด้วย มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ แปรญัตติ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ แปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๗ วันตามข้อบังคับฯ
 นะครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นะครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
 ทางสภาฯ ได้รับจดหมายจากกระทรวงการคลังแจ้งว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ซึ่งรับผิดชอบในการเสนอและชี้แจงร่างพระราชบัญญัตินี้ดีคราขอการสำคัญ ก็ขออนุญาต
 เลื่อนการพิจารณาร่างนี้ไปเป็นวันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ท่านสมาชิกฯ จะมีข้อซักข้อ
 ประการใดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ซักข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ก็ถือว่าอนุญาต
 นะครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 เป็นผู้เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : โดยที่ร่างพระราชบัญญัติ
 โรงเรียนเอกชน พ.ศ. นี้คุณตวง อันทะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอไว้ ซึ่งอยู่ในวาระลำดับ
 ที่ ๗ นะครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการทำนองเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา
 ก็จะขอปรึกษาว่าจะรวมพิจารณาทั้ง ๒ ฉบับไปพร้อมกัน ส่วนจะถามมติรับหลักการก็ทำกัน
 อีกอย่างหนึ่งนะครับ ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

- ๕๘/๑

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายวรากรณ์ สามโกเศศ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการศึกษาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.
โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

คือการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดหลักการบริหารและการ
จัดการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อ
ทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษา โรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีerkกำกับ
ติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ยังได้
กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมาย
ว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบกับได้มีการปฏิรูประบบราชการ ซึ่ง
กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งสมควร
ปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณดวงผู้เสนอในลำดับ
ลำดับที่ ๗

LIART

นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมและคณะ สมาชิกฯ ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาด้วยความขอบคุณทางรัฐบาลที่ได้กรุณาให้ ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ได้กราบเรียนเพิ่มเติมบาง ประเด็นที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้กรุณาเรียนต่อที่ประชุมสภาอย่างนี้ นะครับว่า

ประการแรก ถ้าเราลำดับที่มาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในหลักการนั้น คงตรงกัน ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นต้นมาที่เราเริ่มมีการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็น ระบบและมีกระบวนการ ซึ่งประกอบไปด้วยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ปฏิรูปโครงสร้าง ปฏิรูปการบริหารจัดการ ตลอดจนครูและบุคลากรทางการศึกษา ครับ สิ่งสำคัญที่จะทำ ให้ กระบวนการปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จก็คือ การออกกฎหมายลูกหรือกฎหมาย ประกอบที่จะต้องออกมาเป็นชุด ๆ ด้วยข้อเท็จจริงที่เราได้เห็นร่วมกันก็คือว่า นับวันที่เรา ออกกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๒ นั้นจะต้องออกกฎหมายเป็นชุด แต่วันนี้ได้ทยอยออกแล้วมีกฎหมายที่ค้างอยู่หลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการศึกษา เอกชน พระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งฉบับหลังนั้นสภา แห่งนี้ได้กรุณาผ่านไปแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายสำคัญที่เป็นร่าง พระราชบัญญัติการศึกษาเอกชนนั้นเป็นกฎหมายที่ค้างกันมา ถ้าไม่มีกฎหมายฉบับนี้เหตุผล สำคัญนอกจากที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาพูดถึง วันนี้ได้เปลี่ยนโครงสร้างของการบริหาร จัดการของกระทรวงศึกษาธิการ จาก ๘๐๐ อำเภอ ๗๖ จังหวัด เป็น ๑๗๕ เขต วันนี้ทำให้ โรงเรียนเอกชนทั่วประเทศนั้นไม่มีองค์กรหรือกลไกที่จะดูแล กำกับติดตาม บางส่วน โรงเรียนเอกชนยังอยู่ภายใต้การดูแลกำกับของสำนักงานปลัดกระทรวง บางส่วนต้องไปพึ่ง ใบบุญของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นี่เป็นปัญหาใหญ่ที่โรงเรียนเอกชนทั่วประเทศยัง ไม่ได้รับการดูแล ท่านประธานฯ ครับ นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานฯ ว่ายังไม่มี ความชัดเจนในการที่จะต้องปฏิรูปการศึกษาในส่วนของโรงเรียนเอกชนแล้ว มี งานวิจัยหลายชิ้นได้ยืนยันว่ามีความจำเป็นต้องออกร่างพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับนี้ งานวิจัยได้ยืนยันว่าโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมี ประสิทธิภาพ

ไม่แตกต่างจากโรงเรียนของรัฐ ประการสำคัญโรงเรียนเอกชนนั้นยังช่วยแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณในการจัดการศึกษาของชาติได้เป็นจำนวนมากในอัตราต่อปี และสิ่งสำคัญที่สุดก็คือโรงเรียนเอกชนได้สร้างทางเลือกอันหลากหลายให้แก่ประชาชนในการให้บริการ ---

- ๕๘/๑

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ด้วยหลักการและเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีได้กราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ และสิ่งที่ผมได้กราบเรียนกับท่านประธานฯ ไปนั้น จึงเห็นว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาในส่วนโรงเรียนเอกชนแล้วก็จะเป็เครื่องมือสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนเอกชนนั้นได้มามีบทบาทในการสนับสนุนในการจัดการศึกษาของรัฐบาลต่อไป ผมจึงเห็นควรสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชนทั้ง ๒ ฉบับนี้ครับ ขอบพระคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเรือเอก ประเสริฐ ครับ

พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเห็นด้วยในหลักการ ความจำเป็นและเหตุผลในการที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เพราะกฏหมายฉบับเดิมนั้นใช้มาถึง ๒๕ ปีแล้ว กฎหมายฉบับใหม่นี้ได้แยกให้เห็นว่าโรงเรียนเอกชนในระบบและนอกระบบ กระผมขอเสนอข้อสังเกต ๒ ประการ ประการแรกในเรื่องของคำจำกัดความ ในมาตรา ๑๕ ได้กล่าวถึงจังหวัด ได้กล่าวถึงกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยปกติแล้วถ้าเมื่อมีคำว่า “จังหวัดและกรุงเทพมหานคร” อยู่ด้วย จะระบุไว้ในคำจำกัดความว่าจังหวัดนั้นให้รวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย และคำว่า ปริมณฑล นั้นเป็นที่เข้าใจกันก็คือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร แต่จริง ๆ น่าจะต้องระบุไว้ในคำจำกัดความด้วย ในกฎหมายฉบับเดิมในหมวด ๔ ได้มีคำจำกัดความของคำว่า “ครูใหญ่” “ครู” แสดงว่าแต่ก่อนนั้นได้เห็นความสำคัญของครู และครูใหญ่ มาในกฎหมายฉบับนี้ตัดออกเหลือแต่คำว่า ครู และเปลี่ยนครูใหญ่เป็นผู้อำนวยการ เป็นผู้บริหารโรงเรียน ในกรณีโรงเรียนนอกระบบ จะเห็นได้ว่าจะทำให้คำว่า “ครู” เป็นคำที่ศักดิ์สิทธิ์ จริง ๆ แล้วโดยเฉพาะทหารเรือใช้กันมาก ถ้าพูดถึงครูจะนึกไปถึงลูกศิษย์กับครูมีความสัมพันธ์กันขณะนี้ท่านได้ตัดคำว่า “ครูใหญ่” ออกไปแล้ว ไปใช้ ผู้อำนวยการ แทน จะมีความรู้สึกว่าคุณจะเพ่งเล็งในเรื่องของธุรกิจในการบริหาร โรงเรียนมากกว่าที่จะเป็นธุรกิจในการศึกษาของชาติ มีข้อที่น่าสังเกตในเรื่องที่ ๒ ก็คือในเรื่องกฎหมายฉบับเดิมนั้นแบ่งออกเป็น

หมวด ๆ ในหมวดที่ ๔ ได้พูดถึงจรรยาบรรณ วินัยและหน้าที่ของใครบ้าง ของผู้รับใบอนุญาต ของผู้จัดการ ของครูใหญ่ หรือครู ต้องมีจรรยาบรรณที่ดีงาม ต้องปฏิบัติตัวให้อยู่ในวินัยและหน้าที่ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยเฉพาะครูใหญ่ และครูนั้นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณี ของครูตามที่คุรุสภากำหนด แต่ในกฎหมายฉบับใหม่นี้ หมวดที่ ๒ กลายเป็นหมวดระเบียบ ของโรงเรียนนอกระบบ ขอโทษครับ โรงเรียนในระบบ หมวดที่ ๓ เป็นโรงเรียนนอกระบบ ในส่วนของโรงเรียนในระบบนั้น แบ่งออกเป็น ๑๐ ส่วนด้วยกัน ในส่วนพวกนี้ ซึ่งก็คือ จะเป็นหมวดของเดิม ไม่ได้ระบุถึงจรรยาบรรณ ไม่ได้ระบุถึงจริยธรรมของคุณธรรม ซึ่งเรากำลังเน้นกันของผู้บริหารประเทศ ทุกคนควรมีจริยธรรม คุณธรรม เพราะฉะนั้น ผู้บริหาร โรงเรียน ครูบาอาจารย์ก็ควรมีจริยธรรมและคุณธรรมที่เน้นไว้ในกฎหมายนี้ ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายอิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ผม นายอิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่น ต้องขอขอบคุณรัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ พร้อมกับ คณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้กรุณาเร่งรัดให้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. มายังสภาแห่งนี้ ซึ่งทางโรงเรียนเอกชนได้รอคอยมานาน และจริง ๆ แล้วได้มีการยกร่างมาเป็นเวลานานพอสมควร เพียงแต่ว่ายังไม่ได้นำสู่ การพิจารณาของสภาแห่งนี้ได้ กระผมคิดว่าสิ่งที่ต้องขอขอบคุณอีกอย่างหนึ่ง คือรัฐบาล ฯพณฯ ได้กรุณาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในร่างฉบับนี้ตามที่รัฐบาลได้เสนอนโยบายที่ ๓.๓ เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ และหลักการ การมีส่วนร่วมของประชาชนหรือภาคเอกชน-----

ในมาตราที่ ๑๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้มีผู้แทน ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชนและผู้แทนครูเข้าร่วมเป็นกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หลังจากที่ได้มีความพยายามมาเป็นเวลานานนับตั้งแต่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศใช้ เพราะมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวระบุว่า คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา แต่องค์ประกอบของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาไม่สามารถกำหนดให้ผู้แทนภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม สรุปแล้วเพื่อเป็นการน้อมนำแนวทางพระราชทานเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ ข้อสังเกตประการหนึ่งที่ต้องขอฝากในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้รับใบอนุญาตและครูในเขตพัฒนาการศึกษาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือนอกเหนือจากการบริหารจัดการเรียนรู้ ท่านผู้แทน ผู้รับใบอนุญาตและผู้แทนครูควรมีคุณสมบัติความเข้าใจในศาสนาและวัฒนธรรมของคนส่วนมาก ในพื้นที่เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ไม่น่าจะถูกมองข้าม การยกร่าง พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน ฉบับนี้อาจจะดำเนินการก่อนเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวโรงเรียนเอกชนโดยเฉพาะที่สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีจำนวนหลายร้อยโรงเรียน นับได้ว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ถูกยกระดับความสำคัญที่ต้องได้รับการพิจารณาจากภาครัฐ ไม่ว่าจะด้านการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแก่นแท้ของวัฒนธรรมพื้นที่ การบิดเบือนและการเป็นสถานที่ที่ถูกเพ่งเล็งจากทางราชการ เพื่อให้การกำหนดนโยบายเขตพัฒนาการศึกษาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ซึ่งเห็นว่าจะต้องกำหนดนโยบายระยะสั้น ระยะกลางหรือระยะยาว คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามมาตรา ๘ ควรกำหนดให้มีผู้แทนของประชาชนส่วนใหญ่จากพื้นที่ใน (๑) เป็นผู้แทนสมาคมเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนหรือใน (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งมาตราถัดไปที่เกี่ยวข้องในหน้า ๔ คือมาตรา ๑๑ (๑) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ

การศึกษาเอกชน การพัฒนาและการสนับสนุนก็ควรที่จะมีการเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปด้วย ด้วยเหตุผลและคำที่ผมนำเสนอเมื่อวานี้กระผมขอสนับสนุนในหลักการของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

- ๖๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย
 ก็เป็นอันปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่
 ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม
 ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
 แล้วนะครับ ต่อไปผมก็จะถามมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 โรงเรียนเอกชน พ.ศ. ที่คุณดวง อันตะไชย กับคณะเป็นผู้เสนอหรือไม่
 เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการ กดปุ่ม
 ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
 เช่นเดียวกันนะครับ ตกลงเรารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับ กรรมการครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ครับ รัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๑ ท่าน
 นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านคณะรัฐมนตรีเสนอตั้ง
 กรรมการวิสามัญ ๒๑ ท่านนะครับ ไม่เห็นเป็นอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเสนอในส่วนของ
 คณะรัฐมนตรี ๔ ท่าน

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ของ
 คณะรัฐมนตรีเสนอ ๔ ท่านนะครับ ประกอบด้วย

๑. นายวิจิตร ศรีสอาน
๒. นางจรรยาพร ธรนินทร์
๓. นางจิระพันธ์ พิมพ์พันธ์
๔. นายบัญชา เกิดมณี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ เชิญ
 คุณประภัทร์ครับ

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ประภัทร์ ศรีลัมพ์
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในส่วนของ
 สภานิติบัญญัติฯ ดังต่อไปนี้จำนวน ๑๗ คน ด้วยกัน

๑. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๒. นายตวง อันทะไชย
๓. นายสุวรรณ หันไชยวงวา
๔. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๕. นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์
๖. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์
๗. นายกงกฤช หิรัญกิจ
๘. นางสาวกัญญา ศิลปอาษา
๙. นายประกอบ วิโรจนกูฏ
๑๐. นางมาณี ไชยธีรานุวัตศิริ

๑๑. นายสุวัฒน์ อ้นใจกล้า
๑๒. นายสุพัทธ์ พุ่มกา
๑๓. พลเอก องค์กร ทองประสม
๑๔. นายเจต ประภามนตรีพงศ์
๑๕. นางพิมพ์อ่อนงศ์ สิ้นภัทรบดี
๑๖. นางอุษา สมบูรณ์
๑๗. นางสุจิตรา เหลืองอมรเลิศ

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
มีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญ
ท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
โรงเรียนเอกชน พ.ศ. จำนวน ๒๑ ท่าน ดังต่อไปนี้

๑. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
๒. นางจรรยาพร ทรนินทร์
๓. นายจิระพันธุ์ พิมพ์พันธุ์
๔. นายบัญชา เกิดมณี
๕. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๖. นายดวง อันทะไชย
๗. นายสุวรรณ หันไชยงวา
๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๙. นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์
๑๐. นายประภักดิ์ ศรีลัมพ์
๑๑. นายกกฤษฎ หิรัญกิจ
๑๒. นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
๑๓. นายประกอบ วิโรจนบุญ
๑๔. นางมาณี ไชยธีรานุวัตรศิริ
๑๕. นายสุวัฒน์ อันใจกล้า
๑๖. นายสุพัทธ์ พุฒกา
๑๗. พลเอก องค์กร ทองประสม
๑๘. นายเจต ประภามนตรีพงศ์
๑๙. นางพิมพ์อ่อนงค์ สันภัทรบดี
๒๐. นางอุษา สมบูรณ์ และ
๒๑. นางสุจิตรา เหลืองอมรเลิศ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดแปรญัตติครบ
ท่านรัฐมนตรี

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
เรียนท่านประธานฯ ครับ ขอกำหนดแปรญัตติ ๗ วัน แล้วผมขอเสนอให้ใช้
ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางรัฐบาลเสนอ
ขอแปรญัตติใน ๗ วัน ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลง ๗ วันตามข้อบังคับฯ
นะครับ เช่นเดียวกันคณะรัฐมนตรีเสนอก็ขอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ ถือว่า
เป็นมตินะครับ จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติรับรองฐานะ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.

นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ กับคณะ เป็นผู้เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผู้เสนอรับ
นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ได้รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกฯ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้นำกราบเรียน
เสนอร่างพระราชบัญญัติรับรองฐานะ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. ต่อสภานี้

โดยมีหลักการและเหตุผล ดังรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร
ซึ่งได้นำเสนอต่อที่ประชุมนี้แล้วนะครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหลักการที่จะยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดวิถยฐานะ
ผู้สำเร็จวิชาการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ทั้งฉบับ และปรับปรุง
เป็นกฎหมายฉบับใหม่ขึ้น

เหตุผล ก็เนื่องจกนับตั้งแต่ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจขึ้น
เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๔ แล้ว เพื่อให้การอบรมศึกษาแก่ข้าราชการตำรวจมาโดยลำดับนั้น
มาถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดวิถยฐานะผู้สำเร็จวิชาการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๑๗ ขึ้น เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาในโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นการเฉพาะ
ซึ่งปัจจุบันได้ใช้บังคับมาถึงวันนี้เป็นเวลาช้านานแล้ว ทำให้บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่สอดคล้อง
กับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อเป็น
แนวทางในการกำหนดการศึกษาของชาติ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมาย
ของตำรวจ เพื่อรับรองฐานะของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อวัตถุประสงค์ให้สามารถ
จัดการศึกษาอบรมและพัฒนา ตลอดจนจัดระบบการบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ให้เป็นไปโดยมีอิสระและคล่องตัวมากขึ้น เพื่อให้สามารถผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ
ตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นที่บังคับใช้กฎหมาย
โดยให้มีลักษณะของสถาบันการศึกษาที่เป็นสากล สอดคล้องเป็นทำนองเดียวกันกับ
สถาบันการศึกษาที่รัฐบาลได้มีใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งโดยเนื้อหาก็คือเพื่อให้สอดคล้อง
รองรับกับระบบการจัดการศึกษาของรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี รัฐบาลขอรับ
 มาพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอขอรับไป
 พิจารณานำกลับมาใน ๓๐ วัน ที่ประชุมเห็นเป็นอื่นใหม่ครับ จะขัดข้องไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
 ถือเป็นมตินะครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งคุณดวง
 อันตะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญผู้เสนอรับ
 นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ตวง
 อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ลูกเสือ พ.ศ. ด้วยเหตุผลที่ขอประธานอนุญาติได้กราบเรียนดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ เนื่องจากมีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 พุทธศักราช ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
 ปี ๒๕๔๖ ทำให้รูปแบบการบริหารจัดการสำนักงานลูกเสือที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัดนั้น
 ได้เปลี่ยนแปลงไป

ประการที่ ๒ ผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างนั้น ทำให้การบริหาร
 ลูกเสือที่เกี่ยวข้องในทุกจังหวัดเปลี่ยนไป เช่น จะต้องมียุทธศาสตร์การลูกเสือในระดับ
 เขตพื้นที่ขึ้นมา ซึ่งเดิมมีเฉพาะคณะกรรมการลูกเสือในระดับจังหวัด

ประการที่ ๓ เพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมให้กิจการลูกเสือมีความก้าวหน้า

ประการที่ ๔ ประกอบกับเพื่อปรับปรุงกฎหมายลูกเสือที่มีใช้มาตั้งแต่
 ปีพุทธศักราช ๒๕๐๓ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไปของสังคม

ผมและคณะจึงได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ เพื่อเสนอต่อสภาฯ ได้โปรดพิจารณา
 ต่อไป ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช
 รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ
 ประสงค์จะอภิปรายอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ เชิญท่านรัฐมนตรี
 ค่ะ

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 กราบเรียนท่านรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม นายวรากรณ์ สามโกเศศ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้ขอรับ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วัน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางรัฐบาลเสนอขอรับ
 ไปพิจารณา ๓๐ วัน ก่อนรับหลักการ มีท่านสมาชิกฯ ชัดข้อหรือไม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือเป็นมติ
 ตามนั้นนะคะ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญอาจารย์วิริยะกะ
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยเหตุว่า
คนพิการนั้นไม่รู้ว่าจะไปประกอบอาชีพใด คนพิการส่วนใหญ่จึงมายึดการประกอบ
อาชีพในการค้าสลาก ในการค้าสลากนั้นบ่อยครั้งคนพิการก็ประสบปัญหาเรื่องขาดทุนบ้าง
มีกำไรบ้างและคนพิการบางส่วนก็ถูกลอกเอาชื่อมาเพื่อรับ โควตาสลากไปจำหน่าย
แล้วโควตาสลากนั้นก็ไปอยู่กับมือของนายทุน ทั้งเป็นนายทุนผู้พิการด้วยกัน หรือนายทุน
ของคนทั่วไปนะครับ แต่เพื่อให้อาชีพการค้าสลากของคนพิการได้รับการดูแลสนับสนุน
 อีกทั้ง เพื่อให้เงินจากสลากกินแบ่งรัฐบาลนั้น ได้ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาคนพิการ
 เพื่อให้คนพิการได้ไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ไม่ต้องมาค้าสลากอยู่แต่เพียงอาชีพหลัก
 เป็นสำคัญ จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยเงินจากสลากไปใช้ในเรื่องการพัฒนาคนพิการ
 และการให้คนพิการมีงานทำทั้งในเรื่องอาชีพอิสระด้วยการกู้ยืมเงิน ไปประกอบอาชีพ
 ซึ่งทุกวันนี้มีเงินให้กู้ยืมอย่างจำกัดหรือไปเป็นลูกจ้างในห้างร้าน บริษัท ซึ่งกฎหมายนั้น
 เมื่อเข้าถึงได้อนุเคราะห์ผ่านไปแล้วนะครับ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงสมควรที่จะต้องมีการปรับปรุง
 วัตถุประสงค์ของสำนักงานสลากให้เอื้อต่อการพัฒนาหรือสนับสนุนการพัฒนา
 คุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้สูงอายุ อีกทั้งคณะกรรมการที่จะ
 เข้ามาดูแล เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ค้าสลากและได้มีการนำเงินไปใช้ในเรื่อง
 ทางสังคม จึงสมควรที่จะให้มีการปรับปรุงคณะกรรมการของสำนักงานสลากให้มีตัวแทน
 ของคนพิการ หรือตัวแทนองค์กรที่ทำงานด้านเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ได้เข้าไปมีส่วนร่วม
 ในการเป็นคณะกรรมการนั้นด้วย-----

-

โดยหวังว่าการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้จะทำให้เงินที่ได้จากสลากได้เกิดประโยชน์กับสังคมในทางที่สร้างสรรค์ ผมและคณะจึงได้นำเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยให้มีการแก้ไขใน ๘ มาตราดังที่แจ้งแล้วนั้น จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาครับท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีท่านสมาชิกฯ จะอภิปรายเพิ่มนะคะ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี รัฐบาลขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางท่านรัฐมนตรีเสนอว่า รัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนนะคะ มีท่านสมาชิกฯ ชัดข้อใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือเป็นมติตามนั้น

ต่อไปเป็นเรื่องกระทู้ถาม

สำหรับ ๓.๑ กระทู้ถามสดนั้น ๗พบฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือขอเลื่อนการพิจารณากระทู้ถามสดออกไป แล้วก็ได้มีการแจ้งให้ท่านผู้ตั้งกระทู้เรียบร้อยแล้ว จึงขอเลื่อนออกไปค่ะ

ต่อไปก็เป็นกระทู้ถามทั่วไป

ซึ่งวันนี้ก็เป็นกระทู้ที่เราเลื่อนมาจากคราวที่แล้วเรื่องความคืบหน้าในการ

ดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โรงแรม

พ.ศ. ซึ่งนายชนินท์ โทณวนิก เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็ใช้เวลา ๓๐ นาที ขอเชิญ
ท่านผู้ตั้งกระทู้ค่ะ

นายชนินทน์ โทณวุฒิ : ขอบพระคุณครับท่านประธานสภาฯ ครับ
กระผม นายชนินทน์ โทณวุฒิ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ขออนุญาตถาม
กระทู้ท่านรัฐมนตรีเรื่องความคืบหน้าในการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.

สืบเนื่องมาจากการที่กระทรวงมหาดไทยได้ยกเว้นพระราชบัญญัติโรงแรม
พ.ศ. ขึ้นเพื่อหาทางแก้ไขปัญหานี้เนื่องจาก ได้มีผู้ประกอบการจัดหาที่พักชั่วคราว
โดยมีค่าตอบแทน แต่ไม่มาขอรับใบอนุญาตเป็น โรงแรมประกอบกับผู้ประกอบการ
โรงแรมที่ดัดแปลงมาจากธุรกิจอื่น อย่างเช่น อพาร์ทเมนต์ หรือคอนโดมิเนียมหรือดัดแปลง
มาจากบ้านพักอาศัย อย่างเช่น เกสต์เฮาส์ ซึ่งไม่สามารถจะยื่นรับใบอนุญาตได้ เนื่องจาก
จะติดกฎระเบียบบางประการที่ไม่สำคัญนัก ปัจจุบันในประเทศไทยมีสถานที่พักซึ่งไม่ได้รับ
ใบอนุญาตจำนวนมาก และยิ่งนับวันสถานที่พักเหล่านี้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตก็มีจำนวนมาก
ขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติ
หลายประการในระดับอนุบัญญัติที่ต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้
ซึ่งกรรมการร่วมกันทั้งของสภา ๒ สภาในขณะนั้น ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ หากไม่มี
การแก้ไขการประกาศใช้กฎหมายโรงแรมฉบับนี้ก็จะมีความหมายข้อสังเกตทั้งหมดมี
๕ ประการ คือ

๑. กฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายควบคุมอาคารกำหนดลักษณะที่เกี่ยวกับ
อาคารที่ใช้เป็นโรงแรม ต้องได้รับการแก้ไขให้สอดคล้องกับโรงแรมแต่ละประเภท และ
มีความยืดหยุ่นรองรับกับโรงแรมรูปแบบใหม่ ๆ ได้ในอนาคต อย่างเช่น การกำหนดให้
ทางเดินต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕ เมตร เพดานต้องสูงไม่น้อยกว่า ๒.๖ เมตร บันได
ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕ เมตร เป็นต้น ทำให้โรงแรมประเภทอย่างเช่น เกสต์เฮาส์
ซึ่งดัดแปลงมาจากบ้านพักธรรมดาหรืออาคารพาณิชย์ไม่สามารถจะยื่นขอรับใบอนุญาตได้

จึงควรจะต้องยืดหยุ่นให้ผู้ที่ทำดำเนินธุรกิจปัจจุบันให้สามารถขอรับใบอนุญาตได้
ส่วนจะบังคับผู้ที่ก่อสร้างในอนาคตก็สามารถกำหนดรายละเอียดได้อย่างชัดเจน

- ๖๕/๑

๒. กฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับสถานที่จอดรถในเขตเมืองใหญ่ ๆ ซึ่งเดินทางสะดวกโดยเครื่องบิน ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป ต้องปล่อยให้เป็นที่ไปตามกลไกตลาด อีกทั้งจะช่วยให้ประหยัดพลังงานของชาติที่ไม่สนับสนุนให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคล นอกจากนั้นการใช้ที่ดินที่จอดรถอยู่ในเมืองใหญ่อาจจะถือว่าไม่สมประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

๓. กฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองซึ่งห้ามประกอบธุรกิจโรงแรม ในวันนี้ต้องยอมรับว่าสถานที่บางแห่งและบางจังหวัด อย่างเช่น ถนนข้าวสาร จังหวัดเชียงใหม่ เมืองพัทยา เกาะสมุย จังหวัดภูเก็ต อำเภอหัวหินและอำเภอชะอำ เราได้ปล่อยให้มีการก่อสร้างโรงแรมขึ้นมาโดยผิดกฎหมายก็ต้องหาทางให้ผู้ประกอบธุรกิจอยู่แล้ว

ต้องดำเนินการต่อไปและต้องทำให้ถูกกฎหมายเสียโดยเร็ว

๔. บริษัทที่จัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีน้อยและต้องวิเคราะห์โครงการมากมายทำให้ราคาทำรายงานแพงเกินกว่าความเป็นจริง ประกอบกับคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการมีน้อย ทำให้ผลวิเคราะห์ล่าช้าและในที่สุดเงื่อนไขต่าง ๆ เข้มงวดจนโรงแรมในเมืองใหญ่ไม่สามารถผ่านข้อกำหนดได้ ยิ่งเกิดปัญหาเพิ่มขึ้นและทำให้โรงแรมที่ไม่มีใบอนุญาตมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อปี ๒๕๔๗ มีบริษัทที่มีคุณสมบัติในการทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรืออีไอเอ (EIA) ประมาณ ๕๐ บริษัท ปัจจุบันทราบว่าก็ยังคงมีอยู่จำนวนเท่าเดิม ในขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่กำลังจะยื่นขอใบอนุญาตมีจำนวนหลายร้อยแห่งและถูกบริษัทเหล่านี้เรียกค่าจัดทำอีไอเอ ตั้งแต่ ๑ แสน ถึง ๕ แสนบาท ทั้งที่ไม่มีความซับซ้อนยุ่งยากแต่ประการใด ประกอบกับโรงแรมเล็ก ๆ หรือเซอร์วิสอพาร์ทเมนท์ (Service apartment) บางแห่งต้องมีข้อกำหนดขอประทานโทษ มีพื้นที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่ระบุไว้ อย่างเช่น พื้นที่ปลูกต้นไม้เป็นต้น ซึ่งก็ไม่สามารถผ่านการรับรอง ทำให้ไม่สามารถยื่นขอใบอนุญาต

๕. ประกาศหรือกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงอาคาร โรงแรมซึ่งเป็นอุปสรรคพอสมควร แก่ใจ ยกตัวอย่างเช่น กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ และฉบับที่ ๒๐ ห้ามการก่อสร้าง

คัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารในท้องที่บางแห่งของจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๒๘ และฉบับที่ ๕๒ ห้ามในจังหวัดเชียงใหม่ ฉบับที่ ๑๒ ห้ามในจังหวัดชลบุรีเป็นต้น ทำให้อาคารที่ดัดแปลงก็ไม่สามารถยื่นขอรับใบอนุญาตเช่นนี้ได้

ข้อสังเกตทั้ง ๕ ประการ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้เสนอให้สภาทั้ง ๒ เห็นชอบและส่งให้คณะรัฐมนตรีตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๗ จึงขอเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า

๑. รัฐบาลได้ดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าว ๕ ข้อไปแล้วอย่างไรบ้าง กรุณาตอบตามความคืบหน้าเป็นข้อ ๆ

๒. รัฐบาลมีมาตรการลงโทษหน่วยงานที่ละเลยหรือยังไม่มี การเคลื่อนไหว การดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าวแล้วหรือไม่อย่างไร

๓. รัฐบาลจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามเรื่องความคืบหน้าในการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับว่า จากกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีประเด็นว่า คณะกรรมาธิการร่วมกันระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. โดยมีข้อสังเกตเพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและพิจารณา จำนวน ๕ ข้อ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับหลักการแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว -----

ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของ ร่างพระราชบัญญัติที่มุ่งส่งเสริมและขจัดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจ ของโรงแรมโดยถูกต้องตามกฎหมายได้โดยง่ายและสะดวกขึ้น ทั้งนี้ก็เป็นการที่จะสร้าง แรงจูงใจให้มีการปรับปรุงกิจการ โรงแรม ให้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้าและสามารถแข่งขัน กับนานาชาติได้ จึงได้เรียนถามเป็นประเด็นขึ้นมา ๑ ประเด็น ขออนุญาตกราบเรียน ตอบกระซู้ตามประเด็น ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาสอบถามดังต่อไปนี้

กระซู้ถามประเด็นที่ ๑ ถามว่ารัฐบาลได้ดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าว ที่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบ ได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีแล้วเพียงใด ขอกราบเรียนดังต่อไปนี้ครับ

ตามที่คณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. และตั้งข้อสังเกต เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีดำเนินการ กรณีกฎหมายระดับอนุบัญญัติ ที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข มีดังต่อไปนี้

ประการแรก กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ประการที่สอง กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามกฎหมาย ว่าด้วยการผังเมือง

ประการต่อไป เป็นประกาศกฎระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดตามกฎหมาย เรื่องการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

และประการที่สี่ เกี่ยวข้องกับเทศบัญญัติข้อบังคับหรือข้อบัญญัติอื่นใด ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนทั้ง ๔ ประการนั้น กระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครอง ได้มีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมโยธาธิการและผังเมือง สำนักนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ นำข้อสังเกตของคณะกรรมการ ร่วมไปพิจารณาดำเนินการและรับทราบผล ความคืบหน้า ดังที่จะขอกราบเรียนรายงานผลดังต่อไปนี้

การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายระดับอนุบัญญัติ ในส่วนแรก กรมโยธาธิการ และผังเมือง อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมอาคาร โดยได้ยกร่าง กฎกระทรวงเพื่อกำหนดลักษณะ ๘ รูปทรง สัดส่วน และที่ตั้งของอาคาร รวมทั้ง ระยะห่างระหว่างอาคารกับเขตที่ดิน ถนน ตรอก ซอก ซอย และร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับที่ จอดรถ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาคาร ตามกฎหมายว่า ด้วยโรงแรม สำหรับการกำหนดห้ามประกอบกิจการ โรงแรมในที่ดินบางประเภท กรมโยธาธิการและผังเมือง ก็ได้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการไปประกอบการพิจารณา เพื่อกำหนดข้อห้ามการใช้ประโยชน์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมแล้ว อันนี้ เป็นส่วนของประเด็นแรก

สำหรับกรณีการแก้ไขกระบวนการจัดการและพิจารณารายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีความรวดเร็ว ในประเด็นนี้สำนักนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ทั้งกฎหมายหลัก และกฎหมายระดับอนุบัญญัติ โดยบรรจุในแผนพัฒนาเป้าหมายของหน่วยงาน ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕ รวมทั้ง กฎกระทรวง ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขอและการออกใบอนุญาต เป็นผู้ชำนาญการศึกษา ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการควบคุมการปฏิบัติงาน ของผู้ได้รับใบอนุญาต -----

อย่างไรก็ตามกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕
ซึ่งในประกาศส่วนนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พุทธศักราช
๒๕๔๕ อันมีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่งในส่วนนี้จะสอดคล้องกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
โดยขยายประเภทผู้มีสิทธิทำรายงานหรือผู้ชำนาญการให้มากขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งได้เพิ่ม
วุฒิการศึกษาให้กว้างขวางและหลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีพนักงาน
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของ โครงการหรือกิจการที่เสนอ
ขอรับความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการช่วยเหลือ
บรรเทาภาระงานของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ทำให้การพิจารณาได้พิจารณาได้รวดเร็ว
มากยิ่งขึ้น สำหรับกรณีให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขประกาศหรือกฎกระทรวงตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เนื่องจาก
การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ในการดูแลสภาพแวดล้อม
ที่อาจจะมีปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤติ หรือกรณีที่เป็นพื้นที่ที่มีระบบนิเวศ
ตามธรรมชาติที่อาจจะถูกทำลายได้ง่าย ซึ่งในส่วนนี้จำเป็นต้องได้รับการป้องกันและ
แก้ไข โดยกำหนดประเภทและขนาดของ โครงการหรือกิจการของ โรงแรมจะต้องจัดทำ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การที่จะกำหนดมาตรการป้องกัน
และแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการที่จะต้องกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งมาตรการดังกล่าวได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามิได้เป็นอุปสรรคต่อการ
ประกอบธุรกิจโรงแรมในจังหวัดที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่อย่างใด แต่การพิจารณา
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะช่วยส่งเสริมให้ โครงการ โรงแรม
มีความเหมาะสมต่อธุรกิจท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของประเทศบัญญัติ ข้อบังคับหรือข้อบัญญัติอื่นใดขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาในส่วนนี้
แล้วเห็นว่ากรณีนี้ยังไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงที่ออกตาม
กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองแต่อย่างใด เนื่องจาก

ประการแรก ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พุทธศักราช ๒๕๑๘ นั้นมิได้มี
บทบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ได้ นั้นเป็นเหตุผลประการแรก

- ๖๘/๑

สำหรับประกาศที่ ๒ หากได้มีการแก้ไขกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พุทธศักราช ๒๕๑๘ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. แล้ว บทบัญญัติในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พุทธศักราช ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้บรรดาพระราชบัญญัติหรือเทศบัญญัติซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารการก่อสร้างอาคาร กฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นที่ใช้บังคับอยู่ในเขตท้องที่ที่ใช้นบังคับพระราชบัญญัติ ให้ใช้นบังคับผังเมืองเฉพาะในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในกฎกระทรวงที่ได้แก้ไขข้างต้น หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว ก็ให้ใช้กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๕ แทน ดังนั้น จึงยังไม่มีความจำเป็นที่จะแก้ไขเทศบัญญัติหรือข้อบังคับหรือข้อบัญญัติให้สอดคล้องกับกฎหมายผังเมือง สรุปได้ว่า ข้อกังวลในส่วนนี้คงได้รับการพิจารณาเมื่อถึงคราวออกกฎกระทรวงตามกฎหมายผังเมือง ซึ่งมีขั้นตอนในการที่จะต้องรวบรวมข้อมูลในแต่ละพื้นที่นำมาสู่การที่จะกำหนดแนวทางในการที่จะออกกฎหมายเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับลักษณะหรือสภาพของชุมชนหรือเมืองในแต่ละแห่งต่อไป

ในส่วนข้อสังเกตของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติต่อการติดตามดำเนินการของหน่วยงานของทางราชการในส่วนนี้นั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับว่ารัฐบาลเองคงไม่ได้มองข้ามความสำคัญต่อข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นของคณะกรรมการร่วมของทั้ง ๒ สภา ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ได้พยายามนำข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับ แต่เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๔๘ ซึ่งให้มีผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ ให้กำหนดให้ออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท โรงแรม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ โรงแรมตามคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจ โรงแรมที่จะมีผลในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ของอาคาร โรงแรม ซึ่งขณะนี้ร่างกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

หากมีผลใช้บังคับแล้วกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยโรงแรมจะได้มีการออก
 อนุบัญญัติให้สอดคล้องกับแนวทางของร่างกฎกระทรวงต่อไป นั้นเป็นส่วนรายละเอียด
 ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อคำถามของกระทู้ในประเด็นแรก

สำหรับกระทู้ถามประเด็นที่ ๒ ที่ถามว่ารัฐบาลมีมาตรการลงโทษหน่วยงาน
 ที่ละเลยหรือยังไม่มีการเคลื่อนไหวในการดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าวหรือไม่อย่างไร
 ประเด็นนี้ดังที่ผมได้กราบเรียนรายงานเป็นขั้นเป็นตอนแสดงให้เห็นว่า หน่วยงานที่
 เกี่ยวข้องกับทุกประเด็นของข้อเสนอนั้นก็ได้นำข้อเสนอไปสู่การพิจารณาดำเนินการ
 เป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับ บางประเด็นก็ได้รับการพิจารณาถึงขั้นตอนที่สามารถกำหนด
 แนวทางในการบังคับใช้ตามมาตรการที่กำหนดไว้แล้ว ส่วนที่ยังไม่สามารถที่จะนำไปสู่
 การที่จะให้ข้อเสนอแนะบังเกิดผล และขั้นตอนที่นำไปสู่การที่จะบังคับตามกฎหมาย
 ได้นั้นก็อยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการตามกฎหมายเป็นขั้นเป็นตอน -----

- ๖๕/๑

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นรัฐบาลเองก็ได้ให้ความสำคัญมาโดยตลอด ก็ได้มีการมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปศึกษาและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้ประกอบการ มิได้มีส่วนที่จะละเลยหรือเพิกเฉยแต่อย่างใด แต่เนื่องจากว่าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขบางประการในกฎหมายต่าง ๆ นั้นอาจจะส่งผลกระทบต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยโรงแรมนั้นมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับด้วยกัน เช่น อาคารโรงแรมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมรักษาสีสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นต้น ดังนั้นในการรับข้อสังเกตของหน่วยงานไปพิจารณาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ต้องใช้ระยะเวลาเพื่อความรอบคอบในการดำเนินการตามสมควร ทั้งนี้ก็เพื่อให้ความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะตามกฎหมายกระทรวงกำหนดประเภทโรงแรมตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ส่วนกระทู้ถามประเด็นที่ ๓ ที่ถามว่า รัฐบาลจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร ตามที่ผมได้กราบเรียนข้อมูลข้อเท็จจริงมาเป็นขั้นเป็นตอนนั้นก็ขอเรียนยืนยันท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ทางกระทรวงมหาดไทยจะพยายามติดตามเร่งรัด การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นข้อเสนอของคณะกรรมการโดยใกล้ชิด และพยายามเร่งรัดให้ดำเนินการไปถึงขั้นตอนที่ให้เป็นไปตามข้อเสนอ หรือตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ แล้วก็ในขณะเดียวกันก็คงจะเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ในเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้ตระหนักและเห็นความจำเป็น ก็ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินการมาตลอด นั่นคือข้อมูลข้อเท็จจริง ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านผู้ตั้งกระทู้ถามยังมีสิทธิถามได้อีก ๑ ครั้ง เชิญนะคะ

นายชนินท์ โทณวนิก : ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ที่จริงก็ไม่มีอะไรที่จะถาม เพียงแต่อยากจะฝากขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่มาตอบคำถามในวันนี้ แล้วก็ทางอุตสาหกรรมโรงแรมเป็นอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างจะใหญ่ และมีเงินลงทุนอยู่ในภาคอุตสาหกรรมโรงแรมนี้หลายแสนล้านบาท และอาจจะถึงหนึ่งล้านล้านบาทในประเทศไทยปัจจุบันนี้ และเราก็รอกฎหมายลูกของกฎหมายพระราชบัญญัติโรงแรม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ซึ่งตอนนี้ก็เกือบจะ ๑ ปีแล้วครับ เลยอยากฝากท่านรัฐมนตรีช่วยเร่งนิดหนึ่ง กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็นอันจบระเบียบวาระ กระทั่งถามนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติโคนมและผลิตภัณฑ์

โคนม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้วเสร็จ

ท่านประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้ขอเลื่อนวาระนี้ออกไปก่อน

ต่อไปก็คงจะเป็น ๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการแก้ไข

กฎหมายโทรคมนาคมและการสื่อสาร (ส่วนที่สอง) ซึ่งคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารพิจารณาเสร็จแล้วเช่นเดียวกัน

ท่านประธานคณะกรรมการก็ได้มีหนังสือขอเลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ ออกไปก่อน

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมชายคะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานฯ ครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตหารือเกี่ยวกับเรื่องรายงานการพิจารณาศึกษา ของคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งจะรายงาน

ต่อสภาฯ แล้วเลื่อนออกไปในวันพรุ่งนี้ เนื่องจากว่าในวันพรุ่งนี้จะมีการพิจารณาในเรื่องสำคัญ คือเรื่องของค่าเงินบาท แล้วก็ผมได้หารือกับทางคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ ซึ่งผมไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการดังกล่าว แต่ว่าจะมีข้อสังเกตหลายประการซึ่งอยากเสนอความเห็นด้วย จึงได้ขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ ว่าจะขอเลื่อนไปในสัปดาห์หน้าเลยจะได้ไหมครับ ขออนุญาตหารือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่ทราบมีท่านกรรมการเชิญท่านโยธินค่ะ

นายโยธิน อนาวิน : ผม โยธิน อนาวิน กรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ ผมไม่มีปัญหาที่จะเลื่อนไปในอาทิตย์หน้า ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็นอันว่าคงจะเลื่อนไปเป็นสัปดาห์หน้านะคะ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ก็มีท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข

การไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย คือท่านเตือนใจ ดีเทศน์ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญจะครบในวันที่ ๑๑ สิงหาคมนี้ แต่ยังมีประเด็นที่ต้องดำเนินการทั้งในเรื่องของการร้องเรียนและร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอแก้ไข จึงขออนุญาตขยายเวลาดำเนินการอีกออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม มีท่านสมาชิกฯ จัดซื้อใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ จัดซื้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็อนุญาตตามที่ทางกรรมการเสนอขอมานะ

LIRT

สนช. ๔๒

สุพิชญ์ดิภรณ์ ๖๕/๔

วันนี้ก็คงจบระเบียบวาระอื่น ๆ ทั้งหมดแล้ว ก็ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้
กรุณามาประชุม ขอปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๐ นาฬิกา

